

கலீக்

ஜனவரி

1

KALKI

35 காசு

SENIORS-J NGB-18C-TAM

இன்று அவன் 'அம்மா' என்று அழைத்தான்

வன் பழிவெடும் இட கள்ளியின் கனக்கு சத்தன் சத்தனியோ கப்பல்கள் கிரவுக்கு கருகித்தன். கனக்கு கள்ளு கப்பல்களிலே — இவன் சிறகு அந்தரம் திசையில் இருள் தனது கன்கிடம் குடோடி கனது வேண்டம். கிரவுட்டேயின் புதிய சேயின் பங்கு கனக்கு ஆகிரித்த கன்கெய்தியைக் கொக்கு.

பல்கிடுக்கிடும், வேண்டம் அண்ட் கிரவுட்டேயைக் கொக்கு ஆகிரி தோதும் 50% கன்குமயம் கொடுகிறது. கனக்கு பன்தனது ஓக்கிரகதயைக் பாதுகாப்பதோடு பட்கொகி, அதற்குள்ள கன்குமயம் சேர்த்து தருகிறது.

சீக்களும் வேண்டம் அண்ட் கிரவுட்டேயைக் பங்கும் உத்த கன்கெய்தியைக் கொடுக்கல்!

வேண்டம் அண்ட் கிரவுட்டேயைக் பங்கு விமிடுபட்

கிரவுட்டேயின் இன்குல் பெற்றது. அந்தந்தியைக் கொடுக்க அகலிடப்பட்டது. அகலிடப்பட்ட பங்கும்க். கிரவுட்டேயைக் பங்கு விமிடுபட். வேண்டம் கொடுக்கியைக் பங்கு விமிடுபட்.

கிரவுட்டே : கொடுக்க : 3, கார்த் பீச் கோடு : 378, வேண்டி கபாஷ்
கந்திரபோல் கோடு. (கிரவுட்டேயின் கிரவுட்டேயின்); 6, அரமண்க்காரத் தெரு : 158,
மயுண்ட் கோடு,

கூத்துக்குடி : 44, பீச் கோடு; கன்கெய்தியைக் : அகலிட் கோடு

வினாவுத் திரையில்...
பரீட்சை விபரீதம் - சாமா

"என். எஸ். எம். எம். பரீட்சை கேள்விப் பெயர் ஒன்றை யனு! ஒன்றையனு!"

"அடே! அது வேண்டாம், அங்கே விடையுடன் விநாயகர் பள்ளம்! என், என்வருவோம்!"
— கவி, 14-12-30, 1947

கலிக் பொருளடக்கம்

பிரபல, மிகப் 17 -- ஜனவரி 1

பொருளடக்கம் திரைப்படம்	-	2
கால்கிரஸ் பிரபலங்கள்	-	3
சுத்திதரம் சம்பந்த உதாரணம்	-	4
கால்கிரஸ்	-	5
என்வருவோம்	-	6
பாதுகிரஸ் கருத்துக்கள்	-	8
பொருளடக்கம் பெயர்வாரி	-	10
பெயர்வாரி	-	31
முன்னும் மயங்கும்	-	25
கால்கிரஸ்	-	34
கால்கிரஸ் கருத்துக்கள்	-	38
வினாவுத் திரைப்படம்	-	48
பெயர்வாரி	-	51
பெயர்வாரி பக்கங்கள்	-	58
தான் கால்கிரஸ்	-	60
ஒவ்வொரு கால்கிரஸ்	-	62
பாதுகிரஸ் பொருளடக்கம்	-	68
நடந்ததுதான் நம்பிக்கை	-	76
சந்திப்பு	-	73
கால்கிரஸ்	-	80

"கலிக்"யின் பெயர்வாரி கருத்துக்கள் உள்ள பெயர்வாரி என்வருவோம் கருத்துக்கள்; என்வருவோம் கருத்துக்கள்.

ஆஸ்போ-ஸாங்

எல்லா வயதிலுள்ளவர்களுக்கும்
ஒரு சிறந்த டானிக்

உங்களுடைய உடல்களில் சிறந்த ஆஸ்போ-ஸாங் அல்லியம் தேவை. ஏனெனில் இது பெரும் முதியவர்களுக்கும் எல்லா வயதிலுள்ளவர்களுக்கும் சிறந்த டானிக். உடல் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான விநாயகப் பொருள்கள் ஆஸ்போ-ஸாங்கில் இருக்கின்றன.

ஜே. ஆன் ஜே. டி. ஜேன்
என்வருவோம் (பெயர்வாரி)

அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பா வழியாகத் தாய்நாடு திரும்புகையில், ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மிரும், அவரது கணவர் ஸ்ரீ சதாசிவமும் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதியன்று ரோமாடிரியிலுள்ள வாடிகன் சாம்ராஜ்யத்தில் போப் பாண்டவரைத் தரிசித்தனர். அவர்களை முன்பு சென்னை வயோலா கய்தூரியின் மூதல்வராக இருந்த டி.ஸௌஸா பாதிரி அவர்கள் போப்பாண்டவருக்கு அறிமுகம் செய்தார். எம். எஸ்.எல்.இன் இளைப்புக் குழுவும் பற்றியும் அவரது ஐ. நா. வித்யும் பற்றியும், ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டுவரும் 'கஸ்டி' 'ஸ்வராஜ்யம்' பற்றியும் போப்பாண்டவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. நமக்குப் பெருமையானதே? எம். எஸ். பாடிப் பதிவு செய்துள்ள மீரா பஜன்கள் அடங்கிய நீண்ட நேர இளைத்தல் இதுவுமே ஸ்ரீ சதாசிவமும் போப்பாண்டவருக்குச் சமர்ப்பித்தனர். இதைப்போ இங்கு பாடத்தில் காண்கிறோம். விடை கொடுக்கும் போது போப்பாண்டவர், 'உங்கள் மக்களுக்காகவும், உங்கள் நாட்டுக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யுமா' என்று கூறியதுவினா. இது நமக்கு ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர்கள் சம்பாதித்து வந்துள்ள விவரமறிப்பிட வொண்ணாத அந்நியச் செலாவணியாகும்.

காங்கிரஸ் பிளவுகள்

காங்கிரஸ் பகாபரணுக்கு அஜீர்ணக் கொள்கை ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தக் கொள்கை நீண்ட காலமாகவே நடைமுறையிலும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் எதிர்ப்புக்களும் பிளவுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் பலர் ராஜிநாமா கொடுக்கிறார்கள்.

ஆனால் பொருளாதாரம், நிர்வாகம், பாதுகாப்பு போன்ற கொள்கைகளில் காங்கிரஸிலிருந்து மாறுபட்டதால் இவர்கள் வெளியேறவில்லை. ஆட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ், தங்களுக்குப் பதவிகளை விதியோரிக் கெளரவம் என்பதற்காக அத்தகுள் பிளவு ஏற்படுவதற்குக் காரணம்.

காங்கிரஸில் பிளவுகள் ஏற்பட்டு, எந்தாபனம் கலகலக்கத் தொடங்கிய பின்னும் 'எங்கள் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் தான் நிருவாகம் உத்தரமாக இருக்கும்' என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸைக் குறித்து உபயோகம் எதுவும் சொல்லி வாக்காளர்களை நம்ப வைக்க முடியாது என்பதால், 'ஸ்திரத் தன்மை' ஒன்றையே ஆட்சிக்குப் பெரிய தகுதியாகக் காட்டுகிறார்கள்.

எது எப்படியாயினும் காங்கிரஸ் 'மாண்புமேன்ம' மீண்டும் வெற்றி பெற்றாலும் என்று மனோராஜ்யம் செய்கிறார் ஸ்ரீ டி. டி. கே. ஒரு வேளை அவர் நினைப்பது போலவே நடக்கலாம். நடக்கலாம். அதாவது, பண பணமும் அதிகார பணமும் ஒன்று சேர்ந்து ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்து விடலாம். 'இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான் காங்கிரஸின் தலைமையில் இருந்தால், அவமானத்தில் உயிரையே விட்டு விடுவேன்' என்கிறார் ராஜாஜி. இப்படிச் சொல்வது கடுமையாகத் தொன்றும். ஆனால் இன்று காத்திரி இருந்தாலும் இதைத்தான் சொல்லுவார். காத்திரி முன்பே போய்விட்டார். வேறு யாரும் காங்கிரஸின் மூத்தில் இந்த நிலைமையைப் பதிவு

செய்ய இன்றிக்கே, ராஜாஜி சொல்கிறார். ஆனால் அவரது உணர்ச்சிகள் காங்கிரஸுக்குப் போகுட்டில்லை.

'ஸ்திரத் தன்மை, ஸ்திரத் தன்மை' என்ற ஒன்றை காங்கிரஸின் கொடி மாரிவிட்டது. உதட்டளவில் மட்டும் காங்கிரஸ்காரர்கள் காத்திரியின் சந்திரனத்தில் வழிபாடு செய்கிறார்கள். முன் காலத்தில் கொள்கைக்காரர்களும் காளியை வழிபட்டு வந்தனர். காளி மாதாவுக்கு அர்ச்சனையும் ஒன்றுதான். தாம் தீயவராக தீர்ப்பவர்களுக்கும் அவன் அருள் புரித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் காத்திரியோ தர்மப் போறப்புவாய்த்த தடைமுறை உயைக்கே சேர்ந்தவர். இன்று அதிகாரத்தை வசமாக்கிக் கொண்டு ஏழைகளின் கஷ்டத்தைப் பாராமல், டம்பாச்சாரித் திட்டங்களைப் போட்டுத் தேசத்தை 'இன்னால் வெண்டி' ஆக்கியுள்ள காங்கிரஸுக்கு அவர் ஆசி கூற மாட்டார்.

கொடிய பகாபரணும்கூட யாராலும் அணைக்க முடியாதவன்தான். 'பகாபரணைக் கொள்ளும், அவனைப் போய் கத்திரமான சர்வாதிகாரத்தை வேறு யாரும் ஏற்படுத்த முடியாது' என்று கூட வாதம் செய்வோம். ஆனால் இது போன்ற வாதங்களைப் பிச்செனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இரண்டாவது யோசனை செய்யாமலே அவன் பகாபரணைக் கொள்ளும். ஆனால் அதற்குப்பின் அவனது சர்வாதிகாரத்தைத் தான் ஒடுக்குக் கொள்ள வில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சியிடம் தேச உதத்திரம் என்ற நோக்கம் போய் அதன் இடத்தை அதிகாரப் பரி பிடித்துக் கொண்டவுடன் சீரழிவு தொடங்கி விட்டது. இது காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள உட்பிளவுகள், கிளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றையே இப்போது சேமிப்பதற்காகக் காண்பித்திருக்கிற நிலைமையாக இருக்கின்றன. சிவாஜி வந்த உடலில் பிளவைத் தோன்றவது போல், காங்கிரஸில் பிளவுகள் தோன்றியுள்ளன இன்னமும் காங்கிரஸார் 'ஸ்திரத்

தன்மை" பற்றிப் பேசி, அது காரணமாகவே போட்டுக் கேட்பது கேட்கக்கூடாது!

ஆங்காங்கு காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்த புரட்சியாளர்கள் வரவரும் "ஜன காங்கிரஸ்" என்ற பெயரில் ஒன்று கூடி, இந்திய நாடு முழுவதும் கவனத்தையும் பெற முடியும் இரார்கள், 'காங்கிரஸ் எதிர்த்து வெளியே வந்தவர்கள்' என்ற ஒன்றுதான் இவர்கள் அனைவரையும் பிணக்கும் பொதுக்கயிறு. "ஜன காங்கிரஸ் விட்டார்கள்?" என்று பார்த்தால் ஒவ்வொரு பிரதேசத்துக்குமிடையே வித்தியாசம் இருக்கும். காங்கிரஸ் கொள்கையிலிருந்து, ஜன காங்கிரஸ் மாறுபடாது பல்வேறு ஏற்பட்டது. பொருளாதாரத்திலும், வெளிநாட்டுக் கொள்கையிலும் காங்கிரஸ் இழைத்த தவறுகளை தனக்குடுத்துக்காட்டி, மாற்று வழி கூறக்கூடிய கட்சியே காங்கிரஸுக்கு மாற்றுகத் தேர்தல் தொடுக்கப்பட வேண்டிய கட்சி. இவ்விதம் கொள்கையில் மாறுபட்ட சத்திரக் கட்சி 1987 தேர்தலில் ஆட்சிப் பொறுப்புப் பெறும் அளவுக்கு வந்தால்கூடப் பெருகிட்டாலும் பாதகமில்லை! கட்சிச் சார்பற்ற தேசிய சர்க்கார் ஒன்றின் அங்கமாக அது அமைத்தாலே

போதும். பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது சத்திரக் கட்சி. பகுத்தறிவு எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வெற்றிபெறும்.

ஒருகால் ஜனகாங்கிரஸ் உண்மையிலேயே காத்திரியின் வழியில் செல்வதற்கு விரும்பக்கூடும். அவ்வாறாயின் ஜனகாங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள், தாங்கள் இவ்வளவு நாட்களாக ஆளித்துவந்த சர்க்கார் பிரவேசங்களும் கண்டிரோக்களும் மக்களின் உண்மையான நலனுக்குப் புறம்பானவை என்று கணித்து சத்திரப் பொறுளாதாரத்துக்காகவும், தனி மனித சத்திரத்துக்காகவும், சர்க்காரின் அதிகாரத்தைக் குறைப்பதற்கும் முயற்சி செய்பவரென்றும், இதுவே தங்கள் கொள்கை என்பதை அவர்கள் உறுதியாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இக்கொள்கையை மேற்கொண்டபின், அவர்கள் சத்திரக் கட்சியில் சேர்ந்துவிடுவதே யுத்தம். ஆயினும் ஏதேனும் எப்பதை அல்லது அவர்களும் தனியாகத் தொகு "காங்கிரஸாகவே இருக்க விரும்பினாலும் பரகாலியில் அவர்களுடன் சத்திரக் கட்சியினர் ஒத்துழைத்து, தேசத்தை இவ்வாறு நிலையிலிருந்து மீட்டலாம்.

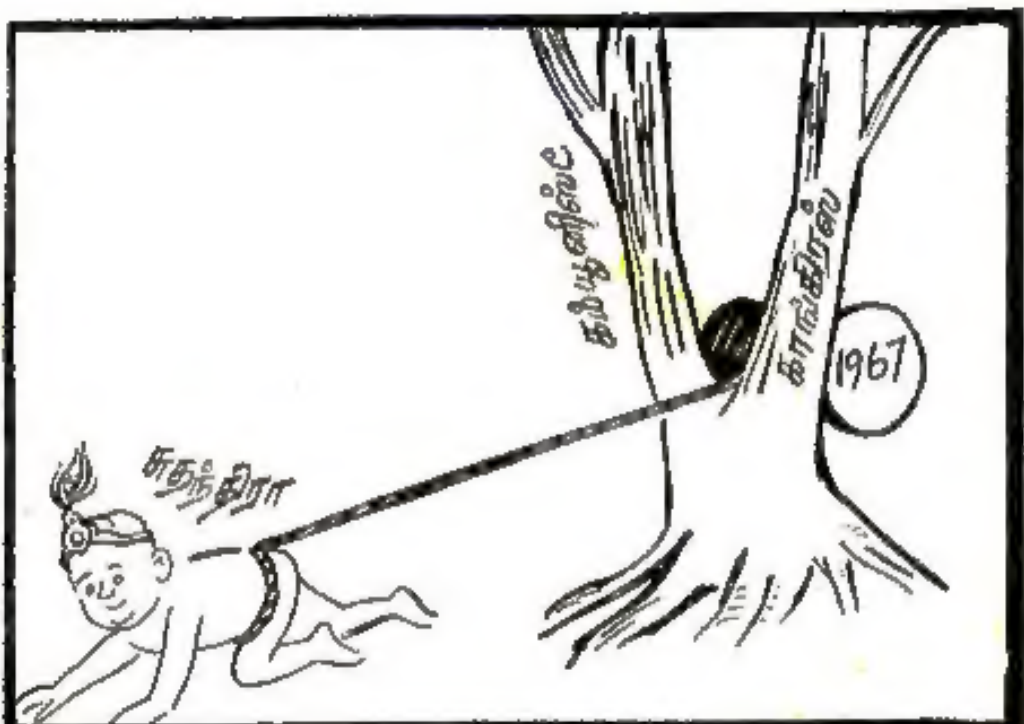
சங்கீதமும் சம்பிரதாயமும்

இளைமொக்குக்குத் தலைமை தாங்கும் வித்துவான்கள் தங்களுடைய நீண்ட காலத் தொழில் அனுபவத்தில் கண்டறிந்த உண்மைகளையும் உயர்ந்த கருத்துக்களையும் இனம் வித்துவாங்களுக்குப் பயன்படுமாறு ஆண்டு தொழும் எடுத்துச் சொல்வது வழக்கம். இத் தலைமை உரைகளில் பெரும்பாலும், "சம்பிரதாயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்", "கர்நாடக சங்கீதத்தில் தூய்மை கொண்ட பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்", "குருகுல ஈசம் செய்து இல்லிதழையை அப்பியசிக்க வேண்டும்" என்பதெல்லாம் அடிக்கடி சொல்லப்படும். சொல்லுவார்கள் உண்மையாகத்தான் சொல்லுகின்றனர். அப்படித்தான் அவர்கள் எல்லாரும் சங்கீதத்தை அப்பியசித்துப் பெருமையடைந்தவர்கள். ஆனால் கேட்பவர்களுக்கு இவற்றின் உண்மை முழுதும் புரிகிறதா என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்போதுள்ள கால நிலைமையில், மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் பழைய சம்பிரதாய குருகுல முறைகள் அப்படியே பின்பற்ற முடியுமா? எங்கேயாவது அவ்வாறு பின்பற்றப்படுகிறதா என்று ஐயமெழுவதற் சேரும். எனவே இந்த அறிவுரைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முழு மதிப்பு அவற்றுக்குத் தரப்படாமல் போவதுண்டு. இக்க நிலையில், சம்பிரதாயம் என்றால் என்ன, எந்தெந்த அம்சங்கள் பொற்றப்பட்ட வேண்டியவை, உயர் சங்கீதம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விளக்கம் கொடுத்துக் கேட்போர் மனத்தில் பதிய வைப்பது அவசியம். இத்த விடையில் இவ் வுள்ளுத் தலைமை உரைகள் மிகவும் சிறப்பற்ற விளங்குகின்றன என்பதற்காகச் சே

தொகுப்பட வேண்டும். இவை விழாத தலைவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும்.

வித்துவ சபை விழாத தலைவர் வித்துவ பாலக்காடு மணி அவர்களின் மணி மணி யாகத் தம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார். வாதநியத்தை வாய்ப்பாட்டைப் போல வாய்க்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வாய்ப்பாட்டை வாதநிய இளைமைப் போலப் பாடிப் பழக்கக் கூடாது என்று அவர் சுதிரிப் பிழைதான் என்பவளவு ஆழ்ந்த கருத்துப் பொறித்துள்ளது! வாய்ப்பாட்டினதான் இளைமை ஆதாரம் என்பதை அடிக்கடி நினைவு படுத்திக் கொள்வதுடன், இதைப் பூர்ணமாக எந்த முறையிலும் மேற்கொள்ளத் தவறலாகாது. இதை மணி அவர்கள் சொல்லும் விதமே அமர்து. ஒவ்வொரு சங்கீதமும் உருப்படிசலிலும் புராதனமாகவும் அதுபல பூர்வமாகவும் தாய்ச் சங்கீதிகள் என்று இருப்பதுடன் ஒரு பிரத்தியேக உருவமும் உண்டு. இவைகளை மாற்றியே கூடாது. கற்பனை என்று சொல்கிக் கொண்டு ஏதாவது புதுச் சங்கீதிகள் சேர்ப்பதனால், "அதாவதி யம்" கலக்கிறது என்பதற்கு மணி அவர்கள்,

எது அலசியம், எது அகாலசியம் என்று எப்படி நிர்ணயிப்பது? அதையும் அவரே சொல்லுகிறார். ரஸக் குறைவு ஏற்பட்டால், ஈழ்ந்து மணி தேரம் பாடினாலும் கேட்பவர்களுக்கு அதுப்பு சலிப்பு ஏற்படாது, கவனியை மறந்து சத்தோஷத்தை அளிக்கக் கூடிய மகாவித்துவான்கள், அவசியமான சங்கீதிகளை மட்டுமே பொதுக்கி உருப்படி களில் அமைத்துத் தையலாண்டிருக்கின்றனர். அவற்றைக் கையாண்டாலே போதும் என்று நினைக்கிறார்கள் என்பதே புருத்து கொள்

இந்த எண்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுமித
வித்துவாங்குகிறீர். "அப்பா"க்கு
ஆதர்ப்பட்டு, தெர்ப்பினரப் பூசிக்க இரை
பாக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும்" என்று
சொல்லியிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இதை மேலும் விளக்கி வைப்பது போல
இருந்தது வித்துவத் சபையினர் சென்ற 31ம்
தேதி கொண்டாடிய விண் தலைமையார் நாற்
பாட்டு நிகழ்வு. அச் சபையார் விண் தலைமையினர்
இசையின் இசைமையப் பற்றிப் பேசிய
பவர், "தலைமையினர் வாசிப்பின் சங்கதிகள்
மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும்; ஆனால்
வாசித்த அந்தச் சில சங்கதிகளுக்கு மேல்
நிரந்தரம் ரசக் குறைவு ஏற்பட்டுத்தான்
இருக்கும். கவனத்தையுடைய சங்கதி
விண் அவர் அங்கவளவு நிர்ணயப்படுத்தி
வைத்திருந்தார்" என்று பாராட்டினார்கள்.
"அதாவது" தந்தை இது ஒரு விளக்கம்.

மற்றொரு விளக்கம் மிகவும் விரிவாகக்
கொடுத்திருக்கிறது. வித்துவாங்கு முனி
சப்பிரமணிய அப்பர் அவர்கள் வயல்
அர்ப்பின் கொணையின் தலைமையில்
நிகழ்த்திய உரைகள். சப்பிரதாயத்தின்
மான் குறையின் மட்டுமே இருந்திருக்கி
யாட வேண்டும். அப்படியே பாடுபவர்களை
முதிர்ந்த கொணையின் வித்துவாங்கு
மதிக்கப்படுவர், இவற்றை மாற்றியுள் ரசக்
குறைவுதான் ஏற்படும் என்பது. தியாக
ராஜகுறியினால் உணர்வாங்குபுரம் பாடல் பரம்
பகர கத்திராவது என்பது வித்துவாங்கு
முனிவியன் கருத்து. மற்றவர் வேறுவரும்
கருத்தாகும். ஆனால் எந்தப் பாடத்தார்

மாண்பும் ஒவ்வொரு இருநிலை சாந்தியைத்
கொண்டு ராசத்தையே கொணையே முக்கியமாக
மதித்து, அவர்களுடைய அந்தப் பாவத்
துடன் உச்சரிப்பதுடன், சங்கதிகள் அந்தத்
இருநிலையின் பாவ உணர்ச்சிகளுக்கு ஒத்த
வாறு ராசரத்தி வெளிப்படும் வகையில் பாட
வேண்டும் என்று கூறி சம்பிரதாயத்துக்கு
ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார் முனி.
அந்தத் பாவங்கள் புரணமாக வெளிப்படும்
படி அந்தத்தக் இருநிலையையும் அவற்றின்
சங்கதிகளையும் மாற, தேசவின்றி, வகைகளைத்
மாறப் பாடினால் கவனமும் ஏற்படும்
என்பது முனிவியன் கருத்து. ஒரு இருநிலை
பாவத்துக்கு மாறான உணர்ச்சியை எழுப்பும்
விதத்தில் அந்தக் இருநிலைப் பாடக் கூடாது;
அந்த அவளுக்கு மாட்டிம சங்கதிகள் இருக்க
வேண்டும் என்பதில் எவ்வளவு முதிர்ந்த
அனுபவம் புதைத்திருக்கிறது!

இக்கருத்துக்களுக்கு இயந்த மந்திரை
கருத்தின் தமிழ் இசைச் சங்க விழாக்கள் தலை
முதிர் 66, 67, கத்திராய்க்கார் அவர்கள்
கொண்டார். பத்தியுடன் கருகாத பாட்டை
உயர்ந்த பாட்டாக மதிப்பதில்லை என்ற
தத்து கருத்தைத் தாம் அனுபவமூலம் கண்
டுகின்றதாக அவர் தெரிவித்துக் கொண்டார்.
பத்தி அங்கு பாவத்துக்கு அனுபவமூலாகக்
இருந்திருப்பது பாடினவரே போதும் என்பது
தான் இதுதான் தெரிவித்திருந்தார்.

வெவ்வித அரங்கங்களில் வெவ்வித
இசைகொண்டவர்கள் இசை வகைகளை இன்றி
வகையாக அங்கங்களைப் பற்றிப் பேசியிருத்
தாலும் எவ்வளவுதிறமையே கருத்து ஒத்தமை
நிலையது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்ன? சேதி?

ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு சிறிய நாடு
கிரீஸ். அங்கே பழிவாந்து மாதங்களாகப் பதவி
கவடுத்து வந்தது மெஸூரிட்டி பலமிகையாத
ஓர் அரசியல் கட்சி மத்திரி சபை. சமீபத்தில்
அது ராஜிநாமாச் செய்து விட்டது. அதற்குப்
பின் பதவி ஏற்ற மத்திரி சபை அரசியல்
கட்சிக் கவப்பி துணிக்கூட இல்லாத ஒரு சபை.
அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களில்லாவிட்
டாம் போகட்டும். கிரீசுக் நாட்டுப் பார்வி
மெஸூரியாவு அவர்கள் அங்கத்தினர்களை
என்றும் அதுவும் இல்லை. அவர்களும் பார்வி
மெஸூரிக்குப் புறம்பி உட்காலர்கள். புது
மத்திரிக்கு குறுகிய தலைவர் ஒரு பங்குத்
தலைவர். நாடு சிறியது என்றாலும் நல்ல
திறமைமூலம் அரசாங்கத்துக்கு கிரீஸ் காட்
டும் வழிமை நம் நாட்டுக்கு ஒரு பாடமாகவே
கொள்ளலாம். திறமைமூலம் நிர்ணயம்
வட்டத் சர்க்காட்டி மத்திரி சபை, அங்கு நிர்

- சிறிய நாடு வழி காட்டுகிறது
- நோய்க்குக் காரணம்
- ஆட்டுத்தோல் போர்த்த புதி
- அச்சம்க் தகையிடு
- பட்டாய்க்கின் கியாத்

வாக திபுனர்கள் கொண்ட மத்திரி சபை
தமது நாட்டில் ஏற்படுவது நல்லது என்று
தலைவர் ராஜாஜி சொல்லி வருகிறார். இக்
கருத்தைச் செயலில் நடத்திக் காட்டியிருத்
தென்த கிரீஸ் நாடு.

வி சி சி

மீதாயர் உலகில் வானப்பும் அரசா
கத்துக்கும் காட்டுப்பாட்டின்மைக்கும் காரணம்
ஆட்டிவானர்க்கந்தான் என்பதை வென்ற
பங்கிலைக் கருக உப அத்தியட்சகர் ஏ. எம்.
குதவியாரவர்கள் மிக வன்மையாக ஏடுத்துக்
காட்டியிருக்கிறார். திவ்வி சர்க்காரை சாங்கியின்
பட்டமணிப்புப் பெருகியதில் சிசைகம்
புரிந்த குதவியாரவர்கள், இன்றைய மாண
வர்கள் காட்டுப்பாடுகள் நல்ல, கோக்கிய
மாண குத்தியினால் காழ்ப்புறாகக் கருவாத

விடில் எவ்வு சொல்லி, 'மன்னவன் எப்படி மன்னவன் அப்படி' என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப அப்பொருள்கள் எப்படியிருக்கின்றனவோ, அப்படி மன்னவர்களும் இப்படி வருகின்றார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறிவிடுக்கிறார்.

சித்த வைத்தியர் நோயின் மூலகாரணத்தைக் கண்டுபிடித்து சிகிச்சை செய்வார். நோயின் காரணமாக வேலியே காணப்படும் மாதிரிகளுக்கும், உபாசனையுக்கும் சிகிச்சை செய்யுதற் தாத்தாவின் மனம் பங்குதான் அளிக்கும். நோய் தீராத அநேக நோய், டாக்டர் முதுமொழி அளிகள் மானவ குமுதாயத்தினையே காணப்படும் நோய்க்கு மூலகாரணத்தை யாக நன்கு கண்டறிவதற்கு விட்டார். இதற்கு வைத்தியம் செய்யும் மோதிரம், சித்த வைத்தியம் செய்தல் மக்களிடம் இருக்கிறது. நோய்க்கு நெருங்கி வருகிறது. எதிர்கால பாரத சமுதாயத்தினரிடம் அக்கறைவுள்ளவர்கள், தந்தம் பெய்கள், பிள்ளைகளின் கண்ணாடி காலியில் சித்த வைத்தியர்களை நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைமை இப்போதுள்ள காலத்துக்கு கொள்ளாமல் போவார்கள்.

மிகாராவுடி சாதிப்பதின் முதல் மந்திரி நிக நாயக் அவர்கள் எப்போது கத்திரிக் கட்டியில் சேர்த்தார் என்ற சந்தேகம் அருமையாக எய்தியே மெய்க்க கட்டைக்கு எழுத்து எழுத்திருக்கக் கூடும். "நாயக் கட்டியில் அடைய வேண்டுமெனில், மோட்டி மனப்பான்மையை வளரிக் வேண்டும்—ஏனோ மோட்டியைத் தரும்!" என்று அவர் கூறி விடுக்கிறார். உணவு உற்பத்தி பெருகாததற்குக் காரணம் திட்டக் கமிஷனும் தவறான திட்டங்களும் என்றும் கூறிவிடுக்கிறார். இப்படியாகக் கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளக் கிடைத்த நோய்க்கு நெருங்கி வருவது சமயத்தினையே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆக்கித்துப் போத்திப்படுத்திவிடுக்கிறார்கள். தமிழகத் தொழில் துறை மந்திரி வேங்கடராமனும் இந்நோயைப் பெய்விடுக்கிறார். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சற்று யோசிக்க வேண்டும். இப்போது பழைய பக்கவியாபி சோஷலிசம், நேர உடைமையாளர்களுக்கும் போன்ற வந்தவையே மாதிரியும் மக்கள் எவ்வளவு மாட்டார்கள். அதற்காக மக்களுக்குப் பிரதம விட்ட கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டிய பாகு ஆதரவு பெறுவாமென எண்ணுகிறார்வெனா? இவர்களே வெற்றி பெற்றுப் பதவிக்கு வந்தால் நோய்க் காலத்தின் பெரிய கருத்துக்களைக் கண்டறிவுபெற்றவர்கள் என்றும் கூற முடியாது.

இன்று கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்களையும் காங்கிரஸ் மேம்பாடு விருத்தியையும் காங்கிரஸ்காரர்களே முழுதும் நம்பி விடலாகாது. அவர்களுக்கு ஆதரவு தருவதையிட இவர்களே இப்போது எட்டிக் காட்டும் சித்த கொள்கையைக் கண்டிப்பதற்குக் கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

கத்திரிக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்!

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

விவாதக்குள் மரம் இருக்கிறது. மரம் தருகிற பழத்திலுள்ள பீண்டும் விவாத தொன்று கிறது. பழத்திற்குள் உச்ச வித்தின் மூலம். மரமானது தன் காரண வந்துவரும் விளைவையும் பிணைக்கிறது. மனித மரம் என்பதும் இருக்கும் பரிணாமத்தின் பழத்த ஒரு பழம். அதற்குள் உலகங்களுக்கெல்லாம் காரண வந்துவரும் பிணைகிற ஒரு வித்து உள்ளது. மனித மரம் ஆதி காரணத்துடன் தொடர்பு கொண்டது அகலமாத்தாக நிலமூலதனம். பழத்துக்குள் மரத்தின் காரணமான வித்து இருப்பது அகலமாத்தான விஷயம் என்று சொல்லோமா? அது போல் தாம் இளவும்.

பிரபஞ்சத்தின் வித்ததலையப் பித்து கொள்ள நமக்கு ஆற்றல் போதாததால் அதை மறுக்க முடியாது. மனித மனத்துக்குள்ளேயே அந்த வித்ததலின் ரகசியம் உள்ளது.

புரீ 4- டி. மே. அவர்கள் மக்கள் சபைத் தேர்தலுக்கு திறை விருப்பமில்லை என்றும், அதைக் காட்டிலும் உத்திய நாகுலிகப் பதவி வகிப்பதையே அவர் விருப்பமார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தியாலி துள்ள ஏழாறுகளின் கண்ணுக்குப் படாமல், வெளி நாட்டில் சௌகரியமாக வாழ்வதை வார்த்தை விருப்ப மாட்டார்? காகிரில் ஆட்சியில், முன்னாள் சமஸ்தான மன்னர்கள் காலவருமே வெளிநாட்டுத் தூதர்களாகி விடுவார்கள் எனத் தொன்றுகிறது. நேர்மை வள்ள அரசியலில், இவர்கள் இத்தியாலி வேய இருப்பின் எதிர்க்கட்சிகளின் இடம் பெறுவார்கள். அதைத் தடுக்க ஒரு எடுத்துத் திட்டமாக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிடு இருங்கள். மாஜி மன்னர்களிலிருந்து, மாஜி நிதிமந்திரிகளுக்கும் இத்திட்டத்தை வித்த சிக்கலாய், உன்னத சரியாக ஆட்சியை ஆதரிக்காமல், ஜனநாயக சத்தியைப் போற்றி வரும் முன்னாள் முகவியந்தர் அகலவரையும் இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரலாம்.

“உன்னாமிரத்ததுக்கும் இளர்ச்சிக்கும் சர்க்கார் அடிப்படை” என்று பத் திரிகைத் தலைப்புகள் வந்துவந்தன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் சர்க்கார் மேற்கொண்ட செய் திறை? முறையாக விஷயத்தை எடுத்துச்

சொல்வதை —, உன்னாமிரத்ததுக்கும், இளர்ச்சிக்கும் உடனே சர்க்கார் கவனத் தைப் பெறுவதுதான். இவை இன்று பெருமிக் கொம்புபிடுக்கின்றன. ஒரேயடி யாக அடிப்படைத் திறைவையிட, சிறிது சிறிதாக விட்டுக் கொடுப்பத வேண்டாம னும் உண்டு.

திரைத் தன்மும் துர்ப்பாக்கியம் என்றும் தாம் உன்னாமிரத்ததுக்கும் திரைதாமன தன்மைக்கு வழி பிறப்பதாண்டு. ஆண்டவர் தத்த விவகாரத்தை தாம் பயன்படுத்திக் கொண்டால் அதன் ரசொத்தத்திலும் கெட்ட குழிதீயிலும் தன்மை பிறக்கும். கட்சிச் சார்பற்ற அரசாங்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்று புரீ ஜூப்பிரேயச நாராயணர் சொல்லி விருமது இப்படிப்பட்டதே. அவர் வழி காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் வழிகாட்டிய துடன் அவர் தீவ்றுமிக் கூடாது. கட்சிச் சார்பற்ற அரசாங்கம் ஏற்படுமானால் அதற்குத் தாமே தலைமை தாங்க முன்வர வேண்டும்; இதற்காக அவர் தேர்தலில் திறை வேண்டும். சொத்த ஆகையை திறைவேற்றிக் கொள்ளத் திட்டமிட்டோ தாம் இப்படி ஒரு பொசனை சொன்னதாக வாரேறும் உன்னா மாரேற என்று அவர் அழைக்கூடாது. தாம் உகிய முன்னாள் கதிரை பொசனையைக் காரி வத்தின் உருவாக்கியதிலும் தமக்குள்ள பக்கை திறைவேற்ற அவர் தயங்கலானது. அவர் பொசனை கதிரைதோடு தேர்தல்கி விட்டால், தீர் காரக்காத சோடிபொம் அவரது திட்டம் காடிவிடும்.

கொங்கலையின் அடிப்படைமிக் எதிர்க் கட்சிகள் ஒன்று சேராமல் தேர்தலுக்காகக் கூடிச் செயல்பற்றுவது சரியல்ல என்று தவிரை கவர்தார் ஸாந்தர் ஒன்றுமில்ல அவர்கள் கூறிவிடுக்கிறார். பத தள்ள விஷயம் கிடைக் கூறிலும் அவர் இப்படிக் கூறதிருத் திருக்கலாம். பத முன்னப் பேரட்டமிக் கால் திரைக்கும் சாதகமாக கொட்டுக்கல் திருமிக் இருக்க வேண்டும் என்றே எதிர்க் கட்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று விட்டுக் கொடுத் துச் செயல்பற்றுகின்றன. இதைக் காங்கிரஸ் தலைவர் வாரேறும் கண்குத்திருப்பினும் ஒரையு திரையம் எனலாம். ஆனால் கவர்தார் இப்படிப் பேசுவது அழகல்ல; சட்டப்படி சரியுமல்ல.

கொங்கலையின் அடிப்படைமிக் எதிர்க் கட்சிகள் ஒன்று சேரவில்லை என்பதற்கும் விடை உண்டு. கதிரைத்தத்துக்கு முன்பே கால் திரை மத்திரி சபையன் அமைத்ததைக் கூறுத் திக் கொட்டுமானால், முப்பதாண்டுகளாக அந்த ஒரு கட்சியே இது விடாமல் ஆட்சி அதிகாரம் வகித்து வருகிறது. கதிரைத் தத்துப் பிறதும் இருபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து எதிரிக் கூடாது. இதைத் தொழிவுதச் செய்வது ஜனநாயகத்துக்கு உதவும் கொங்கை. இத்தக் கொங்கலைய எதிர்க் கட்சிகள் கூடிச் செயல் படுவதற்குப் போதுமானது.

வேற்றி பெறுவதின் மேல் உங்கள் பணத்தைக் கட்டுங்கள்

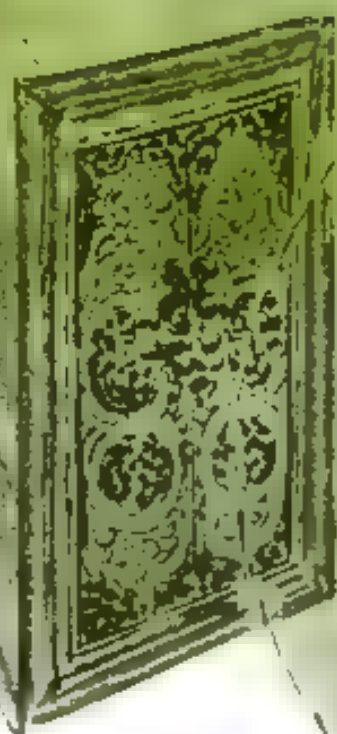
இன் கைவக்கும் நறுமணத்திற்குமான போட்டியில்
சேருங்கள். பளுக் பாண்ட A-1 தேவிரைத் தூளில்
உட்புகள் அதிகம். மேர்த்த்டாஸ் தேவிரைகளால்
கலக்கப்பட்டது. ஒரு பாக்கெட்டிற்கு 300 கைவ
புள்ள அதிக கம்புகள் தேவிரைக் கொடுக்கும்.
உங்களுக்கே உரிய பளுக் பாண்ட A-1 தேவிரைத்
தூளில் கைவபுகள்.

JWTB34-00

ஏவணணலக்யப்

ஏபணணரசி

சுமார்

அத்தியாயம் 14

வீர வேள்வி

“கடம்பன் வந்து விட்டான்!” என்ற குரல்களோடு இவ்வியா, அந்த விநாயக மாக்ஷத்தின் கைகளிலே மின்னல் பாய்ந்தது. நானூர் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. “கடம்பன், கடம்பன், கடம்பன்!” என்று அந்தக் கூட்டினர் எதிரோடு அறைவெங்கும் சென்று விழ்மினது.

நீலவந்தையலிட அநியாசப்பதறி ஆள் மணிமார். காரணம், நீலவந்தைக்குக் கோடித்த உறுதியொழியை வேலவன் கொடுத்த துறைகெருவிட்டால் என்ன நேரும் என்பது மணிமாரைக்குத் தெரியும்!

“நீலவந்தை! உங்களுடைய உறுதி மொழியை நீங்கள் உடனே மீதக்க விட்டு விட்டீர்களா? என்ன நேரும் தெரியுமா? மறு விநாயக நீலவந்தை வின் உடம்பு கடனிலே மீதக்கும்! ஆம்! அவன் உங்களுக்கு விடவந்த கரும்

வரை உடலில் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டாள்!"

நீலவல்லி எழவும் போனிலை, "குதியுங்கள்!" "குதியுங்கள்!" என்று சொல்லுபவளைப் போல இரண்டு கைகளையும் மேலும் மேலாக அசைத்துக் கொண்டே வேலவன்கொதையின் அருகில் நின்று உடம்பு பதறினாள்!

"கடம்பனின் மரக்கனல் மிகக்குப் பக்கத்தில் வருகிறது. நீங்கள் மேற்கூப் பக்கமாகக் குதித்துத் தன்மனரிக் குற்றிச் சென்று தெருத் தொலை போன பிறகுதான் தங்கையைத் தன்மனக்கு வேலியே நீட்ட வேண்டும். தெரிந்ததா! அவசரம்! கடம்பனும் கூட்டாளிகளும் இந்த மரக்கனலத்தை முற்றிலும் தெருக்குவதற்கு முன்பு இதைச் செய்யுங்கள். உங்களுக்குக் கூட இப்போது யென்றாலும் நீலவல்லிக்காகச் செய்யுங்கள்!"

இவ்வாறு பதறிக் கொண்டே மரக்கனலின் உள்ளுறையிலே இருந்த புதுவாயின் மரக் குடுமையைத் திருவிதெய்யினுள் மணிமாலை!

அவ்வளவுதான்! மறு விநாடி வேலவன்கொதை கடலிலே முக்குளித்தான்!

ஃ ஃ ஃ

நீலவல்லி கைகளை விழித்துப் பார்த்தாள். என்ன நிலைப்பு! கட்டிலிலே படுத்திருந்ததாள் அவள்! அவளுக்கு அருகில் மணிமாலை கைவியோடு உட்கார்த்திருந்தாள்.

"நாம் எங்கே இருக்கிறோம்!" என்று கேட்டுக் கொண்டு, கூற்று முற்றுக் பார்த்தாள் நீலவல்லி! என்ன வித்தை! அதே பழைய கன்னி மாட்டி! அதே பழைய அணறு! பழைய மணிமாலை! வேறு யாருமில்லை அங்கே!

"நாம் இங்கே எப்போது வந்தோம்!" என்று நீலவல்லி கேட்டாள். இமைகளை மூடி மூடித் திறந்தவாறு!

"இன்று காலைக் வந்தோம்!"

"அவர் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டார் அல்லவா?" என்று பதறிக்கொண்டே கேட்டாள் நீலவல்லி.

"ஆமாம், அவர் மரக்கனலில் இப்போது என்பதே வேண்டாத தீயின் கூரையை அடைந்த பிறகுதான் கடம்ப மின்னருக்குத் தெரியும்!"

"மணிமாலை! நீ சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லையே!"

"நீலவல்லி! வேலவன் கொதை கடலிலே குதித்து மறைந்த சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் வேண்டாத தீவு வீரர்கள் மட்டுமே அறைக்குள் வந்தார்கள். மன்னர் வரவில்லை!"

"ஆம்; அது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. ஏதோ துணிப் பத்தத்திலிருந்து வந்தபடி புதை பொய் ஒரு புதை வந்து கொண்டிருந்தது. அந்தப் புதை என் தாசிலும் துணைமேல் தான் எனக்குத் தலை வந்தியது. அது கரை நினைவிருக்கிறது. பிறகு என்ன நடந்தது?"

"பிறகு எல்லாம் அமைதியாக நடந்தது. மன்னர் தம்முடைய மரக்கலத்தில் உன்னையே வரலிங்கம்! வீரர்களே மட்டுமே உங்களை அனுப்பினார். வடக்கே நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய நமது மரக்கலம் நிரம்பித் தெற்கே நோக்கிச் சென்றது. தம்முடைய புள்ளுட்டு வீரர்கள் இருந்த இடத்தில் வெங்கைத் தீவு வீரர்கள் இருந்து மரக்கலத்தைச் செலுத்தினார்கள் இந்தத் தீவை நோக்கி!"

"மன்னர்!"

"அவர் நம் அருகிலேயே வரலிங்கம், தம்முடைய மரக்கலம் கரையை அடைந்த பிறகும்கூட அவர் தமக்கு அருகிலேயே வரலிங்கம், தம்மை இந்தக் கன்னி மாடத்தினே கொண்டு போகும்படி வீரர்களுக்குக் கட்டளை இட்டிருக்க வேண்டும் அவர்! கட்டளையை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு அவர் அரசு இருக்கைக்குச் சென்று விட்டார்!"

"அப்படியா?" என்று பெரும் விப்போடு கேட்டான் தீவனகன்.

"ஆமாம். அவருக்கு நம் மரக்கலம் கரையை அடைந்தபிறகுதான் வேலவன் கொடை தாசில் சென்று விட்டார் என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படித்தான் நான் கவிக்வினேன். மன்னர் என்னிடம் வந்து ஏதாவது கேட்டிருந்தபோது, அவ்வது நம்முடைய மரக்கலத்திலுள் இருந்து வீரரிடம் ஏதாவது பேசி இருந்தாயோ, எனக்கு மற்றச் செய்திகள் புரிந்திருக்கும். அவர் அப்படி எதுவும் செய்யவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் புரிந்தது. மயக்கமுற்றத் தீமே தீ எய்தாத போது நான் உன்னை அப்படியே கைத் தாங்கவாகத் தாங்கி மரக்கலத்தில் தனத்திலே ஒடுக்காய்க்கேன். அப்போது தம்முடைய வெங்கைத் தீவு வீரர்களிலே ஒரு தீவனகன் மற்றவர் களிடம் சொன்ன பொருள்கள் மட்டும் எனக்கு வித்தையாக இருந்தன. 'இவ்வருகிய மிகவும் பணிவோடு என்னும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி அரசரின் கட்டளை!' என்று அந்த வீரர் தீவனகன் தனது கட்டளையிலுக்குச் சொன்னான்!"

இவ்வாறு சொல்லி விட்டுக் கண் கலங்கி நின்றுக் கன்னிமாலை.

தீவனகன் விட்டபிறகுதான் எழுந்தான்.

"மணிமாலை! எனக்கு மயக்கம் வரும்படி எதற்காக அப்படி ஒரு புதைக் காற்றை நானிலே செலுத்தினார்கள்? பிறகு எதற்காக என்னை இந்தவே கண்ணும் கருத்துமாக இங்கே மறுபடியும் கொண்டு வந்தார்கள்? மன்னர் ஏன் என்னிடமே அவ்வது உன்னிடமே ஒன்றுமே போலித்தான்?"

இந்தக் கேள்விகளுக்கு மணிமாலை யிலும் மறுமொழி சொல்ல முடியவில்லை. உன்னையிலும் அவளுக்குமே அது ஒரு புதிதாகத்தான் இருந்தது!

அன்று நள்ளுதும் கடம்ப மன்னன் கன்னிமாடத்தின் பக்கமே வரலிங்கம், மறு நாளும் இப்படியே வந்திற்று. மணி மாலை நங்கெனவுள்ள சில பணிவானர் களைக் கூப்பிட்டு அரசரின் பத்திரிக் கேட்டான். வழக்கத்தையே வேகமாக எழு வதும் வேகமாக உணவு அருந்துவது மாக அரசன் ஏதோ ஒரு விவரத்தையும் வேகத்திலும் ஆழத்திலுப்பதாக அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தோ வாரி நுள் எதுவும் பேசுவதில்லை என்றும், பணிவானர் களுக்கு இருபது கட்டளைகளைத் தவிர வேறு ஏதே கவனவான சொற்களும் மன்னரிடமிருந்து வெளி யாகுவதில்லை என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மூன்றாம் நாள் காலை ஏற்றுந் எதிர் பாராதவிதமாகக் கன்னிமாடத்துக்கு வந்தான் கடம்ப மன்னன். அப்போது அங்கே நேரம், பத்திரிக் சொன்னே கன்னி மாடத்தின் உதவையத் திறத்த தீவனகன் கதலின் அருகிலே நின்று, நினைக்கொன்றாமல்!

"செய்யப் பெண்டன் எவ்வாறு பணி களை ஒழியக்கூடச் செய்திருக்கான் என்று தெரிந்து போகத்தான் வந்தேன் வன்னை, வேறென்றுமில்லை. கடம்ப தீவு களைப் பார்ப்பதற்காக உன்னை அழைத் துப் போயிருந்த இடத்தில், ஞானி கற்று உன் உடம்புக்குப் பிடிக்காமல் மயக்கமுற்ற நினையில் இங்கே அழைத்து வந்து விட்டதாகச் சுற்றத்தாரினிடம் சொல்லியிருக்கிறேன் வாராவது மறு பாட்டுடன் உன்னிடம் நடந்து கொண் டால் தண்டனை இவ்விதம் உரிமை வேண்டித் தீயின் இவ்வருகிக்கு உண்டு. அதையும் நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தேன். உனக்கும் அதைச் சொல்ல வேண்டும், மற்றச் செய்திகளையும் பணிவானர்களையும் வேலை வாரக் கெண்டிய மணிமாலைக்கும் அதைச் சொல்ல வேண்டும். அதற்காகவே நான் இப்போது இங்கே வந்தேன்!"

இவ்வாறு கூறிவிட்டு எந்த விளையு
விய் வந்தாரோ, அதே விளையிய் அந்த
இடத்திலிருந்து அகன்றும் வானமண்ட
லக் கடம்பம் !

அவன் சென்ற மறுவிருடி, மணி
மாலை நிலையிலிடம் கேட்டான் :

"வயலி ! இந்தப் புதினத்தான் நீ
என்னிடம் கேட்டாய் ! இப்போது
மன்னரே வந்து அந்தப் புதின
மேலும் அதிகப்படுத்தி விட்டுச் சென்
திலுக்கிறார். நாம் இருவரும் இந்த
விளையியை எப்படி என்று புரிந்துகொள்
வது ! இந்தக் கன்னிமாடத்திலிருந்து
வாருக்கும் எவருக்கும் தெரியாமல்
இரவோடு இரவாகத் தப்பிச் சென்ற
வர்கள் நாம் ! நாம் தப்பிச் சென்ற
தைக் கண்டுவிடுத்து நம்மை வந்து
வைப்பற்றியவருக்கு, வேலவன்கொடை
வைப் பற்றியும் நிச்சயமாகத் தெரிந்து
தான் இருக்கும். அவர் மரக்கவத்தி
லிருந்து தப்பியோடி, விட்டார் என்பது
குறித்து இவருக்கு அதிகம் ஏற்படா
மலா இருக்கும் ! உறுதியாக ஏற்பட்டே
வருக்கும். நாம் தப்பி ஓடியது பற்றி
எத்தகையோ மறை துயரமும் சீர்த
றம் ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கும். எரிமலை

குழறுவதுபோல் அல்லவா குழறி
வேண்டும் அவருடைய இதயம் ! மற்ற
எல்லாரிடமும் எவ்வளவு வேகங்க
ளோடு நடந்து கொள்வீரார் ! ஆனால்
அப்படிப்பட்டவர் எதுவும் நடக்காதது
போல், யாரும் எத்தகைய தவறும்
இழைக்காதது போல் எப்பொழுதும்
எப்படி நம்மிடம் நடந்து கொள்
வாரோ அப்படி அல்லவா நம்மிடம்
வந்தார், போனார் ! அது மட்டுமா !
நாம் கூறு இழைத்து விட்டதாய்
அரசர் நம்மைக் கொடுமைப்படுத்து
வார் என்று எந்தவர்கள் எதிர்
பார்த்து அது காண்மலாக அவர்கள்
நம்மிடம் மாறுதலாக நடந்துகொண்டு
விடக் கூடாது என்பதில்தான் மன்ன
ருக்கு எத்தகைய கவலை ! எவ்வளவு
ஆர்வம் ! இதை யெல்லாம் வயலி,
என்னதும் புரிந்து கொள்ள முடிய
வில்லை. உனக்கு விளக்கவும் முடிய
வில்லை. உன்மையில் அவர் நம்மைக்
கடித்து கொல்லக் கூடாதா. நம்மிடம்
சீர்தரக் கொண்டு நம்மை நண்டிக்கக்
கூடாதா என்றுகூட எனக்கு ஒரொரு
வேளைகளில் ஓர் எண்ணம் தோன்று
கிறது. இந்த மோனமும், இந்த
அமைதியும் என்னை என்னவோ செய்

கின்றன. கொல்லாமல் கொன்றுவிடு
றன. ஆனால் அநேகமளம்—"

மணிமாலை குரலை இரும்புக் கொண்
டாள். தயங்கித் தயங்கி ஏதோ சொற்
களை மனத்துக்குள்ளேயே ஒத்திகை
பார்த்துக் கொண்டாள்!

"வயலி, வானமண்டலக் கடம்ப
ருடைய இந்த மோனத்தின் போலும்,
இந்த அமைதியின் காரணம் இரண்டே
இரண்டு விதமாகத்தான் இருக்க
முடியும். ஒன்று நம்மை ஏதோ கார
ணத்தால், ஏதோ ஒரு அடிப்படைவீர
மன்னித்து விட்டார் என்று இருக்க
வேண்டும். அப்படியும் இருக்கலாம்.
அல்லது, அல்லது, கொன்றுவதற்கே
அச்சமாக இருக்கிறது —"

"அல்லது சொற்களால் கூற முடி
வாத அளவுக்கு அத்தனை சீரற்ற,
கொல் கடந்த ஒரு வெகுநிபாக இருக்க
லாமோ அது!"

"வயலி, அரக்க இயக்கு கொண்ட
மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்வது எளி
தில்லை! அவர்கள் அரக்கர்களைப்
போலவே நடந்து கொள்ளும் வரை
நாம் அஞ்ச வேண்டியதோ அல்லது
தயங்க வேண்டியதோ இல்லை. ஆனால்
அவர்கள் தேவர்களைப் போல, தேவ

ரப் பிறவிகளைப் போல, உணர்ச்சிகளை
யெல்லாம் கடந்த மிகை மானுடப்
பிறவிகளைப் போல நடந்து கொள்ள
ஆரம்பித்தால், அந்த இடத்திலேதான்
தமக்கு அச்சம் அகையாகிறது. தயக்க
மும் பதற்றமும் ஏற்படுகின்றன! என்
வரைவில் வான மண்டலக் கடம்பு
ருடைய இந்த அமைதி, இந்த மோனம்,
இத்தக் கவகம்மற்ற நிலை, என்னுள்
கவகம் தருகிறது, என் அமைதியைக்
கெடுக்கிறது. நான் அஞ்சுகிறேன்!"

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு மணிமாலை
பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டு இல்லவோ,
எங்கிருந்தோ ஒரு பேயவறல் கேட்
டது. மறுகிழைக் கதவுகளைப் 'படார்'
என்று மூடுவதென ஒசை வந்தது. அவறல்
அதன் பிறகு கேட்கவில்லை.

யார் அப்படி அறியலது? அந்தப்
பேயவறல் எங்கிருந்து வந்தது என்று
மணிமாலையும் நீவவல்லியும் திகைத்
தல் போல் ஒருவரை ஒருவர் பார்ப்ப
தற்குள், 'குடு குடு' என்று ஒரு பேடி
கன்னி மாடத்தின் கதவுகளைத் திறந்து
கொண்டு ஒடோடியும் வந்தாள்.

"பூசை விழுவிற்று அம்மா! நல்ல
பூசை! அத்தனைபும் வேண்டும்!" என்

மனம் கவரும் மார்கழி

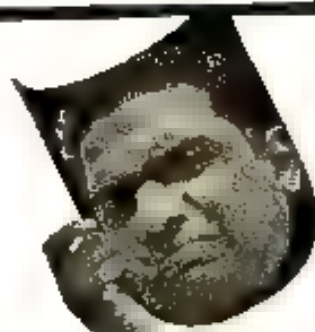
மனம் கவரும் மார்கழி. மாதங்களில்
தனிப் பேருடை பெற்று விளங்குகிறது.
முன்னாள் பி. சி. குந்தராஜன்

"கார்த்திகை"க்குப் பின் மழையின்மை. கிண
னுக்குப் பின் கொங்கடாவின்கீழ் என்ற
குறுமொழிப்படி கார்த்திகைக்குப் பிறகு பூமி
குளிர்த்துவிடும். காடு கழனிகள் பசுமை
பொர்த்திப் பாங்குடன் விளங்கும். மார்கழி
பிறக்கும், மழைச்சீவும் உதவாமலும், "மாதங்
களில் மார்கழியால் தான்குப்பின்பு" என்ற
கண்ணனின் தோ வாக்குப்படி இந்த மார்க
ழிக்கு மகத்தானதொரு மகத்தவம் உண்டு.
தடுக்கும் குளிராழையும், வெள்ளி மூலக்கும்
போதே விருட்டென்று எழுந்து விடுகார்க்க
எட்டிப்புகுள்ளோர். விளையக் குறுங்க வனிதை
யர் விட்டு வாகடவியைப் பகர்வானத்தினால்
பச்சென்று மெழுகிப் பெருகிப் பார்ப்பவர்
விளக்கும் வண்ணம் பாங்காகக் கோவழியும்
அந்தக் காட்சிக்கு எதோர் இணைபது?
"ஐயாமெட்டிப்பாகல்" வைத்துக்கொண்டு
இத்தக் கொல்கலை வரைவிறகில்லை. தேவிய
மீட்டியே? "என்று சொல்லிவிட்டு, சி. ஒரு
முறை கூறிக் கவிதை ஆரோபர் ஒவ்வொரு
திகைக் கைத்தாரி! உண்மையால், அந்
காச, விதம் விதமாக, வாகையாகப் புனைகளை
வளைவு கொடுகளாலும் தெரிக் கொடு
களாலும் இணங்கும் கைத்திறனை என்ன
வென்று சொல்வது?

இருள் பிரிமுழங்கிவிட திருப்புகழ் பதனைக்
கோஷ்டிகள் விதி வகை விளம்பி விடும்.
விட்டியோ நுழைக்கவரும் பெண்டிரும்,
திருப்பாவை, திருநெல்பாவை பாயும்
பரவா தீரவில் படத்தின் முன்னை திற
பார்க்கள். கொம்புகை விட்டி, எருகுப்பை
விட்டி, கதப்பாவையும், கட்டிப் பத்தியை

இதோ -
வலியை
சிக்கனச் செலவில்
விரைவாக நீக்கவல்ல மாத்திரை
 தலை நோவு, தொண்டைப் புண், ஜலதோஷம்
 ஆகியவற்றைக் குணப்படுத்தக் கூடியது.

நீவாரின்

2 மாத்திரைகள் கொண்ட ஒரு பாக்கெட் விலை 10 பைசாதான்
 உங்கள் அருகாமையிலுள்ள விநியோகிதிகரிந்து
 50 பாக்கெட்டுகள் கொண்ட ஒரு அட்டைப் பெட்டியை வாங்குங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்:
 டேப்லெட்ஸ்
 இனரவேட் லிமிடெட்
 எகஸ்ஸெஸ் எஸ்டேட்ஸ்,
 மதராஸ்-2

சொல்வதெல்லாம்
எதெல்லாம்:
 விட்டில்ஸ்
 ஓரியண்டல் பாம்
 & பார்மக்யூட்டிகல்ஸ் லிமிடெட்
 எகஸ்ஸெஸ் எஸ்டேட்ஸ், மதராஸ்-2

ஞர் அத்தச் சேடி உன்னை ஒரு வந்து
மணிமாலைவிடம் !

“யாருக்குப் பூசை கிழிவிடது?
யாமர யார் அடிக்கிறார்கள்? உளையம்
சரிபாக்கச் சொல்!” என்று அத்தப்பஞர்
நீளவல்லி.

“அத்தக் காவலாணிக்ருத்தான்
ஆம்மா! சாட்டைவைக்க கொண்டு பளிர்
பளிர் என்று அரசரே தானென்று சாத்துச்
சாத்தினார். பிறகு அத்தச் சாட்டைவை
யீரன் ஒருவனிடம் கொடுத்து அடிவைத்
தொடர்ந்து கொடுக்கும்படி கட்டளை
இட்டிருக்கிறார்!”

நீளவல்லி பதறிப்போய்க் கேட்டான்:
“எத்தக் காவலாணி?”

“அவந்தான் அம்மா! அத்த வலவன்
பேய்! இரவுகளிலே மகையில் விளக்கை
எத்திக் கொண்டே வந்து சாளரத்து
வழியாக எட்டியப் பார்ப்பானே! அத்த
காரியத்தை இல்லாத பயல்! பேப்போல
ஒரு சத்தம் போடுவானே. ஊரை இடு
வானே, அதே வலவன் பயல்தான்.
அரசர் கொடுத்த தாண்டி அடிபும் ஒன்
வொன்றுமே நாளாயிரம் அடிக்குச்
சொல்லி! இல்லிவென்றால் அத்தப்
பயல் இப்படி அவறுவானா! கன்றுனி
மங்கனாவிற்றே அவன்! அத்தக் கத்துனி
மங்கனே அடி தாங்காமல் அதை
வேண்டும் என்றால் பார்த்துக் கொள்
கருவனேன்! நம்முடைய அரசரே நம்
வலவனேயே!”

“என்ன காரணமாம்?” என்று
குறுக்கே கேட்டான் மணிமாலை.

“காரணம் தெரியவில்லை. அவன்
அவறுவது வெளியே கேட்கக் கூடாது
என்று இப்போது கதவுகளைச் சாத்தி
விட்டார்கள்.”

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அவ்
வருத்து நகருவதற்கு ஆவத்தமாகுள்
அத்தப் பணிப் பெண்.

“சரி. நீ புறப்படு. வேடிக்கை
பார்ப்பதிலேதான் உனக்கு எத்தனை
மகிழ்ச்சியடி! சரி சரி. போ! மேற்
கொண்டு ஏதாவது தெரிந்தால் வந்து
சொல்! என்ன?” என்று பக்குவமாகப்
பெரி அத்தப் பணிப் பெண்ணை அப்
பெரித்து வெளியே அனுப்பிவிட்டுக்
கல்லிபாடத்தின் கதவுகளைச் சாத்தி
ஞர் மணிமாலை.

“நல்லி! தாம் பேசிக் கொண்ட
பேச்சு என்ன? வெளியே நடப்பது
என்ன? பார்த்தாயா? வெண்ணத்
தீயின் இளவரசி என்ற திணை கலையாமல்
உன்னை நடத்தவும், உன்னோடு பேசு
வும் கருத்தாக இருக்கிற அரசர்,
வெளியே போய் அத்த வலவன்

காவலாணியைப் சித்திரவதை செய்
கிறார்! இன்னும் அத்த வலவன் பகடி
என்ன ஆனானோ நம்மோடு மரக்கதை
தில் வத்த மதறப் புன்னாட்டு வீரர்கள்
எல்லாம் என்ன பாடுபடுகிறார்களோ!
நீண்டதடிப் பாரக்கலே வேதனைகளை
இருக்கிறது!”

நீளவல்லி விய்விஞன். தெஞ்சைக்
கைகளாகப் போத்தினான். மறுவினாடி
உச்சிட்டு அழுது விட்டான்.

“தான் ஒருத்தி எதற்காகப் பிறந்
தேன். இப்படி ஒரு பிறவி இந்த
மண்ணிலே நான் எடுத்து வந்து
எத்தனை பெருமைய பழிபாவங்களைச்
கமக்கிறேன். இது எதற்கு? லுன்
பிறவியில் அத்தனை கொடிய நீயினை
செய்திருக்கிறேனா தான்! ஊழ்வினை
என் என்னை இப்படிப் பிழித்தெடுக்க
கிறது! ஐயோ! அவர் கடலிலே
குறித்த போது நானும் கடலிலே
குறித்து இந்த உயிரை விட்டிருக்கக்
கூடாதா?”

தேறி அடித்த நீளவல்லியை ஆவி
மோத்து அனைத்து மருத்திலே மருக்க
வைத்தான் மணிமாலை. முத்தாணியி
னுல் முக்கத்தை துடைத்தான்.

“வயலி! அத்த மரக்கலத்திலிருந்து
கடலிலே எத்தனாகக் குறித்தார் வேல
வன்கொடை, அந்த மருத்துவிட்டாயா?
உன்னை உன்னுடைய தந்தைமனை
விருத்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்ப
தற்காகத்தானே அவர் நம்மவர்க் காப்
பாற்றிக் கொண்டார். அந்த மருத்து
விட்டாயா? இனி உன் வாழ்வைப்
பற்றியோ, மரணத்தைப் பற்றியோ
பேசுவதற்கு உனக்கு உரிமை ஏது?
அப்படிப் பேச உன்னை அனுமதிக்கவும்
எனக்கு உரிமை இல்லை. மறுபடியும்
வேலவன்கொடையை நாம் சந்தித்து
உன்னை அவரிடம் ஒப்படைக்கும் வரை
உன்னைப் பாதுகாப்பதும் உன் உள்வந்
தைப் பாதுகாப்பதும் என்னுடைய
முழுமுதற் கடமை. அத்தக் கடமையை
எப்போடுபட்டும் செய்து முடிப்பேன்.
இது உறுதி!”

கணர்ச்சியின் பெருக்கிலே பெண்
களுக்கு வருகிற ஒரு வீர ஆற்ற
மோடு மெல்லுள் மணிமாலை. நீளவல்லி
எதுவும் மறுமொழி கூறவில்லை.

“வயலி! புன்னாட்டில் நம்வாழ்வு
கடக, அத்த நிலக் கம் தாட்டின் எதி
காவ நகத்துக்காகத் துயிற் வீரர்கள்
வலரும் வலவ வீரர்கள் பலரும்
ஏதேதோ வெண்ணின் செய்கிறார்கள்.
நியாயங்கள் புரிகிறார்கள். என்னோடு
ஒரு தான் மொடியுடன் என்ற வலவ

வணிகன் புன்னாட்டு நிலத்திலே ஒரு மலர்ச் செடியை நட்பு அதற்குத் தன் கண்ணிரையே தன்வீராக வாரித் தான். அந்த மலர்ச் செடி ஒரு தீல மலரைப் பூத்தது. அந்த தீல மலர் நிலவிலே பூத்த தீல மலர். செடி தழைத்தது. ஆனால் புவல் அடித்தது. கொடி சாய்ந்தது. என்னாலும் வித்து வினாடி விடவில்லை. அந்த மலர் மரபு தொடர்பற்றுப் போய் விடவில்லை. அதை வளர்ப்பதற்காக, அதைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காகத் தமிழ் குலமும் பவனர் குலமும் ஒன்று சேர்ந்து இப்போது ஒருமித்து ஒரு ஸ்வாக வேள்வி நடத்துகிறது. அந்த வேள்வி நிலை நம்முடைய பவன் வீரர்கள்

காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள்! செலுத்தி மகிழ்ந்தார்கள். அவ்வளவே. இதற்கு நீ துயரம் அடைவாதே! என்று ஒரு நாள் இந்த வேள்விக்ஞரிய பவன் தமக்குக் கிடைக்கப் போகிறது. அந்த நன்னாடி எதிர்தோக்கி நாம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும்! அதுவே நாம் செய்யக்கூடிய வேள்வி!" இப்படி பணிமாநி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே கன்னிமாடத் திவ் குடுமிக் கண் வழியாக மெல்லிய குளில் பதற்றம் பதற்றமாகச் சொற்களைத் தூவினும் பணிப் பெண்: "அம்மா! அம்மா! ஓடி வாருங்கள். ஓடி வாருங்கள். இங்கே வந்து வாருங்கள்!" (தொடரும்)

கின்னச் சின்னப் பாவாடை:
சொகுசும் பட்டுப் பாவாடை:
சொன்ன சொல்லில் மழைத் தேர்
சொட்டும் இனியை மறுமொழி—
இன்னவகையில் இளகுவிட்டால்
இருந்த அந்தப் பெண்மகளும்
தன்னிக ரில்லா அழகுதவாய்த்
திகழும் பருவப் புதிருவனே!

கங்குல் மனதையும் பொழுததனில்
கனகச் சட்டாய் அகலியைக்குத்
தங்கித் திகழும் திருவிளி போல்
தேரீயும் இருவிழி இவளுடையம்!
மங்குதல் இவ்வாப் புதுமைவேதி
மங்கை இவள்தன் திருமேனி!
சங்கீதம்போல் இதழமுதம்
சேர்க்கை பருவப் புதிருவனே!

பன்னிப் பவகதை பேசுகரும்
பாங்கில் பருவம் அகலத்தாரும்;
கன்னிப் பர்த்துத் தனையன்னில்
உருளும் காலவிரல் அழகுதவாய்!
கன்னிச் செம்மனம் கிளகிசுக்க,
கககன் பட்டுப் பின்னாடி—
வன்னப் புது அவன் வதனத்தில்
வந்த பருவப் புதிருவனே!

தொட்டு மகிழ்த்த உறவுளும்
தொருவாள் விளம்பில் முழுவிலவு
எட்டிப் பிடித்து வினைபாட
எங்கிருந்தோ வந்து முனைத்தாத்
போல் -

கட்டிப் பின்னக்கும் ஓட்டியாணம்
காட்டும் மெல்லிய அழகுதிற -
கட்டழகம் இவள் பட்டுடையில்
கன்னும் பருவப் புதிருவனே?

SWARAJYA

★ ANNUAL NUMBER 1967

The Swarajya Annual 1967, the sixth in the series, will be published on the January 23, 1967, the birth anniversary of Khasa Subba Rao, Founder-Editor, to whose hallowed memory the Annual is dedicated. Published as it will be a few weeks before the general elections, the Annual, known for its value as an instrument of political education, it will have an added importance this year.

Well-informed and instructive article covering a wide and varied range of our current national life, political and economical, educational, social, cultural and so on, are included in the Annual. The nation's foremost thinkers, politicians, statesmen, administrators, publicists, industrialists and educationists each eminent in his sphere of work will be writing for the Annual Number, which includes about 50 articles, will be a good and handy reference to the student of public affairs, professional politicians as well as laymen. Rich cartoonish illustrations will lend added interest to the articles and the fine printing on imitation art paper will make this publication of about 240 pages attractive in form and get up.

Price Rs. 5/- per copy: postage*75 paise extra

Register your copy with the nearest agent for Swarajya and Kalki
The Manager, 'Swarajya', Kalki Building, Madras - 10

நம்ம வீட்டு லக்ஷ்மி

வெட்சாதிபதி சோமசுந்தரத்துக்கு மணவீரமாக வாய்த்தவளும் குழந்தை வளாக வந்தவர்களும் வந்தார்கள். அவர் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பணத்தில் பட்டாபொய்யாக வாங்குகிறார். என்ன சொல்வீயும் திருத்தாத அளவிலைத் திருத்த முற்படுகிறார் சோமசுந்தரம். பணம், தொழில், காமம் இம்மூன்றின் அருமைகளையும் அவர் கைக்குப் போதிக் அவர் ஆயுத நாடலிய நம்ம வீட்டு லக்ஷ்மி. படம் பார்க்கும் நமக்கும் ஒரு நாடகத்தைக் காணும் உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி.

விவாபாரத்தில் பெருந்த நஷ்ட மடைந்ததாகக் கூறி, ஒரு லட்சத் தரப் பெண்டாடிக் பிள்ளைக்குப் பங்கு போட்டுத் தரச் சொல்லும் போதே கைதவின் கைப்பெருங் தங்க ண்ப் புரிந்து விடுகிறது. இவ்வாறு சீர்தெட்ட வாழ்க்கை முறைக்குத் தேவையான பண பழங்கிடைக்கப் போகின்றதே படம். அந்த சம்பவத்தில் படம் குடத் தேவையான வளர்ச்சி தடையின்றியும் வாதம், கைகடிக் காட்டுவியும் கொண்டுவருகிறது. 'நாம் இருவர்'க் கண்ட பத்துதுகை மீண்டும் இங்கு எதிர்த்தோரும் சோமசுந்தரமாக, ராஜன் தொபாத்திரக் களின் முத்தகதப் பார்த்த வசனம் பெரிதும் என்ன! பாரதி பரவாயிலை, காணிஸ் இன்னும் பட்டை நீட்டப் படவேண்டும். தானேவின் பாகம் ஏதோ பார்த்ததைப் பார்ப்பது போன்றதோர் கதிர்ப்புக்கு இனக் காடுகிறது. கவிஞரின் பாடகரவிக் ஒன்றாவது நகரத்தின் நினைவிலே, வசனம் மொசமிக்கி. கைதவின் குத்தகதப் போலியை அனாத் கொண்டு செல்லும் சம்பவங்களும் பழமைவாய் விடுகின்றன.

மத்தியில்க்கி நான் பட்ட சங்குக் குத்தான் மயம் அழிவாய்!

மதுராசுட்டு பன்னாத்திசேரி

ஒரு தனிப்பட்ட பெண்மீதான அந்த உண்மையான மூலக் கதை ஆபிரீஸ் வார் கைப்பது தீழிமன்றம் வந்தாடிக் போய் திருப்தையாகத் தீய்ப்பொருத்தவாய் கைது மாகி விட்டது. இந்தத் தொல்மீதியே வெண்டாம் கைதுதானே என்னவோ இந்தப் படத் தைக் கைதவே இல்லாமல் தயார்த்திருக் கிறார்கள்! சமீபத்தில், நகரம் நிகழ்ச்சி மீதக் கொண்ட படங்கள் சில பெரிதி பெற்றதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு விவாத பாரதியில் இந்தப் படம் கருவாகப்பட்டு வருக்க வேண்டும். குவிக்கப் போகச் சேற கைப் பூசிக் கொண்ட கைதகை.

சமீபத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்னும் ஆணை கொண்ட ஒரு குடும்பப் பெண் ஒரு திரைப்படத்தில் நடிப்பி மொசம் போகிறார். ஆரம்ப முதலே தொழாயக அமைத் தொடர்ந்து சென்று திரைமீக் அமைக்க வாய் பார்த்தி விடுகிறார். கைப்பது முக்கிய பார்த்திர மாகத் தோன்றி ஆயுத பாடுகிறார். அவர் நடிப்பு, பெரும், முக பாவங்கள் எதுவுமே பாராட்டுமையுடைய விய்மிய!

ரவீச்சத்திரம் குத்தல் கைகட படமும் தொழாயகம், தொழாயகிக் கைகடிக் வந்தா லிக் தொடர்ந்து சென்று கைகடமீதும் கைகடக் கைப்பார்டித் தடராஜன், மீதிக் காட்டிக் கைகட நடக்கிறது. கைகடிக் வந்தா லிக் காத்திருந்து விட்டுப் போலிக் வருகிறது! படம் முடிகிறது.

நாடுகை, ச. கருவாத்தி இருவரும் முன்றிய கைகடிக் தடராஜன், கைகடிக் வருகின்றனர். அவர்கள் தடிப்பு மீதும் தங்குபுக்குகிறது. ஆனால் அவர்கள் நடத்தும் தொல் தோகியம் தேவையேயில்லை. "எதிர்த் திசை" நாடகத்தில் வரும் பட்டு மாமிசையப் போக இப்போத்தியும் ஒரு மாமிசையப் புகுத்தி மீடுக்க வேண்டாம். திரைக் கைதகைப் போலியை, பன்னாம் மீண்டும் மீண்டும் போக வழிமீதியை கைதிக் கைதி வருவது ஒரு தயாக்கதாய்!

திரைப்படக் விவாதத்திக்கு அம்சங்கள் எக் காமம் முற்போகமிக் இருக்கும் இந்த நாளிக் இதைமும் ஒரு படம் என்று எடுத்தார்க்கோ!

முள்ளும் மலரும் உமாசுந்தரன்

முதலபரீக
தாவல்

அத்தியாயம் 23

டி.ராஜியில் ஏதக் கூர்க்கா போலா தயர்வியதைக் கண்டதும் குமரன், "நீ இங்கேயே இருக்கலாம், போலா! நீ எதுக்குக் கீழே வரவேண்டும்?" என்று கூறினான். போலா ஹக்காப் பையை அவிழ்த்தவாறு அங்கிருந்து அகன்றான். "அது சரி, இன்னும் எதற்குக் காத்திருக்கிறேன்? டிராவி எங்கே?" என்று கேட்டான் கனகா.

"டி.ராவி சீழிருந்து யாரையோ ஏற்றி வரப் போயிருக்கிறது. அது திரும்பி வருவதற்காகத்தான் நான் காத்திருக்கேன். நீயும் வந்தாய்" என்று கூறியவாறு குமரன் டிராவிச் சரிவின் விளிம்பை நோக்கி நடக்கவும் கனகாவும் அவனுடன் நடந்தார்.

கொட்டகையிலிருந்து மாயாண்டி அவர்களுக்குக் ஓடி வந்தார்.

"டி.ராவி பவந்தரவும் நிலையிலிருந்து புறப்பட்டாச்சு. சார், இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே இங்கே வந்துவிடும்" என்று தகவல் தெரிவித்தார்.

"டி.ராவி வந்து கொண்டிருக்கும் போது நீ அந்த இடத்தைவிட்டு நகரக் கூடாது. போய் உன் வேலைகளைக் கவனி" என்றான் குமரன்.

"இதோ, ஓட்டிவன். சார்!" என்று மீண்டும் கொட்டகையை நோக்கி ஓடினான் மாயாண்டி.

டி.ராவி நங்கூரக் கண்ணுக்குத் தெரிய ஆரம்பித்தபோது அதில் உட்கார்த்து வருபவர் யாரென்று கண்ட

தும் மாயாண்டியின் விவரத்தையும் பதற்
தத்துவத்தையும் அளவேயில்லை. காலியன்னை
னும் மங்காவுக்கும் மட்டும் அந்த டிராவி
யின் வருவார்கள் என்று அவன் எப்படி
எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்?

"இந்தக் கமயம் பார்த்து இந்த எஞ்சி
வீயர் றுயா வேறு வந்து காத்துக்
கொண்டிருக்கிறோ. காலியன்னை
தான் அவர் காத்திருக்க வேண்டியிருத்
தது என்பதைக் கண்கடாகக் காணும்
போது அந்த றுயா பாராடிக் கொடுத்துக்
கொள்ளப் போகிறோ? அவருடைய
கொப்பெல்லாம் அவன் மெலேயே
இருப்பினால்? டிராவினைக் கீழ் அனுப்
பியது தவறு என்று அவனுக்குக்
கெட்ட ரொயர் வந்துவிடுமோ?" டிராவி
தலைக்குவந்து நிற்பதற்குள் மாயாண்டி
யின் பூஞ்சை மனம்
ஏதேதோ அச்சங்களுக்கு
ஆளாகித் தவித்தது.

ஆனால் குமரன் டிரா
விக்ராகக் காத்துக்
கொண்டிருந்ததைப் பத்
தில் காலியன்னை சிறி
துந் கவனிப்பட்டதாகத்
தெரியவில்லை. குமரனைக்
கண்ணும் காணாதவன்
போல் வேறு உக்கிரமாகப்
பார்த்துக் கொண்டு

டிராவிவிருந்து இறங்கினான். மங்காவோ
வழக்கமான துள்ளுடன் டிராவி
விருந்து கீழே குதித்துச் சரிவு வழியே
மேயே ஓடி வந்தான்.

"கணக்கம் சார்!" என்றான் மங்கா
குமரனைப் பார்த்ததும். "அம்மா, உங்க
ளுக்குக் கணக்கம்" என்று கண்காவுக்
கும் ஒரு கும்பீடு போட்டான்.

"என்ன மங்கா! இன்னிக்கு உன்
வேலை சிக்கிரமே முடித்து விட்டா?"
என்று கேட்டான் குமரன்.

"இந்த வம்பியன்னை எவ்வளவு வேலை செய்ய விட்டால் தானே? அது குடுத்த கொத்தரவு பொறுக்காமல் தான் நான் அதை நான் விஷயோட்டு வரும்படி ஆய்ந்துக்" என்றான் மங்கா.

"இவர்கள் இரண்டு பேருக்காகவா டிராவி கீழே போயிருக்கிறது?" என்று கேட்டான் கனகா எரிச்சலுடன்.

"அதுமென்ன, கனகா? டிராவி கீழே போய்விட்டு மேலே வருவதற்கு அவ்வளவு நேரம் ஆகத்தானே ஆகும்" என்றான் குமரன்.

"அகெப்படி? இவர்களுடைய சொக்கியத்துக்காக நாம் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியா?" என்று கிடுகிடுக்கித் தான் கனகா.

"ஏம்மா! நாய்க்கு அப்பளவு என்னப்பமா? வேலை செய்யற எங்களுக்கு உபயோகப்படாத டிராவி வேறே பாருக்காக இருக்கு? காத்துக் கிடந்ததால் சொந்திரங்கின, நீங்க போய் என்ன செய்யப் போறீங்க? இப்படி முறிஞ்சு போகும்படினா எல்லாவிதமான திட்டமிடும் திட்டமிடும் திட்டமிடும் கத்தறோமே நாய்க்! உங்க காலே முடியுமா?" என்றான் மங்கா.

"நீ வாயை மூடு, உங்கட நான் பேச வரவில்லை" என்று கீழி விழுந்தான் கனகா.

மங்கா கனகா உருட்டி அவளை மூன்றைப் பார்த்தான். ஆனால் அவன் துக்குத்தனமாகப் பேச ஆரம்பிப்பதற்குள் குமரன் குறுக்கிட்டான்.

"கனகா! இந்த இடத்திலுடைய சட்டதிட்டங்கள் உனக்குப் புதியவைவாக இருக்கலாம், ஆனால் பழனிதமான இடத்துக்களுக்கும் அசெளகரியங்களுக்கும் இடையே எங்கோரும்தான் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தப் பிரதேசத்தில் உலர்ந்த வர், தாழ்த்தவர் என்ற பேதங்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பது சாத்தியமல்ல. வசதிகள் குறைவாக இருப்பதால் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இடம் கொடாமல் அவ்வாறே தேவை ஒன்றையே பிரதானமாகக் கருதுகிறோம். ஒருவருக்காக இன்னொருவர் காத்திருப்பது என்ற பேச்சுக்கே இடம் இடமில்லை" என்றான்.

"என்னவோ குமரனா! உங்கள் மனம் இதற்கெல்லாம் ஒத்துப் போய் விடுகிறது. ஆனால் அவ்வளவு பரந்த மனப்பான்மை எனக்குக் கிடையாது என்று ஒப்புக் கொண்டு விடுகிறேன்" என்றான் கனகா.

காலியன்னை அப்போதுதான் மேலே வந்தான். மங்கா டிராவிக்கு மறந்து விட்டிருந்த சாப்பாட்டுப் பாத் திரத்தை எடுத்து வருவதற்காக அவன் மறுபடியும் டிராவிக்குப் போய் வர தேடினான்.

"வணக்கம் சார்! உங்க புண்ணியத் தானே நான் உங்களுக்கு ஒத்தைக் கையாவெதான் வணக்கம் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கு" என்றான் காலி, குமரனைப் பார்த்து.

"ஏன்? உனக்குக் கைப்போவதுக்கு டிராவிதான் பொறுப்பாளியா? மொத்தம் மேலே அவங்க பேச்சைக் கேட்டிருந்தால் உனக்கு இப்போ ரெண்டு கையும் முழுசா இருந்திருக்கும், தெரிஞ்சுக்க" என்றான் மங்கா.

காலியன்னைக்குத் தத்தம் பேச்சைக் குமரன் பாராட்டினான். "ஏன் காலி! இன்று உனக்கு விடுமுறையாயிருக்கிறது என்று பவந்தாவனுக்குப் போயிருந்தாயா?" என்று கேட்டான்.

"வழக்கமா விடுமுறை தான்களிலே பின் பிடிச்சப் போலுதைப் போக்குமேன். ஆனால் இந்த ஒத்தைக் கையை வச்சுக்கிட்டு மீன் பிடிக்கிறது எப்படி? அதை மே தான் பவந்தாவனுக்குப் போய்விட்டேன்" என்றான் காலி.

"இந்த ஆறு சொந்தத்தை தம்பா தீக்க, சார். போன வார விடுமுறை விடுகட இது மீன் பிடிக்கிறதை என் கண்ணுமே பார்த்தேன். அதுக்குத் துண்டியிலே புழுமவச் கொடுத்துத் துக்குடுத்து ஒத்தாவையும் செய்தேன். அந்த விவகாரம் இதுக்குக் கொஞ்ச மாவது இருந்திச்சுன்னு தெரிவிக்கிறேன் கனா? துண்டிச் குச்சியாலேயே என்னை அடிக்க தொறுக்கிடுச்சு சார்."

"ஏ மங்கா! அடுத்தவாங்க இந்த டிராவிக்குத் தெரிஞ்சு என்ன ஆக ளும்? நடவீடையப் பார்க்க" என்றான் காலியன்னை.

மங்கா அலட்சியமாக அவனைப் பார்த்தான்.

"ஏதப்பா, பிரமாதமா வெரட்டியே, உன்னைப் பிடிச்சிருக்குன்னு ஒரு வார்த்தை சொன்னேலியே, சுட்டின என்னை வெங்கு வாக்கிட்டதாலே தெரிப்பு வத்திருச்சா உனக்கு?"

"மங்கா! நீ வாயை மூடிக்கிட்டுக் கம்மா இருக்கமாட்டிட?" என்று கத்தினான் காலி.

"பாத்தீங்கனா சார்! எப்படிக்கச்சப் போட்டு என்னை மெரட்டு தன்னு. இந்த வட்டவத்திலே நான் வேலைப் பிட்டுக்கு ஆத்தாவையும் அழைக்கக்கிட்டு இலங்க வீட்டுக்கே

ஸ்ரீ கணேசுராம்

Shideerex
(FOR MISTAKE PREVENTION)

(Registered)

தி.ம.பெ.க.ஸ்

திமர் இடலி - சாம்பார்

(3 தனி பவுடர்கள்)

3 நிமிஷங்களில் தயார்

'மால்டைன்' (Maline)

கந்திரில் கலந்துகொள்ள முடியாதவர்களுக்கு பானம்
சர்க்கரைகளை, பாஸ்கோ தேயிலையில்

ஊறுகாய்கள் - 14 தினங்கள்

வத்தல், வடசும் - 14 ரகங்கள்

பப்படம், அப்பளம் முதலியன

எழுது தயாரிப்புகள்

இந்த குறிப்பிட்ட

மேயிள்களிலும்

விற்பனையாகிறது

ஸ்ரீ கணேசுராம் & கோ.

(பேசு: 23665)

46, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

ஜி.கோபாலசாஸ்திரி

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

பனாவில், கி.பி. சென்னை-17

**THANGABASPAM
TOBACCO**

KARAIKUDI

S. S. ரஜ் ஸா

சென்னைவிலிருந்து

1967 ஜனவரி 17

சென்னைவிலிருந்து பிளூங்கு மற்றும் சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகளின் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்குக் கவனம் செலுத்தவும்.

மெஸர்ஸ் பின்னி & கோ., லிமிடெட்

7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1

அங்கு கீழ்க்கண்ட கம்பெனிகளின் அங்கீகாரம் பெற்ற பாஸ்பேசுப் பிராக்கர்கள்களுக்கு விவரம் பின்பற்றவும்.

C. M. குட்டி

முதலாளித்துவம், லட்சுமி நரசிம்மன்

38, அங்கப்பா காலனி தெரு
சென்னை-1

மெஸர்ஸ் கோலா டிராபிக்ஸ்

மாண்புமிகு தெரு, சென்னை-1

இருவருக்கும்

சென்னைவிலிருந்து

1967 ஜனவரி 18

சென்னைவிலிருந்து பிளூங்கு மற்றும் சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகளின் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்குக் கவனம் செலுத்தவும்.

மெஸர்ஸ் மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்

முதல் கிளர் வீட் ரோடு, சென்னை-1

பிளூங்கு போர்ட் கம்பெனியினால், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏதிர்த் செல்லவும், சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி ஆஸ்திரேலியா திபுதினாத்து துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பவும் சரக்குகள் சென்னைவிலிருந்தும் தரப்பட்டிருந்திருந்தும் ஏதிர்த் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சரக்குகள் ஏதிர்த் செல்லுதல் தயவுசெய்து கவனம் செலுத்தவும்.

பின்னி & கம்பெனி லிமிடெட் | மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்

7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1 | முதல் கிளர் வீட் ரோடு, சென்னை-1
சென்னைவிலிருந்து : பிசிடிசி இரத்திரா கம்பெனி கம்பெனி லிமிடெட்

வந்திடனுமாம். எத்த மூஞ்சியை வச்சுக்கிட்டு இப்படி வெங்காயம் சொல்லுதோ தெரியுமா!"

மங்காவின் இந்த இயல்பான பேச்சைக் கேட்டுக் குமரன் சித்தித்துவிட்டான். அவனுடைய சிறப்பு காலி வண்ணனுக்கு ஆத்திரமூட்டியது. "இத பாரு மங்கா! நீ எங்க விட்டுக்கு வந்துதான் ஆகணும்னு வாரும் உன் கிட்டே மல்லுக்கு நீக்கலை, தெரிஞ்சுக்க" என்று கத்தினான்.

"மல்லுக்கு நீக்காத ஆன்தான் வேலை நடக்கற எடத்திலே என்னைத் தொரத்தித் தொரத்தி வந்து தொத்தரவு குடுத்தியா? ஆன ஒண்ணு மட்டும் சொல்லி வைக்கிறேன் கேட்டுக்க. உன்னைப் புடிச்சிருக்குன்னு சொல்லிட்டேன் உண்மைதான். ஆன ஆதுக்காக வேலையை விட்டுட்டு உங்க விட்டுக்கே வந்திடுவேன்னு மட்டும் எதிர்பாரக்காதே" என்றான் மங்கா.

"வரட்டா கேண்டாடீம். அதைப் பத்தி நான் கவலைப்படப் போறேன்னு நெனைச்சியா? நீயும் உங்க ஆத்தரவும் எக்கேடு கெட்டாய் எனக்கென்ன?" என்று வெறுத்தாற்போல் கூறிய காலி வண்ணன், மங்காவின் கார்ப்பாட்டுப் பாத்நிரத்தைக் கீழே எறிந்துவிட்டு வேலமாக அங்கிருந்து சென்றான்.

"கோவம் வந்தா வரட்டுமே, நங்கா வரட்டுமே. நான் சொன்னதிலே ஏதாவது தப்பு இருந்திச்சா, நீங்கனோ சொல்லுங்க சார்!" என்று கூறிக்கொண்டே மங்கா கீழே உறண்டு விடத்த சாப் பாட்டுப் பாத்நிரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.

மாயாண்டி குமரன் நோக்கி விரைந்து வந்தான்.

"புரானி தயாராவிருக்குங்க, ஐயா இப்பப் புறப்பட்டாத்தான் சரியாவிருக்கும்" என்றான்.

"நான் போய் வருன், சார்!" என்று குமரனுக்கு வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு மங்கா அங்கிருந்து அகன்றான்.

"வா, கனகா! நாம் புறப்படலாம்" என்று ஒரு பெருமூச்சுடன் கூறிக் குமரன் கனகாவை உடன் அழைத்துக் கொண்டு புரானியின் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

புரானி புறப்பட்டது.

சிந்து நோத்துக்கு இருவரும் ஒன்றும் பேசவில்லை. மங்காவும் காலிவண்ணனும் பெரிசு கொண்ட பேச்சுக்கள் இருவர் மனத்திலும் வெவ்வேறு விதமான சித்திகளை திரப்பிவிடுத்தன.

"கனகா கனகா! வந்திருக்கிறீர்களா! உங்களை எங்கே சொல்லாமாறு வேலை கடைபிடுகிற அக்கிரமம்! கனகா! துக்கம் கொடுக்காமாறு வரட்டுமோடு நீங்கள்! நான்மீடாக நான்கொருக்கு, குடும்பத்தைவிட்டா!"

"புரவையிலே! எதுவும் தவறாமல், துறவியாக உலாந்துருக்கொடுக்க, அது போதுமா!"

கிழைத்து குமரன் சிரித்ததும், கனகா வியப்புடன் அவனைப் பார்த்தாள். "என் சிரிக்கிறீர்கள் குமரண்ணா?"

"மங்காவின் ஒளியுமன்றவு இல் லாத பேச்சை நினைத்துக் கொண் டேன். என்னும் சிறப்பை அடக்க முடிய வில்லை" என்று குமரன்.

"போதுமே, அத்தப் பெண்ணை நினைத்துக் கொண்டாலே எனக்கு ஆத் திம்தான் வருகிறது. எத்த அநாக ரிகள்" என்று கனகா அறவாறுபட்டாள்.

"அநாகரிகள் என்று நீ எதை நினைக் கிறாயா, அறிந்தான் மாகாபுலாத மன இயல்பின் அறகு நீநறந்திருப்ப தாக எனக்குத் தொன்றுகிறது" என் றான் குமரன்.

"தீயன்தான் மெச்சிக் கொள்ள வேண்டும். மங்காதான் அப்படியென் றும் அத்தக் காலிவண்ணன் அதற்கு மேல் இருக்கிறான். அதுவும் ஒரு கை போன பிறகு அவனைப் பார்ப்பதற்கே பயமாவிருக்கிறது" என்று கனகா.

குமரன் சிரித்தான். "இவ்ளடு கேக்களைப் பற்றியும் உன் அபிப்பிராயத் தை சொல்லி விட்டாய். மூன்றுவது ஆகைப் பற்றி உன்னுடைய அபிப்பிரா யம் என்னவென்று நான் அறிந்து கொள்ளலாமா?" என்றான்.

"மூன்றுவது ஆகா? அது யார்?"

"வள்ளிதான்."

"ஓ...அந்தப் பெண்ணு? அந்தப் பந்தி என் அபிப்பிராயத்தை நீங்கள் எந்த வாகத் தெளித்து கொள்ள வேண்டும்?"

"மூக்கியமான காரணம் இருக்கிறது. ஊகா. உங்கள் என் தங்கை வாகவே நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"நானும் உங்களை என் அண்ணா வாகத்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கும் வன்மீக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"தனக்கு வரப் போகும் அண்ணியைப் பற்றித் தக்கன என்ன நினைக்கிறது என்று அண்ணன் தெரிந்து கொள்ள நினைப்பது இயற்கைதானே."

ஊகா நிரூபணம்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள். குமரன்னு? எனக்கு வரப் போகும் அண்ணியா? யார்? வன்னியா?"

"ஆம் ஊகா! என் வாழ்க்கைத் துணையாக நான் என் மனத்தில் வர வேற்கக் கூடிய ஒரே பெண் வன்னிதான் என்று நான் நிர்மாணித்துவிட்டேன். என் விருப்பத்தை வன்னியிடம் சொல்லியும் விட்டேன்." என்று குமரன் அமைதியாகக் கூறியதும் ஊகா சில ஊக்கங்களுக்கு அப்படியே திகைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தவன் சட்டென்று ஏதோ ஆவேசம் கொண்டவன் போல், "இங்கே குமரன்னு! நீங்களாவது வன்னியை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்பதாவது! இது ஒரு நாளும் நடக்க முடியாது. நடக்கக் கூடாது!" என்று கத்தினான்.

குமரன் கயங்காத குரலில் சாத்தமாகக் கூறினான். "ஊகா! நீ இப்படி ஆக்கிரபப்படுவாய் என்று நான் எதிர்பார்க்காமல் இல்லை. ஆனால் எல்லாவது ஒரு நாள் நான் அதற்குத் தயாராவிரத்ததானே ஆக வேண்டும். உன் ஆக்கிரத்தங்களுக் காரணமும் எனக்குப் புரிகிறது. வேண்டாத ஏற்றத்தாழ்வுகளை மனத்தில் சுத்பனை செய்து கொண்டு நீ பொய்ச்சி ஏறினாய். ஆனால் என் வரையில் அந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அர்த்தம் ஏது?"

"நீங்கள் அப்படி நினைக்கலாம். ஆனால் அவ்வளவு பரந்த மனப்பான்மை எனக்குக் கிடையாதென்று உங்களுக்குத் தெரியாததில்லையே! வன்னியைப் பற்றி என் அபிப்பிராயத்தை இனிமேல்தான் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்! உங்களுக்குக் கீழே சாதாரண வேலையில் இருக்கும் ஒரு முரட்டு ஆணின் தங்கை. படிப்பு கிடையாது. குடிமோ குடும்பக் கௌரவமோ எதுவும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணை வாழ்க்

கைத் துணையாகத் தேர்ந்தெடுக்க உங்கள் மனம் ஒப்பிருக்கும் அவளை அண்ணியாக ஏற்க என் மனம் ஒப்ப வேண்டாமா?"

குமரன் சிசித்தான்.

"ஏன் நான் பேசுவதெல்லாம் உங்களுக்குச் சிரிப்பாக இருக்கிறதா?"

"அப்படியில்லை. ஊகா! நான் சிசித்து வேறொன்றை நினைத்தேன்."

"எதை நினைத்து?"

"வாழ்வில் நான் தனிக்கட்டை தானே. என் வரைக்கும் என்ன நிர்மாணம் செய்தாலும் தட்டியப் பேச ஆள் கிடையாது என்று நம்பிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் தனிக்கட்டைக்குக் கூடத் தங்கையின் முட்டுக் கட்டை உண்டு என்று நினைத்ததும் சிசிப்பு வந்து விட்டது."

"தங்கை என்ற பாரம் இருத்தாகி நீங்கள் முட்டுக்கட்டையாக நினைக்க மாட்டீர்கள்."

"அப்படி நினைக்கவில்லை. ஊகா! உன்னுடைய எதிர்ப்பெல்லாம் நான் வலிகமாததான் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். வன்னியைப் பற்றி நீ என்னதான் தவறான அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தாலும் சீக்கிரத்திலேயே அந்த யாற்றிக் கொண்டு விடுவாய் என்பதில் எனக்குச் சந்திகமே கிடையாது. அது மட்டுமல்ல, இது விஷயத்தில் நான் கேட்கும் உதவியைச் செல்லவும் நீ பின்வாங்க மாட்டாய் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்."

"உதவியா?"

"ஆம் ஊகா! சமயம் வரும்போது அது என்னவென்று சொல்லுகிறேன்" என்று குமரன் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே யுரானி நினைக்கு வந்து நின்றது.

இருவரும் கீழே இறங்கினார்கள்.

"ஊ! ஊகா! முதலில் உங்களைச் சபையினிடம் அழைத்துப் போய் அவளை ஆச்சரிப்பதில் ஆர்ந்த வேண்டும்" என்று குமரன் புதிதொரு குதூகலத் துடன் கூறவும் ஊகா மற்றதைமேல் தாம் மறந்து அவனுடன் பவந்தவருணை நோக்கி தடக்க ஆரம்பித்தான்.

க க க

சீய்பா நீர்த் தேக்கத்தில் புது மணல் பெண்ணின் மனத்தில் அலைமோதி நிற்கும் உருவையைப் போல் நன்னீர் அலை மோதி நின்றது. மூன்று பக்கங்களிலும் உயர்த்து நின்ற குன்றுகள் தான் அந்த நீர்த் தேக்கத்தின் இயற்கையான கரைகளாக அமைந்திருந்தன. அந்த மூன்று குன்றுகளுக்கும் நடுநாயகமாக நிமிர்ந்து நின்றிருந்த

தது சம்பாநேரிக் குன்று. அந்தக் குன்றின் மேல் கொடிக் கொண்டு தலைமுறையாக அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த எல்லா மக்களின் பிணி நீர்க்கும் தெள்வமாக விளங்கி வந்த சம்பாநேரிக், நீர்க் தேக்கம் ஏற்பட்டபின்பு அந்த நீர்க் தேக்கத்தின் காலகல் தெய்வமாகவும் விளங்க அசம்பித்திருந்ததாம்.

சம்பாநதேவிக் குன்றுக்கும் கைரவங்
குன்றுக்கும் நடுவே இருந்த இடை-
வெளியை ஓர் உயர்த்த அணைக்கப்-
பால் அடைந்த பின்புதான் க. ச.
பொன்ற அந்த நீர்த் தேக்கம் கரு-
வாக முடிந்தது. அதற்கு முன்பெல்-
லாம் அங்கு பெய்த மழை நீர் குடிநீ-
ரும் அந்த இடைவெளி வழியே ஒரு-
காட்டாளுகப் பாய்ந்து விழுநிலி-
கொண்டிருந்தது. இப்போது நீர்த்
தேக்கத்தில் நிரம்பியிருந்த தண்ணீரை
கைரவங் குன்றின் அடிப்பாகத்தைத்
குடைந்து அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு
கரகத்தில் வழியே பாய்ச்சிச் செலி-
யாற்று நீர்த் தேக்கத்தில் கொண்டு
போய்ச் சேர்த்திருந்தார்கள். இங்-
னிடம் கருளியாற்று நீர்த் தேக்கத்தில்
நீர் மட்டம் ஒரே சீராகியுப்பதற்கு
உதவியாக அமைத்திருந்தது சம்பா
நீர்த் தேக்கம்.

அன்று ஆட்சி செய்வாய். சம்பா தேவிக்ரு விசேஷமான தான். அதோடு காளியண்ணனின் நட்சத்திரமும் சேர்ந்திருந்தது. காளியண்ணன் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்து வரும்போது சேர்ந்த நாளிலிருந்தே அருகிலுள்ளதான சம்பா தேவிக்ருப் படை எம் படைத்து வர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இன்று எல்லாம் சேர்ந்து அணைந்திருக்கவே இங்குவரவு நல்ல நாகா இழக்க அவன் விருப்பமில்லை. வன்னியையும் அழைத்துக் கொண்டு அன்று அதி காவலில் புறப்பட்டு வந்திருந்தான்.

அன்று சத்திர நிர்வாகிகளால் பொதுமான் விழுமுறை நாளாகவும் அமைத்திருந்தது. காளியன்னை யும் கூட வரும்படி அஞ்சலையத்தை எவ்வளவோ சொல்விப் பார்த்தாள். ஆனால் காளியன்னை அவ்வளவு தூரம் தன்னுள் தடத்து வர முடியா தென்று சர்க்குத் சொல்வித் தபடித் தமிழ் விட்டாள்.

சுதந்திர நினைததை அவன் வேறெந்த விதத்திலும் கொண்டாட நினைத்திருந்தான் என்று கேட்ட அஞ்சலையத்தனது தத் துணிவு வரலிங்கை. கடைசியில்

தேங்காய்
உலர்ப்பதில்லை?

“திருமண காலத்திலும் கோவில்களில் அப்போதே ஆராதனைகளில் போதும் தேவகாண்டப் பலகாரங்களுக்காவது தத்துவம் என்ன தெரியுமா? தேவகாண்ட மனிதனின் உருவகமாகும். தேவகாவிலிருக்கும் மூன்று கண்களில் இரண்டு பொய்யானவை. ஒன்றுதான் மெய்யானது. அதைப் போன்றே மனிதனுக்கும் இருக்கும் இரு கண்களும், பொய்த் தோற்றத்தையே காண்பிக்கும். சரியானபடி உபயோகப்படுத்தத் தெரிந்தால் கண்ணாமூலா அறியக்கூடிய அவனது உள் மனசே மூன்றுவது மெய்யான விதியாகும். தேவகாவின் உள்பகுதியைப் போன்ற இளிப்பான மெய்த் தோற்றத்தை அவன் வெளிப்படுத்த வேண்டுமெனின் சில புதியாயிசை வெளி ஒட்டை சண்டித்துத்தானாக வேண்டும். அம்மட்டோ! அப்படி உடைத்தெறிவதன் மூலம் ஒன்றையே போன்று மென்மையாக இருக்கும் மனிதனது ஆன்மா முடிவிலாவதும் அறிந்து கொள்ள முடியாததுமான பெருந்தூரானத்துக்கு ஆதரவு வந்துவிடுகிறது.” —இதைச் சொன்னது யார்?

1. திருப்புகழ்மணி டி. எம். திருஞ்ஞானசாமி அய்யர். 2. 'காஞ்சி
காமகோடி, பீடம் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய கணாமிகம். 3. திருமுருக
திருபாண்டி வாரியார்.

இம்மூவரில் யாராக இருக்கலாம் என்று யோசித்துச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். 30ம் பக்கம் பாரிக்கவும்.

தேவதாஸ் உருவத்து என்? - மலர் 1.

அவ்வடி 94 கருத்துப்பற்றி சொன்னது நடுவண் வழியாகத் தத்துவங்கள் ஆனது வந்திருக்கும் அனேகமான பிரேம பரிசுஷிதமானது. அவருடைய புதித விருத்திக்கு 1936ல் சொன்னபடி பிறந்தது. அதன் மூலம் நான் சொன்னதானால், அவருடைய சொன்னதானால்தான் 'பாடல்' மட்டம் பெருவதற்கு உண்மையான தெரிவிப்பை அளித்திருக்கிறார்.

• சொன்னது. என். மலர்

வண்ணியும் அவரும் மட்டுமே புறப்பட்டு வரும்படி ஆயிற்று.

சம்பா தேவிக் கோவிலில் உண்மையில் ஒரு கோவிலின் தோற்றத்தைக் கொண்டு வரும் வகையில், சிவனது சிறிய உண்மையான உண்மையான அமைச்சரானது குடியும். அந்தப்பட்டுக் குளித்து உண்மையான சொல்லும் ஓர் ஆய் திறக்கும் படியான கருவியை இடம்தான் வாயிலுக்கும் சம்பா தேவியின் சிவனக்கும் மத்தியில் இருந்தது. அங்கு பிரார்த்தனை செய்வது போன்ற சிவனின் மென் அப்பிய குங்குமத்தால் சிவனின் வடிவமே மறைந்து ஓரே குங்குமச் சிவனாகக் காட்சியளித்ததால் சம்பா தேவி, பூசாரியின் தயவை எதிர்பார்த்ததால் அங்கு தனியாட்சி புரிந்து கொண்டிருந்ததால் அவள்.

பண்டைய பண்டத்துக் குங்குமம் எந்தி வண்ணியின் வண்ணி தன்மைத் தாழ்த்தியபடியே வாயிலாக் கடந்து வெளியே வந்தபோது அந்த சிவனத்தையின் அருகே மக்களும் தீர்ப்பதைப் பார்த்து விடப்பண்டித்தால்:

"நீ எப்போது வந்தே மக்கள்?"

"எப்போது வந்தே என்? நீங்கள் சொன்ன பேரும் என்விட்டே ஒரு வார்த்தையுடன் சொன்னாயே புறப்பட்டு வந்திட்டீர்களே. எனக்கு இன்னிக்கு விடிவா தெரியுமா? ஒரு வார்த்தை சொல்லியது பிறப்பித்தால் தானும் உங்களுடைய வந்திருப்பது, மாட்டேனா?" என்று மக்கள்.

"ஏன் மக்கள்? நீ நிரம்பும்தான் அல்லவோ. இப்போது வேலை செய்வோ. இன்னிக்காவது நீ திம் மதியா விட்டிருக்கையே இருந்து ஒன்று எடுத்துக்கொள்கிறாயா? அதனால்தான் உன்னைத் தொத்தாது செய்வ வேண்டாமனு நான் வண்ணிவிட்டே சொல்லிவிட்டேன்" என்று அந்த சிவனின்.

"தொத்தாவது தொத்தாது! விடிவானே விட்டிருக்கையே உன்னை உன்னை திருக்க எனக்குப் புடிக்குமா. என்?"

தானியமே தூக்கம் உண்டிருக்கும் நேரம் அழகான கருங்கோட, உன்னை விட்டுக்குத்தான் விடப்படுகிறார். அதுக்குள்ளே ஆத்தாவுக்கு ம. வாக்வி வரணும்கிற தெரிப்பு வந்திருக்க. நான் ஒரு ம குடிச்சிட்டு ஆத்தாவுக்கும் ஒரு ம. வாக்விக்குக்கொம்மூதாயர் கடைசி குப் போனார் பாரு. அங்கே உன்னை அவ்வளவு உக்காந்து அந்த நான் சொன்னது வச்சதை யெல்லாம் வகிச்சுத் திட்டிக்கிட்டிருக்கிறேன். 'ஏன்யா இப்போது உன்னைத் சாப்பிட்டு உடம்பைக் கெடுத்துக்கொண்டு போட்டேன். அப்பதான் ஆக்காரத்தோட அது சொல்லிச்சு, நீங்கள் சொன்ன பேரும் அமைப்பு பட்டினி போட்டுட்டுச் சம்பா தேவிக் குப் பண்டைப் பண்டை வந்திருக்கிறீர்கள்."

"நான் ஆக்காரம். அதுமே பண்டை சொல்லித்தான் பண்டைப் பண்டை கிழையும். பண்டைப் பண்டைச் சிட்டு விட்டுக் குத் திரும்பிவரும்பும்தான் எதுவும் அக்கிப் போட முடியுமனு சொல்லி விட்டேன். இன்னிக்கு ஒரு நாளைக்குக் கொஞ்சம் கட்டுப்பாடா விடுத்தால் கொஞ்சந்தான் போயிடும்தான் என் தன்மை கருவியும் நான் கடைக்கு ஒட்டி என்னை?" என்று அதுத்துக் கொண்டான் அந்த சிவனத்தால்.

"அவ்வளவுக்குப் பரிதாபத்துமனு உன்னைத் தெரியாதா அந்தை? அவ்வளவுக்கும் சொந்த நாம கட்டுப்பாடா இருந்தாய் போக?" என்று வகி.

"பிரமாதமா? அவ்வளவுக்குப் பரிசு கிட்டு ஒரு வரணைப் பார்த்தீர்களா அந்தை. ஏன் வண்ணிய்கா, உன்னை விடுவதையும் கட்டுப்பாட்டையும் இனிமே விட்டி வச்சிட்டீனும். பண்டைப் பண்டைச் சாப்பிடுகிறேன்? பண்டைச் சொன்ன இனிமே தமக்குத்தான். ஒன்று பேரும் என்னைவது தன் எடையப் பார்த்து உக்காந்து சாப்பிடலாம்" என்று மக்கள்.

என்றுத் தாரத்தின் நாசித்து தென்தாரு மரக்கன் சொந்தத்தையோம் வளர்த்திருந்தான். அங்கு வந்து நீர்த் தெக்கத்தைப் பார்த்ததானது முறையும் உட்காந்து கொண்டு பண்டைப் போக்கியப் பரிசுத்து சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

"அக்கா, அந்தே பாரு!" என்று மக்கள் திடீரென்று.

வண்ணி அவள் காட்டிய நிரலின் பார்த்த போது தாரத்தின் நீர்த்தெக்கப் பரப்பினே சொன்ன கொண்டிருந்த உண்மையப் பட்டு அவள் வண்ணிக்குப் புறப்பிற்று. (தொடருக)

வெள்ளிவிழா
இரண்டாவது
பரிசு நாவல்

ர.சு.நல்லபெருமாள்

எழுத்தும்

கல்வாக்குள் ஈரம்

ஜனவரி 15

கல்கி

சிறப்பிதழில் ஆரம்பம்

இனிய தமிழ் புத்தகங்களை படித்து
அனுபவிக்க இதோ ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

உங்கள் வீட்டிலேயே உங்களுக்குச் சொந்தமாக ஓர் நேர்த்தியான வீட்டு நூலகம் அமைக்க

தென் மொழிப் புத்தக டிரஸ்ட்
23, கட்டக்கிம் ரோடு, சென்னை-64

SOUTHERN LANGUAGES
BOOK TRUST

அளிக்கும் திட்டம்

முதலீடு மாதம் ரூபாய் 5-00 மட்டுமே!

18 மாதங்களில் ரூ. 90.00 மதிப்புள்ள நூல்களை இட்டப்பட்டு தேர்ந்தெடுத்த அரிய பல தமிழ் நூல்களும் மற்றும் ரூ. 20.00 மதிப்புள்ள 12 பரிசு நூல்களும் அடங்கிய அழகிய நூலகம் உருவாகிவிடும்.

இத் திட்டத்தின் சீரிய அம்சங்கள் :

- * சிக்கல்கள் அற்ற கையாண் கழி.
- * வேண்டிய புத்தகங்களை தேர்ந்தெடுக்க உதவியாக 75க்கு மேற்பட்ட புத்தகப் பதிப்பாசன்களில் பல அரிய புத்தகங்களின் பட்டியல் இவ்வாசன்கள் தரப்படுகிறது. சென்னை வாசின்கள் டிரஸ்ட் அலுவலகத்தில்தான் தேரிக் விழுவம் செய்தும் வேண்டிய புத்தகங்களை தேர்ந்தெடுக்கலாம்.
- * காலகல், நாடகம், வரலாறு, சரித்திரம், கவியம், விஞ்ஞானம், இசைப்பம், ஓவியம், காண்பம் சிறுவர் இலக்கியம் போன்ற எல்லாவித புத்தகங்களும் உள்ளன.
- * திட்டத்தில் சொரும் தேவர் மாதாந்த கந்தாசுவரன் ரூபாய் 100 மாதத்தவிர தபாதி சொல்லு போன்ற கவிதைச் சொல்லையும் ஏற்கவேண்டாம்.
- * டிரஸ்ட் மாத வெளியீட்டான "புத்தக கண்பம்" என்னும் கஞ்சினகப் பிரதி ஒன்று அக்கத் தினாங்குக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் இலவசமாக அனுப்பப்படுகிறது.
- * 18 மாதங்களில் 12 பரிசுப் புத்தகங்களும் கிடைக்கின்றன.

3000 சொத்துள்ள திட்ட விவரங்களை படித்து உடனே அங்கத்தினார்க றோல்கள்.

1. முதல் மாத கந்தாசுவரன் ரூ. 5.00 தென் மொழிப் புத்தக டிரஸ்ட்டுக்கு சிகுடத்தவுடன் கந்தாசுவரன் இத் திட்டத்தின் அங்கத்தினார்கம் பதிவு செய்யப்பட்டு அங்குக்கு 3000 கண்டன தபாதி மூலம் அனுப்பப்படுகிற.

a) பதிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தினர் எந்த ஒரு சீட்டு.

b) பரிசு புத்தகங்கள் ஒன்று. (வினம்பரத்தில் காட்டியுள்ள 10 புத்தகங்களிலிருந்து சிலகன் தேர்ந்தெடுக்கும் 3 புத்தகங்கள்).

c) ஒரு பெரிய புத்தகப் பட்டியல்.

d) டிரஸ்ட் மாத வெளியீட்டான "புத்தக கண்பம்" எந்தாசுதினார்க சீரி ஒன்று. (இப் பிரதி சொல்லு ஒவ்வொரு மாதமும் இலவசமாக அனுப்பப்படுகிறது.)

2. 5 மாத கந்தாசுவரன் சொத்துவித வித அங்கத்தினர்களுக்கு டிரஸ்ட் 3000 கண்டன தபாதி அனுப்புவார்கள்.

a) ரூ. 25.00 மதிப்புள்ள புத்தகங்கள்.

b) பரிசு புத்தகங்கள் ஒன்று.

மேற்கண்டவகளைப் பெற, அங்கத்தினர்கள் எந்தாவே மேற்ற புத்தகப் பட்டியலிலிருந்து கவாசு ரூ. 75-00 மதிப்புள்ள புத்தகங்களைப் பெறுகவி அதோடு பரிசுப் புத்தகங்கள் விசுகுகிருந்து தனக்கு விருப்பமான 3 புத்தகங்களையும் குறிப்பிட்டு டிரஸ்ட்டுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். இத் தகவல் கிடைத்தவுடன் டிரஸ்ட் ரூ. 25.00 மதிப்புள்ள புத்தகங்களும் 3 பரிசு புத்தகங்களும் அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வித சொலுமின்றி அனுப்பி கலப்பார்கள்.

3. 12 மாத கந்தாசுவரன் வித அங்கத்தினர்களுக்கு டிரஸ்ட் 3 மறுபடியும் ரூ. 30-00 மதிப்புள்ள அங்கத்தினர்க தேர்ந்தெடுத்த புத்தகங்களும், மேலும் 3 பரிசு புத்தகங்களும் அனுப்பி கலப்பார்கள். இவ்வகளைப் பெற அங்கத்தினர் மேற்கொண்டபடி செய்யவேண்டும்.

□ மிக்னோக் ஹாய்
□ ஐயப்படுகு
ஐம்பது நாட்கள்

நாடகத் துறை முழுதும், எர்க்கார் அல்லது நகராஸபாய்ஸ் ஆதிக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. தொழில்முறை நாடகக் குழுக்களுக்கான நிர்வாகிகளை இந்த நிறுவனங்கள் தான் நியமிக்கின்றன.

நாடகக் குழுக்களுக்குக் கணிசமான மாணியர்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. நடிகர்கள், டெக்னிஷியன்கள் முதலியவர்களுக்குச் சரிக் கார்டோ, நகராஸபாய்ஸ் மாதாந்திர ஊதியம் அளிக்கிறது. நடிகர்களுக்குத் திறமைக்குத் தகுந்தவாறு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

நாடக நடிகர்கள், கிவிஸா, ரேடியோ போன்ற துறைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது.

நாடக ஆடுகளியர்களுக்கு மாதாந்திர ஊதியம் கிடைக்காது. அதற்குப் பதிலாக, அங்குட வசூலில் பத்து சதவிகிதம் ஒதுக்கி விடுகிறார்கள்.

நாடகங்கள் முன்கூட்டியே தனிக்கை செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் ஆட்சேபகரம் என்று கருதப்படும் எந்த நாடகத்தையும் தடை செய்ய, எர்க்காரின் கலாசாரக் கமிட்டி மத்திரீக்கோ நகராஸபாய்க்கோ உரிமை உண்டு. தடை செய்யுமுன் ஆட்சேபகரமானது என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. நாடகக் குழு நிர்வாகியுடன் கலந்து விவாதித்த பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

புத்தகங்களைச் சர்க்கார் பதிப்பகங்களின் வெளியிடுகின்றன. ஆடுகளிகளின் கதத்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட வில்லை என்றாலும் அந்த ஆடுகளி, ஒரு குறிப்பிட்ட எக்ஸ்சனல் தாண்டமாட்டாள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பிரகாசிப்பதற்கு இதுதான் சன்மானம் என்று முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் பொறுத்தும் அதன் விநியோகம் பொறுத்தும் சன்மானம் அளிக்கப்படுகிறது.

“இதென்ன? இதெல்லாம் புதுமைமயான செய்கிளாக இருக்கின்றனவே!” என்று விவரப்பாட்டை வேண்டாம்.

மேலே கண்டனமையிந்ததும் துறங்கேரிய நாட்டில் அமுலில் இருக்கும் தடைமுறைகள். சமீபத்தில் அந்த நாட்டிலிருந்து பிரதத்தக் குழு விஜயம் செய்திருந்த கலாசாரக் குழுவைச் சேர்ந்த மிக்னோக் ஹாய்ஸ் (Miknoka Hubay) எல்லாம் நாடக ஆடுகளி ணர்ச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவர் சொன்ன விஷயங்கள் தாம்!

சென்னைக்குள்ளும் போது இரண்டு நமித் நாடகங்களைப் பார்க்க விரும்பினார். அவர் பார்க்க நாடகங்கள் மாணிக்காபுரம் எதிர் நீச்சலும்.

இங்கே நாடகத் துறையில் இரவுக்ளன் திறைய இடம் பெறுகிறார்கள் என்று மதிநுட்பியமடைந்தார். ‘மாணிக்காபுரில் - காடரி அமைப்புக்களும், ‘எதிர் நீச்சலில்’ சொகம் ஹாஸ்யம் ஆகிய மாறுபட்ட உணர்ச்சிகளின் மோதல்களும் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தனவாம்.

ஹாய்யக்கு ஆங்கிலம் பரிச்சயமில்லை. கப்பிரெஞ்சு மொழியில் சரணமாகப் பேசுகிறார். அவர் ஆங்கிலத்திலேயேயாதான் தமக்குப் பதில் சொல்கிறார் என்ற உணர்ச்சியைத் தோற்று வித்தவர். மொழிபெயர்ப்பாளராக உதவிய இரவுக்ளர் சம்பந்த.

சென்னை மாநிலக் கல்வாநி ஆங்கில ஆடுகளியர் திரு ஜூனீசன், நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிலருக்கு மிக்னோக் ஹாய்யை அறிமுகப்படுத்தும் பணியை மேற்கொண்டார்.

தெளிர் விருந்தினராகுட. இந்தக் கருத்து எஞ்ஞாங்கு அவர் ஏற்பாடு செய்து முப்பது பேர்களுக்கு மேலாக அழைப்பு விடுத்திருந்தும், வந்திருந்தவர்கள் என்னவோ ஒன்பது பேர்கள்தான்.

தங்கம் குறைந்தாலும் கலைவழிப் பற்றி ஆர்வம் குன்றாமல் பேசினார் ஹாய்ய!

— கோமதி கலாநிபராதன்

1. ஜூனீசன், 2. மிக்னோக் ஹாய்ய, 3. சம்பத்.

சென்ற திருப்பேர்பேரே இந்த உருவாகும்
 ஓங்கிவர இருப்பினாலும் தான் எழுதிய ஒரு
 புத்தகம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!
 அப்போது தெரியும் தான் எழுதிய புத்தகங்கள்
 எவ்வளவு எவ்வாறு! இப்படி மறுமொழி
 உதிர்ந்து பத்திரி போங்கடராமன் அன்று.

திரு காமராஜருடம் குடியா சென்று
 திருப்பேர்பேரே பிறகுதான் முதல் முறையாக
 எழுதி ஆரம்பித்திருப்பதாகத் தெரியிற்று
 விட்டது. "பத்திரி செழுத்துவதால் பயன் என்ன?"
 என்று கர்க்கம் செய்பவர்களுக்கு விஞ்ஞான
 ரீதியாகவும் பதின் சொல்வ முடியும் என்று
 திருவித்தார மத்திரி. புத்தாளிக்குக்கும்
 போது ஒருவருடைய தாடித் துடிப்பு, ரத்த
 அழுத்தம், காய்நிலைப் பாயும் உணர்ச்சி,
 ஆகியவற்றின் மேல்வெளியேற்றத்தை தவிர

விஞ்ஞான உபகரணங்களின் கொண்டு பதி
 வீதித்துப் பார்க்கட்டும்! உடலுக்கு அபிராச
 கியம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அலகுநிள்
 மாறுதல்கள் உண்டாவதை விஞ்ஞானிகள்
 காண்பார்கள். ஆகவே ஆளமதியாவ பத்திரி,
 புத்திர குதலியாவ ஆள்மாவுக்கு மட்டு
 மன்றித் திரித்துக்குமேகட தன்மை மருக்க
 உடியதுதான் என்று.

ஆனால் இது உணர்ச்சி வகையில், உடல்
 பதறும் ஸ்தம்ப பத்திரிகளுக்குப் பொருத்தமா
 என்பது யோசித்தே கொள்முயலிஷையம் அவ்வளவு!
 எழுத்தாளர் வகைத் தலைவர் அவர்கள் புத்த
 கத்தைப் படித்துவிட்டு அதற்குப் புத்தகத்
 தைப் பற்றி வினாலைப் புராரட்டிப் பெரிசுர்.
 கொடுத்திடும். எனக்குப் பத்திரிகைதான்.
 செம்பே. 33

தீர்மானத்துக் கோயில் உண்டு. செம்பே
 பட்டிக்குக்கிரும். ஆனால் சேதக்கென்று
 கோயில் உண்டா? என்று சிறுதாட்டில்
 இருக்கிறது. ராணுவம் ஆனால் இவ்வளவு
 உடனில் முயற்சி விட்டது என்று சொல் கூறிய
 போகிறது. "இவ்வளவு எவ்வளவு"
 (இவ்வளவு குறை) "சேதாவார" (சேத
 ஆறு) இவ்வளவு துடிர் வலிவா பக்கத்தில்
 உள்ளது. முதலாம் ராஜாஜிம்மன் என்று
 இவ்வளவு. எனவே அந்த இடத்தைத் தரிதார
 மாகக் கொண்டு கோயிலும் கட்டினாலும்,
 பிறகு போர்த்துக்கேயில் காத்ததில் இக்

கோயில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. இது
 இக்க இடத்தை "சேதா எவ்வளவு" (சேத
 ஆறு) என்று அழைக்கின்றனர். அழகான
 தலைப் பரப்பு, பவலிதாண்ட மரங்களும்,
 ஓடைகளும், நீர்வீழ்ச்சிகளும், பசுமை
 மான புகழென்களும் இவ்விடத்தை அழகு
 சொல்லிவந்து நுடா! எவ்வளவு செல்லும்
 சந்தராவில், தரை மட்டத்துக்குக் கீழ்ப்
 பள்ளத்தில் சேத அன்றல் கோயில் உள்ளது.
 இங்குதான் சேத வைக்கப்பட்டிருந்த அசோக
 வளம் இருந்ததாம் பக்கத்திலுள்ள ஹக்காஜ
 தாவர இயல் பூங்காவில் மிகப் பெரிய அசோக
 மரங்களின் காண்

கிறோம். இக்கோயில்
 சமீப காலத்தில்
 கட்டப் பட்டிருக்க
 வேண்டும். செம்பே
 துள் கருங்காலும்
 கண்ணடியில் தா
 ரும் போட்டுக் கட்ட
 பட்டிருக்கிறது.
 கொள்கிறதில் பிள்
 லுக்கு நிற ஓடை
 ஓடுகின்றது. இரிடத்
 தில் ஓடை பூமிக்கும்
 மகவந்து மீண்டும்
 வெளிவருகிறது. பக்
 கத்தில் உள்ள மரத்
 தின் தவறாவிட
 படுத்த ஓடாயில்
 போட்டால் அமை
 உன்னெ சென்று விடு
 கின்றன. கமாரி

தும்பது அடி நீளமுள்ள இப்பாதை வழி
 தங்களுடைய மகத்தில் உள்ள எண்ணங்கள்
 பவீதம் அடைபுமா அடைபாது என்று
 கண்டுபிடிக்க உதவுகின்றது. இந்த ஓடை
 வில் பஞ்சாத்தையப் போட்டு ஆறுதுடைய வெளி
 வடிவத்தை எதிர்பார்த்து திரிவிருக்க.

சேத அம்மை கோதித்துக்கும் சேத,
 ராமன், கக்குராமன், ஹனுமான் முதலியோர்
 சிலைகள் உருவில் எழுத்தருவியுள்ளனர். இக்
 கோயிலைக் கட்டியவர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு
 முன் பௌத்தத்திலிருந்து கந்தா கலாமி சிவபெயர்
 என்று உருவிகொள்ள. - என். ராமகிருஷ்ண

அப்பியாணம் 23 கல்யாணப் பரிசு

கோய்யான் பிறத்தது இருக்கு
ஊட்டாரின் தடுத்திவிட்டானே!
அந்த கோய்யானத்தான் அவன்
திருமண முகத்தமாகவும் தீர்
யித்திருந்தான் போனும். அந்த
காலத்தான் குழலிசைக் காதத்
தைக் காத்தியே அனுப்புகிறான்.
நாயுடையோடு ராஜ் வீட்டுக்கு
அழைக்கவும் வேறுகாததைத்
தானே காத்தியே அனுப்பியவத்
தான்? குழலிசையைக் கேட்கக்
போக பிராவுகே தெற்கே தெக்
குகுகிறது. எத்தனை காலமாகிறது
அந்த அபிசுரப் பிரவாகத்தின்
நிலைத்து! பண்டைக் காலத்தை
நிலையு கூர்ந்தான். இருக்குப் பரு
வத்திடு இவன் ஊரின் சரத்தை
எடுத்து அவனுடைய வேறுபாடு
தன் நினைத்தான். "நீ வந்து
என்னைக் கவியானம் செய்து
கொண்ட மனம் வைத்திருக்கே.
அவ்வளவு இதைச் சரத்தைக்
குழலிசைத்து எடுத்து என் கழுத்
தில் கரணாகவாகப் போனே. அங்
கைதான் தானும் இதைக் காவி
யான குழலிசைத் தந்த வகையில்
எனதுப் பருத்து கொள்கிறேன்"
என்றான். அதன் பிறகு அவன்
அவனைக் கண்டதனமாய் - அவன்
அநீதமான - கவியானம் செய்து
கொண்டான். இப்போது அவனது
பாரதி திருமணம் செய்துகொள்
கள் போகிறாள்! ஆக, இப்போது
கடிய அருவகமா அது! பிரா
தன் கழுத்தைப் பார்த்துக் கொள்
டான். அந்நி தனதிறாரம்
மனத்துக்கொண்டிருந்தது. அப்போது
இருந்ததையும் விடத்த கண்ட
கூடல் பார்த்தான் பிரா.

விடேரத்தி விடுத்துப் பரத்
தாமனை திருமணம் கொடுத்திடு
இதற்கு வந்தான் - குழலிசை. அந்த
பிறைப் பருவமாய்.

அவனாக வந்து "நீ என்ன
வித்ததியும் என்னைப் போகிறே
யி விட்டாய்! நான் உருவ
முன்னவன் என்றான் நான்;
உருவமற்றவன் என்றாகக் கூற;
நான் ஒரு நினைவிட அருவகவன்;
இப்போது நினைவிட அருவகவன்
என்றும் பிறிதொரு காரை
கருதினான். அதுபற்றிவந்தானா
தான் ஒரு மையத்தில் அருவகவன்
அருவக அருவகவனாகவும் இருக்
கிறேன் என்று கண்டார்வன்.
இதேபோல் "நீதான் என் குழலிசை
வான்; ஒன்று நீ ராதவாக,
கூடலானாக, பிரவாக இருக்க
முடியும். அவ்வது என் குழலிசை
வாக இருக்க முடியும்" என்று

தான் நினைத்து வந்தேன். இப்போதே நீ ஒரு மையத்
தில் என் காதமாகவும் இருக்கிறாய், பிரவாகவும்
இருக்கிறாயே அடுத்து!" என்று கண்டான்.

"விடேர, நீ மன தற்பெருமைகளாக. தானே
காதமாக விட்டாய் உன் காதத்தைக் கேட்டு உன்
தன் வித்தத்தையும் பாராட்ட முடியாது என்பதால்
என்னைப் பருவாடப் பருத்து மாயம் செய்திருக்காய்.
உன் மாயம் இப்போது என்னைக் கண்டாய்; நீ செய்வாக்
கடிய சத்தியம்தான் கேள்வியும்."

"அடுத்து நான் செய்யக் கூடிய சத்தியம்?"

"கேடுதான்? என்னை மனப்பகுதான்" - கேட்டும்
விட்ட பிரவாகுக்கு உட இதைச் சொல்லும்போது
முன் கண்டிருந்தது.

"தானும் உன் மனக்கத்தான் வந்தேன். ஆனால்
பிரா, கேடுதற்பு பார்த்தான் இதென்று, தீமையான
தே உருவ என்னதான் தோன்றுகிறது!"

"என்ன பிறத்தும் பிறத்திருக்க?" என்று வெருவ
பெருத்த பிரா கண்டதன் காதமும் பார்த்திருக்க. அவ
னுடைய பட்டு திறமும் தனது கவியைப் பட்ட இப்ப
அருவகத்தையும் பருத்துவிட்டுத் தொடர்ந்து பேசினான்:

"இருக்கிறது. நீ என்னைப் கேட்குகிறாய் அப்போ
ல்கை. இவையும் கேடுதற்கு முடியும் என்று நினைக்காதே.
என் வித்தத்தையும் குழலிசை கேள்வியும் என்னதானே
உன்னைக் கருவது தீமையான தே உருவ என்னை? உன்
உட்கைக் கருவதும் மாண்பு காதத்தைக் கருவதும்
ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இவ்வாறு விவகம் என்று
எனக்குத் தெரியாதாய்! உன் கருவதும் தீமையான
காதமும் கருவதும் பிரம்மசாஸ்திரம் தாத்தா, காத்தா
என்று என்ற நாயக - தாவின பாகத்தைப் பற்றியின்
பிரவாக கவியான? உன் தேவதையைச் சொல்லு
பெருத்தமைய சித்திப்பயாஸின் பிரம்மசாஸ்திரின்
உருவகமான கருவதும் கேடுதற்புத் தீமையான
தீமையான மனம் இப்போதுப் பார்த்து விடுப்பாரா?
இருக்கிறது. உன் மனம் கவியான அறிதவன் நான்.
உன் உட்கை இவ்வது என்னை அறிதவன் நான். உன்
உட்கை வேறு, உட்கை வேறு அகன். கவியானின் என்னைக்
கோத்கன் கருவதும் பொறித்து கொண்டிருக்கின்
தாயினா - கோத்கையும் கருவதையும் எப்படிப் பிரிக்க
முடியாதோ - அப்படியே கருவதையும் பொறித்து
கொண்டு அறிவித்துப் பிரிக்கவொன்றாயும் நினைவு
தன்னை உன் திருமணம்? மத்திரக்கவியைப்போடு உன்
என்னும்தான்? கவியானின் அப்போது உன் உட்கைக்கை?

கீதம்

குருதியவ்வயா உன் குருதி? ஆதமா - உடம் உய்த மாறுபாடு ஜீவர்களுக்குத்தானே ஜூரீய உணவுக்கவியை! உயது வீணாகி, குணங்கள், தாமம், ரூபம், வாசுடீயம் சந்திராந்தமவ்வயா? நீ கந்தரமாக இருக்கிறாய் எனில் அத்தன் சொந்தநிலைதான் தாயின் பண்பதின் அன்றி வேறென்பது அதுபுகை முடியும்? நீ தாயாகியோ, தந்தையாகியோ, குழவாகியோ அந் புல வேண்டுமானால் இந்தச் சந்திர ரூபம் தேவையாகியே! அழகின்வாழியும் தாயையும் தந்தையையும் குழையும் தாயுமிருவராயிம்! உனக்குச் சொந்தநிலை ரூபம் இருக்கிறதென்றால் அது தாய்கள் தாயவியாக இருந்து அதுபுகைப்பதற்காகவே ஏற்பட்டதுதானே? ஆம், இதை நியேகிட மாற்ற முடியாது. உன்னுடைய இனிய அந்ரங்கள் அதுபுகைப்பதற்காகச் சொல்லாமா? உனது கோமன மெயி அதுபுகைப்பதற்காகச் சொல்லாமா? உனது பிரேரணை பொங்கும் பார்வைக்குத் தக்க பாத்திர மின்றி அதுவிடப் போகலாமா? என்னு, நீ பவனந்த வராக இருக்க முடியாதுதெனில் உன் சொந்தநிலை மும் பவனந்ததாக இருக்க முடியாது. அவ்வாறெனில் தாய்கள் உன் தாயவியாகத்தான் இருந்து நிரலென்றும், சொந்தநிலைத்தின் மூலமே தாய்கள் சந்திராந்தமபதம் பெறுவதைத் தடுத்துச் சொந்தநிலை" என்று ஆவெல்லாகப் பொறித்து தன்மீதும் மீரா.

"எவ்வாய் சந்திரன், எவ்வாய் தத்துவமும் உருவமும் பிரிக்க முடியாமல் ஒன்றியிருக்கலாம். ஆனால் உன் விஷயம் என்ன? உன்னுடைய சராசரத்தி அங்கங்கள் மறுபுறானவைதானே! அங்கமும் நீ எவ்வாறு என்னைத் தாய்க்கவியுடன் சேர இயலும்?" என்று மட்டுமேயும் உன்னை.

"மீரா ஏமாநிலிவிலும் என்னு, ஏமாநிலிவிலும்" என்று உத்தேசித்து உன் சொந்தநிலை அங்கம். "உன் தேகம் மாறுபடாமல், பெண்கிமைய, கெளகிமைய தாங்க வுடையதாய். அதனும் தான் மற்ற மாறுபாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்வதும் தாயாவதுதான். ஆனால் சேம் பண்பில் கந்திர தீர்போம் உன்மீதும் சேந்தியுடன் என் அங்கங்களும் உன் செம்மையையும் பெற்று ஒன்றி மவ்வாயி! அங்கம் கிருத்த கவியும் அனாவதானே உன்னைச் சார்ந்ததேன் என் பெண்கிதேகமும் தத்துவ மவ்வாய் அன்பு ஆகியும் உன்சொந்தநிலைத் தாயை உடன் இருக்கும் பொன்வையுடைய உன்னைத் தொடர்ந்ததாயுடன் என் மெனியும் உன் மவ்வாய் - தாயை மவ்வாய் அன்பு ஆகியும்!" மீரா உறுதி நிறைந்த குரலில்

மாதிரிய பாவத்தின் கவனத்தையே அருதியிட்டுக் கூறியும்.

அப்போதும் உன்னை அன்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதென்றி யேறு வியிடுகிறேன்!

ஆக, அது எப்போதோட்டி அன்புத் திருமணம்!

கேதமந்திரர்களுக்கும் கவன முடிவாத வேதநாயகம் மத்திரர்களைத் தன் மனநிலைத்தால் கூறி, மத்திர தவனியும் அதன் சந்தியும் நன்ற வதுபுகாய் மீராவை மவ்வாயும்.

மீராவின் நிலை நிறைந்ததைக் கவனமுடைய சொந்தநிலை உன் கவனம் பற்றி, அனாவதானே கவன வண்ணம் புருவம் அருகே உனது வீட்ட போது கவனம் பிரம்மாண்டம் உன்னைத்திரே கவனம் காக்கும் சந்திரமான் இருமான் பிரேத்து விடுவது போலிருக்கிறது.

ஆம், அது அண்டாராரங்கம் அன்புத்திரை நிகழ்ந்த திருமணம்.

கவன புணர்வாளினும் தாது மென்ற தோரணம் தாட்டிட, கவனவதத்துக்குப் பதில் பிரபஞ்சத் தாயை பவனி வந்ததன் மார்ப் (கவன) மாதவம். இத்திரம் உன் வீட்ட தேவா குழாவு தொடர்.

உவனகத் தாய்க்கும் ஆதிசேஷ கிரேய மங்கல சூத்திரமாகிய மீராவின் கருத்தின் கவனம் அங்கி கிடை, அனத்தவின் முடியின் ஒளிர் கின்ற தாயத்திரவகினை திரு மாவகியமாய்ப் பிரகாசித்தன.

எப்படியிலும் மீராவின் அருவியை நான்கு தன் கந்திரம் பற்றி ஏழு நான்கு எடுத்து வைக்கும் பொது புருவகம், புலப்போகம், கவனப்போகம், மதிரமோகம், தவனோகம், தவனோகம், சந்திர கோகம் - இந்த ஏழையுமே அவன் உவனத்தின் அப்த கவன உவனம் சந்திரத்தான்.

சூரியன் வெள்கித் திரைக்கி தட்டித்திரை நவீனவகி அவன் பொறிவகை வாரி எடுத்து மீராவும் உவனத்தும் மறுபுறமாய் சேர்வதன்.

சந்திரவகை தந்தை அங்கி எடுத்து மீராவுக்கு தத்துவப்பட்டான் தாரணம். சந்திரவகை சந்திர மாகிய அவனுக்குப் புரியும் மீரா.

உவனகவியை பந்தாகிய இது வரும் உருட்டிக் கொண்பாரகம்.

அவ்வண்ணம் கொடிப் பிரம் மாண்டநாயகவின் தாயவியாக அவனோடு விவகிவகி நடன் மாத மும் வந்தான் மீரா.

"இது மீரா! 'காதலும் பிரேரணையும் காது கிவ்வாகி' - அப்போதுவதாய் பாடினியே இத்தா, கவனப்போகம் உவனத்தின் காத

விளம்பு தருகிறேன். அமைதி உட்படிக்கொண்டு
 கூடு" என்றான் மாதவன்.

கல்கலவெனச் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பை
 கிண்கிணியிப் பரங்களானின், மீரா ஆனந்தக்
 கண்ணின் வடித்தான். அந்த முத்துக்களின்
 இனிமையையும் தவறு கிரிப்பு மயங்களுக்கு
 ஊட்டி, அப்படியே சயங்கைச் சரமங்க லாரி
 எடுத்து மீரானின் பாதத்தில் உட்டிதான்
 புருஷோத்தமன்.

மீராவும் கண்ணாரும் சராசரமனைத்துக்கும்
 அழிபர்களாகச் சஞ்சரித்து ஆனந்த நிரூபணம்
 புரிந்தார்கள்.

அவ்வாண்ட நேரடி பிரம்மாண்ட நாயக
 னின் தனிப்பெரும் நாயகியாக இருந்து அண்ட
 யும் இன்பம் மீராவுக்குத் திருப்தி அளிக்க
 லிக்கும், எவ்வ மீரா அவளுக்கு எவ்வ முறை
 யில் பணி செய்கிறாள் அமைப்பாட்டான்.
 கண்ணனை நேரக்கி வானம் சொந்தான்.

பணிகளாகச் சனிசன்
 பணியாகப் பெரியோ (பணி)

புனிதமானதில் பணியெல்லாம் மன்னன்
 பணியாகத் தோட்டம் காட்டுவான்
 பணியாகப் பணியை அணிவாழும் உலகம்
 அதுதான்மாம் உண்டுகுப்புவான்
 பித்தாபுரமாய்க் கொடியிடைமையென்ப
 எத்தாம் இனிதென்குதலும்
 விதான நிகழ்த்த உள் நுழைதான் விதானம்
 கத்தரமாய்ப் பணிகளென்பான்

புணையருகில் பதம் காட்டுவான்
 புணையாகப் பதவிவிடுவான்
 உண்டாகவே மேலாகத் துண்டாகி அணிந்து
 உண்டே, உலகம் உலகம் உலகமேயான்

பணியுமாய் பணி செய்ந் தான்கு
 திவ்விய தரிசனம் தருவான்
 ஊதியமாய் உன் உள்திவ்வியவென்பான்
 பந்திதம் பணியும் அருள்வான்

ரீதம் ஆனபயம், தோஷமும், மாண்பும்
 காலமுதலுமனை நாதன்
 தரிசனமாய் உள்திவ்வியம் பதவியும்
 நினைவு செய்பும் எத்தன் தொகுதம்
 தியானம் புத்திவிட வேலி கருவான் - உத்
 தியானம் கனந்தருக்கி
 பந்தமும் முத்தமும் சித்தமும் வருவான்
 நித்தம் எத்தகம் பெறுவான்

திருவடல் ஆழமாய் குளவியினது ஆழமும்
 நினைத்தான் மீராநாதன்
 ரிசையம் தனிகளென்பின் ஆன நகுதிசெய்த
 விதானமாயும் வந்து திவ்வியன்.

ராஜஸ்தான் மகாராணி மீரா எவ்வயலான
 உத் தோட்டம் போடுமபோது, அந்தத்
 தோட்டம்-தானத் தேடித்தான் வலிய சாத
 கிசைச் செய்பும் தவிர்ப்பும் வருவார்களாமி

ஆண்டலெனும் மெய்யுடையானவும் பச்சைப்
 புழுவைக் காட்டி அவன் அழைத்துக்கொண்டு
 விடுவானாம் - சாமானிய மாதந்தர் பகவான்
 அழைப்பதில்பாய்.

கண்ணன் சிரித்துப் பேசினான்: "ஸ்வரங்கம்
 புழுகிக்கும் உன் இதயத்தைவிட எனக்கு
 வேறு தந்தையன் எதற்கு மீரா? உன் இதயத்
 தில் எவ்வும் இருப்பேன். ஆனால் வெளிப்பட
 உன்பெனது இனி இருப்பதற்கில்லை, சூதோ செய்
 கிறேன். இனிபும் உங்களுக்கு பேசிக் கொண்
 டிருந்தாலும் ஊர் விழித்து விடுக. உன்
 மாணம் போய் விடுக."

"மாணம்? போவதா? சரிவ தர்மங்களை
 யும் விட்டபோது என் மாணத்தையுள்..."
 என்று தொடங்கின மீரா தானைக் கடித்
 துக் கொண்டாள். தர்மங்களைத் தான்
 விட்டதாகச் சொல்வதும் ஒர் அகம்பாவ
 மாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது. அதுவு
 மன்றித் துராவகளை எரிந்துதென்பது
 முயன்று முயன்று தெய்விற காரியமாகவு
 அவளுக்குத் தோன்றவில்லை. "இவ்வழி
 காவதில் மெய்யாகவே மரங்கள்தான் இல்
 லையே உதிர்க்கின்றனவா? அல்லது இவ்வழி
 தரமாய் மரத்தை விட்டு உதிர்கின்றனவா?
 தர்மங்களைச் சாதகம் விடுவதா? அவ
 ளுமடைய பஞ்சுபத்தால் தர்மங்களைச் சாத
 கம் விடுவதா? மீராவுக்கு விளங்கவில்லை.

"மாணமோ, அப்பாவிமோ, அந்
 தர்மமோ எதுவானதும் இனி உன்
 பொதுப்பு. உட்டிதன் கொண்டாட்டின்
 மாணம் போகாமல் பெயராக் காப்பாற்றிக்
 கொள்வது உன் சாமர்த்தியத்தில்தான் இருக்
 கிறது" என்று சொல்லி மீரா இதைத்தான்:

பாணிக்ரமணம் வெல்லுவிட்டால் - இனி
 நானும் கற்பனன் உலகநாதர்
 உலகவெண்ணுதாய் காரக்கடனை
 கற்பனம் எடுத்தென்கை கற்பனம்.

வான் பிழந்தோரைத் தாண்டியென்கை
 இன்னின் வேந்தனோ, இன்னவனோ
 ஆதரவற்றவர்க்கு(ரு) அருள்பாலி
 யோதகம் தந்தீயும் துத்தருகின்
 பதி செய்கவர்க்கு மரியாதை
 எதிவ இன்பம் எதிதான்
 சாணத்தினை சாணமுத்த மீரவுக்க(ரு)
 அரணும் மாணம் ருதிவாக்.

கண்ணன் இதற்கு ஒன்றும் விடை
 சொல்லவில்லை. கெட்டிக்காரன்! வரப்
 போவதை அறிந்திருந்ததால் கார்த்தைமயக்
 கொடுத்து மாட்டிக் கொண்டான்மல் தப்பித்
 தான்.

மீராவிடமிருந்தித் தப்பி மறைத்துவிட்
 டான் மாதவன்.

அத்தியாயம் 24

பைத்தியத் தம்பதி!

புலகலென்று பொழுது விடித்தது.

மீரா ஆவயத்திலிருந்து புறப்பட்டு
 மானியக்கூ நடந்தான். அவளது நெஞ்சுக்
 தில் இரவு நடத்த அற்புதங்களே கமகமத்துக்

கொண்டிருந்தன. 'சரிவேகவரன் என்னை
 வந்து மறைந்து கொண்டானா? அது கனலா,
 தகவா? கனவு என்று உலகம் நினைக்கும்.
 ஆனால் அமைதியை தவறு தனக்கு எதுவுமில்லை.

மீராவிச் எதிரே சோனபாக்ஷிபதவி செடியைப் புலுத்துத் தென்பட்டாள். தூக்கப் பரமேசுவரீத்துக் காசி வழியாகு செய்ய 'பாய்ஜி ராஜ்' செங்கிதும்.

கண்ணன் என்ஹி சமத்தவத்ததப் புத்தம் புதிதாகக் கவிபாணம் செய்து கொண்ட மீராவுக்கு அப்போது பாய்ஜி ராஜ்யம்சுட அன்புருவாகியே தோன்றினார். யாரிடம் எது சொல்லிவிடும் என்பதுகடத் தெரியாமல் மாமிசிடம் சென்று ஓரே மயிற்செய் பரவசமாக அவன் பாடினார்.

சோனபாக்ஷிபதவி மணந்தாரம்மா! ஓய்விட உலக நாயகர் என்னார் (செய்ய) கண்ணிசெய் மணந்தாரம்மா! தீனம்மொழும் தீனகன் நாயகர் என்னார் (செய்ய) கண்ணிசெய்யாத நான் கண்ட கண்ணியுழைப்போ? என்னிடம் பரித்தாசிய உலகமதாரென அமைய!

அந்தரம் கருவகியெனநீ தீதத்தநீயே தருத்த புத்தம் பிடித்தவளாக நித்தம்வழி பாரதிதம் களையோ! நாளையோ! கண்ணி வன்செய் மணத்து கொண்டாரெனக் மன்னன் கெடாமல் கண்ணிவழம் சிறந்து போக்கும் அழகிச - மன மன்ன புரிந்தின் உலர் மகன்கருதானக் மருவாடாத தெருசெய் சதவம் நிவந்தது கருதார் பூவாயிவ கருதகமாரெனக் குழைந்ததுவப் குழைய போடிபுடன் மாய்பிளவகாக் களி ஓய உள் வந்தார் தொனவ விஜயிவ வரணமென வந்தது புத்தம் கமலசெய் மெருகைக் களித்தார் ஊர்வகணவாயிவ ஆரவசெய் மீரா நீச வகணவகை செந்தார் பூவகணவ பாகிவம்.

ஆண்டார் தன் கையுக் கவ்பாணத்தை அருமை செவிடம் கூறினார். மீராவோ கொடுமை மாமிசிடம் அன்னவா கூறினார்? மீராவிச் "பித்தநிலை"க் கேட்டக் செங்காமம் சோனபாக்ஷிபதவி மேலே நடத்தாள்.

'ஆம், ஊர் உலகத்துக்குப் புரியாததாம்! அங்கிசப் பற்றி முரன் முரணாக எத்தனை சொன்னார்கள்! அத்தனைவும் தன்ன அன்னவா

அன்ன தான் பெற்றுகிட்டிடுவர்! அன்னபக் கொடுத்த அன்ன கிணக்கு அன்னவா வாக்ஷி கிட்டெனார்! லுங்கெரு சமயம் அவனுக்கு எங்கிச கித்தும் கொண்டதாகவும், அவன் எங்கிச இங்கெரு கையில் மீண்டும் கித்தும் அவை ஏற்றிக் கொள்வதாகவும் பாடினார். ஆனால் இப்போதோ அவனுக்கு எங்கும் ஒரு பலனும் இல்லை என்பதும், அவன் எங்கிச வாக்ஷி வேண்டிய அவகிசெய் இல்லை என்பதும் தெரிந்து கிட்டது. நான் தான் அவன் வாக்ஷிசெய்க்கிறேன். இந்த உண்மையை தாடு நகரம் அறிய நகர முழக்கி அதில்க் வேண்டும் போல் உள்ளத்தில் தலைமச்சு எடுக்கிறேன்!"

மீரா தன் தலைச்செய் மாமியாரிச லுக்கெரு புடித்தார். ஆனந்த பாஷ்பதவிச கிணிய புஷ்பக் குரலிச மீண்டும் பாடினார்!

காண்க வாக்ஷிசெய் - அகமக வேண்ட வாக்ஷிசெய்
 இரகிவக் இரகிச; கணகெக் இரகிச லுங்கெருத அகிவ வாக்ஷிசெய்
 கருபுடன் என்னு! கேச; வெண்புடன் என்னு! கிண கித்த கன்னு! பரித்து வாக்ஷிசெய்.
 இரகிச என்னு! கேச; மகிசு என்னு! கேச தாரிசெய் தீதத்த வாக்ஷிசெய்
 வெகிவகன்னு! கேச; சித்தம் கன்னு! கிண கிணக தவகுமக் வாக்ஷிசெய்
 யகிசுசெய் அகித்தம் பாஷ்பதவிசுக் மனமக அகித்த வாக்ஷிசெய்
 கிணக கிணபாகிச தத்திவப் பெற்று குத்தம் பிறப்பிச லுங்கணம்.

கிணர் அவகிசக் கருப்பு என்னுர்களாம்! கெரோ வெண்பு என்னுர்களாம்! திருமாவ கப்பாசித்தவர்கள கருப்பு என்றிருப்பார்கள்! பரமேசுவரனுக் பாகித்தவர்கள் வெண்பு என்றிருப்பார்கள். மீராவோ அவகிசத் திருமாமென்னு, பரமேசுவரன் என்ரு ஒரு கித்தத்தும் பெயரிட்டு, உருவத்தைக்

மீசைமீது ஆசை!

"என்னுடைய நண்பர் திரு ம. பொ. சி.விச் அடர்ந்த மீசையைப் பார்த்து எனக்கும் ஆசை ஏற்பட்டது. ஆறு மாதம் வேதூர் கிணறில் இருந்தபோது நானும் அது மாதிரி மீசை வளர்த்தேன். ஆனால் அந்தப் பாரத்தை என்னுல் தாங்க முடியவில்லை. அதை ம. பொ. சி. ஒருவராக்தான் தான் முடியும் என்று தான் முடிவு செய்தேன். அதனும் வளர்த்த மீசையை எடுத்து கிட்டேன்!"

ராஜாஜி பிறந்த தின விழாவில் இத்தகையல் அண்ணுவே வெளியிட்டபோது பவத்த சிசிப் போலி எழக் கேட்பானென்!

தகவல்: நாண வே. ஜெவராமன்

கட்டுப்படுத்திப் பார்வை விடும். அதனால் அவன் அன்பு காந்தவன்வையாகவே அவனைக் கண்டான். அந்த வண்ணத்தில் தானும் ஊறு கிருமியானே. இதுதான் அவனுடைய திருக் கவியானம்.

சொப்பாக்கிய தேவீக்கு இத்தெய்வம் புரியுமா? 'பாது'பத்துணைக் கொடுத்தேன். என்று ஒரு கையகவி கொடுத்துவிடுகிறேன்' என்று தனக்குத்தான்.

ஆம். ராஜ்யமில் பதினே மீரா என்பதை அடைபாண்டக அவனுக்கு அனை சென்றிருந்த பாது'பத்துணையும். மற்ற சொமங்கலிய ஆரணங்கலையும் கண்ணன் எடுத்துச் சென்று விட்டான். 'தொட்டம் பொருகியேன்; எங்குக் கவி தா' என்று இவன் கேட்டான்! அவனிரு இவையிலிருந்த கதையும் பறித்துக் கொண்டு போய்விட்டான்!

சொப்பாக்கியதில் மீராக்கை சொழிக்க விடும்; ஸபத்தியத்தாகக் கொய்த்தும் பலன் என்ன? அவன் தானா பரமேசுவரிலேயே கோயிலுக்குக் கூடப் போகவில்லை. மேரே மனக் குப்பலில் அஞ்சலிக்கத்தான் செல்லுன். அன்றே தேடி வந்திருக்கிறான் என்றறிந்ததும், அவரின் கந்திரைபுடன் அவனிடம் வந்து வணங்கிப் பாதங்களைக் கண்ணன் ஓற்றிக் கொண்டான் நம்பாதி.

சொப்பாக்கியதில் கந்திரி வணக்கமாகவே பெருகினான்: "அப்போன் மீரா விஷயம் நம் கைமீர்ப் போய்விட்டது. நீய்தான் அவன் இங்குப்படி செய்வான் செய்து பார்த்தாய். எதிரும் அந்தப் பெண்ணைக் கரி செய்வ முடியவில்லை. அவனுக்குப் ஸபத்தியம் ஒத்திப் பிடுக்கிறது. அவன் தன் மானத்தைக் காத்துக் கொள்ளாதுயில் தவறவில்லை. ஸபத்தியத்தின் போக்கு அது என்று உலகம் மன்னித்துவிடும். ஆனால் அவனார் ராஜ்யத்தானம் அடைகிற மானம் கேட்டை தாம் தருகாவிட்டான் தரும் ஸபத்தியத்தான்" என்று சொல்லி விட்டு விடுகிறவனே வெளிப்படுத்தும் சொப்பாக்கியதில்.

'ஸபத்திய'த்தால் பார்வை ராஜ்யமும் விளரத்தான். அப்போதும் ஸபத்தியம் பாடித் கொண்டான் இருந்தது. எந்த வெறியாலும் வெறித்தனத்துக்குப் பாட்டுத்தானே பாணம்? வெறி பிடித்தவர்கள் காரியிலுத்த வதப் பாடித் கொண்டான் இருப்பார்கள். அந்நேரத்தில் புரண்டால் சாமானிய வெறி. அதிலாவத் தடயங்கடக் கண்ணாடியாதபடி அன்பு ஒக்கி விட்டதாயும் வெறியான் பிடிக்கும். ஆனால் இந்த வெறிக் கருதியும் வறையும் சீரணையும் இருக்கும். கருதி-வயம்-சீரணம் கடிவிட்டால் அங்கு பாட்டுப் பிறக்க வேண்டியதானா? இதைப் புரிந்து கொள்வது எப்படி? Harasomaya madana என்று காமம்மாபுயில் காண்கதை கேள்வி வினாக்கள் தானல்லவா? அந்த எத்தினர் எடுக்கமான வினாக்களுக்கு மேல் சொல்வதற்கில்லை.

கேள் சொல்கிறார்கள்: "என்னன் எத்தம் தவருமலர். அகரக் கணக்குப் பிசகாமலர் விதைமலர் கலகாகக் கலகாகமாகத் தனதுபப னுக்கு உபிதத்தினான்? என்னன் உலா தடைபித்தான் உபிதசம் தந்திருப்பான். அந்த வெத விவாசர் கலகாகக்கணக்கித்

தந்திருக்கிறார்' என்று. இது சரியல்ல; கண்ணனுக்கு இருந்த அருள் வெறியில் அவனும் வண தடைபித் பெடுபெ இருக்க முடியாது. உணர்ச்சியின் அடர்த்தியில் இவர்தான் ஸபத்தியம்.

எந்தவழியே வெளியிட ஓர் இவர பொருள் உண்டு. தடைக்கதில் புத்தமாயினும். கொடியாயினும், காந்தாயினும் பின்னவிவாச ஓர் இவர இருந்த கொண்டே பிடுக்கித்தே. இது அந்தந்த பணத்தையதம் மனத்தின் இவர்களைக்கித் தருகிறது. கவியுணர்வின் மட்டும் தாம் காணும் இந்த இவர்கைய, காற்றை முழுவதையும் கவியாக்கித் கொண்ட மனத்தாக்கன் அதுதானும் கொழிபுடன் வெளிப்படுகிறான்! மீராவின் காற்றைக் கணக் கணக் என்ற ரீதியில் பார்ப்பவர் கணக்கு அதன் சம்பவங்களை முக்கியமாகப் பரும். ஆனால் மீராவின் காற்றைக்கணக் கணமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு அதன் சங்கீதமே முக்கியமாகும். உதாரணத்தில் பெரிதானத் தெரியும் சம்பவங்களைவிட மீராவான் தனது கண்ணன் காந்தவிய பெரிதாக மறித்தான். அவன் கடலின்பழம் கடலின்பழம் அளித்தனதோ பெரிதாகக் கருதினான். கருத்து காணமாகிறது. நூற்றுக்கணக்கில் பாடினான். இவக்கியத்தில் மீரித்த துயலையும் சொக்கை வறையும் சம்பிரதாயமாக எப்படியெல்லாம் வர்ணிக்கிறான் அப்படி வர்ணத்துப் பாடினான். ஆனால் தீர்ப்பத் தீர்ப்ப வறும் இக்கருத்துக்களுக்கிடையேயே, மீரா என்ற தனிப்பட்ட கியத்திக்கு உரிய தனிப்பட்ட தொனியையும் ஆக்காப்பெ அடித்திப் பாடினான்.

குப்பாபாது வறும்பொது அவன் சிறுவளர தாயவியான் மட்டுமீராவும் மனம் கணித்த பக்தையாக்கி விசுவாசின் திருவடி நதித்துக் காணம் செய்து கொண்டிருந்தான்!

தமிழின் வழிவினாவுக
காரியோம் மனமே

மனமே திரைகள் கொண்டு தேனாக
தாக்கித் தாழ்ந்த திணை தனித்திருக்க

தமிழின் வழிவினாவுக
காரியோம் மனமே

தென்னாற்குங்கு நெய்நீர்தனை
அதுகாந்ததான் அந்தத் தமிழின்
பாணம் துருவந்த பண்ணம் செந்து
மெய்யாயின போகம் வழிவினா
நாவுக்கருங்குக் கண்ணாடி அந்தத்
காரியோம் மனமே தனித் தமிழின்
கொண்டேகணக் கருத்து தனித்
கந்திர சீரம் கந்திர வழிவினா
காண்கை திரைக் கொண்டு இருந்து
கொண்டே நடனம் புரிந்த வழிவினா
கொய்த்துத் தாக்கி கொண்டுள்ள நீரும்!
அகத்தான் பாடித் தந்த வழிவினா
மீரா வழிக்கு பிராணம் பந்திரி
அகாணிக் தந்த கண்ணன் வழிவினா

காண்கை உருவமாயி மீரா பாணமே
காத்துவதெக் காணக் காணக் குப்பலின்
தெருக் கருகிப்பது. மீராவுக்குப் பிடித்திருந்த
ஸபத்தியத்தை அவனுக்கு விஷயம் பிடித்த
விட்டது. 'இப்போய்ப்பட்ட தாய்க்கணம்,

உங்கள் குடும்பத்திற்கு
அந்த வளமான
வனப்பைத் தாருங்கள்—

**மார்கோ
சோப் மூலம்**

கறுமணமிக்க மார்கோ சோப் உங்கள் குடும்பத்தவர் அனைவரின்
உடலையும் மென்மையாகப் பாதுகாக்கிறது. மார்கோவின் வாசநேது
மற்றும் எண்ணெய் கலந்துள்ளது... உங்கள் தோலின் இயற்கை
வாச எண்ணெய்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் தோலின் காயாது
சுப்பாற்றுகிறது. மார்கோவின் அபரிமிதமான கைதார மிக்க நுகர்
தொற்று சோப்பை அணுகிவிடுவதில்லை.

கல்கத்தா பெய்கலின் ஒரு தயாரிப்பு

JNT CCM 208 A

கூட்டுறவுகளின் மூலம் விற்பனை வாய்ப்புக்களை அவனுக்குத் தவிர்த்து ஸ்டேட் பாங்க்

இத்தர வாக் கொடுத்தும் அவனுடைய அறங்கூட்டத்தின் காரணத்தினால்
சந்தை, காரணம், கூட்டுறவுகளின் மூலம் சம்பந்திதே கைகொடுக்க
முன்வந்த ஸ்டேட் பாங்கின் பேருதனியே.

2000 கிராமங்களுக்கு மேல் உடைபட்ட ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவும் அதன்
தணியக்கூடிய அமைப்பும் ஆண்டுதோறும் கூட்டுறவு பாங்குகளுக்கு
மட்டுமின்றி, விற்பனை மீடும் மதறும் பிராணிக் கழகங்கள், சந்தை
ஆணைகள், தொழிற்சாலைகள் கூட்டுறவுகள், துறைமுகங்கள் கூட்டுறவு
மையங்கள் ஆகியவை போன்ற கூட்டுறவுகளுக்கே நேரிடக்கூடிய
விதி உதவியும் சிற உதவிகளும் வழங்குகின்றன.

சேவை புரிவதற்கே ஸ்டேட் பாங்க்

LPS Appala R-537 1988

வினாயாட்டுக் கலைஞர்களுக்கே யோகம்

“வினாயாட்டுப் போட்டிகள்” நெருக்கடியிலிருந்து நம் வினாயாட்டுக் கலைஞர்கள் வாராந்திரம் பாக்காக்கில் நடைபெறும் ஆசிர வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் வைத்து கொள்ள முடியாமல் போகும்படி எந்த பயம் முதலில் ஏற்பட்டது. இந்திய வினாயாட்டுக் கலைஞர்களுக்கும், போட்டிகளுக்கிடையே இன்னொருபுறம் அவர்கள் ஆசிர வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் கைத்த கொஞ்சம் போலிருக்கக் என்று சொல்லி விடைத் திருத்தமா? அவர்கள் போட்டியில் இருந்திருந்தால் இந்திய கலைஞர்களுக்கு இவற்றை ஆசிரவினாயாட்டுப் போட்டிகளில் கைத்த கொஞ்சம் விடைத் திருத்தமா?

1958ம் வருஷத்திலிருந்து நடைபெறும் வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் கைத்த கொஞ்சம் மட்டும்தான் இருந்தது. அதற்குப் பதிலாக மறுபடியும் பெற்றுக்கொண்டோம். இறுதி வினாயாட்டுப் போட்டியில் கைத்த கொஞ்சம் கொடுத்த பக்கிர் சிங் பாஸிந்தாஸ் போட்டியில் கைத்த ஒரு ‘கோல்’ போட்டுக் கொடுத்ததால் பெருமையைப் பார

தத்துவம் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார். அப்படி அடிப்படையில் கூட கூட்டுப் ‘I Know cup’ போட்டுக் கொண்டு வந்து ‘உயிரை விட்டு’ ஆசிர பக்கிர் சிங் தாக்கில் வைத்துக் கொண்டு ‘பக்கிர்’ நடனம் அடிக்கிறார்கள். கைத்த கொஞ்சம் மறுவினாயாட்டுப் போட்டிகளிலும் இந்தியா தங்கப் பதக்கம் கிடைப்பெற்றுப் புகழ்

பெற்றுக்கொண்டு, ‘பாக்கி’ கில் நடைபெறும் பதக்கம் அமைத்திருக்கிறார். கைத்த கொஞ்சம் தாக்கில் தங்கப் போட்டிக் கொண்டுத்திருக்கிறார். என்னுடைய தானா கிட்டி ஒட்டப் பதக்கங்களில் போட்டி பங்கு வும், ஆசிர சிங்கும், ‘காட் புட்’ கில் நடைபெற்றுத் தந்தும், தட்டு கைத்த கொஞ்சம் குமாருக் தங்கப் பதக்கம் கொண்டுத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வினாயாட்டில் தந்து பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறோம். வினாயாட்டிகளில் வெற்றிபெறத் தீவிரமாக ஓடுவது வேண்டியது அவசியம் என்றுதான் இப்போட்டி கெண்டியம் போட்டியை தங்கப் பதக்கம் வளர்க்கவே ஏற்பட்டவை. அம்முறைவீக் பார்த்துக்கும் இவ் ஆசிர கைத்த கொஞ்சம் தங்கப் பதக்கம் வளர்க்கக் கைத்த கொஞ்சம் வளர்க்குகிறோம். ஆசிர வினாயாட்டுப் போட்டியில் கைத்த பதக்கங்களைப் பெற்று வினாயாட்டிய ஆட்டக்காரர்களுக்குத் தம் கிட்டி பாராட்டுதல்கள்.

கைத்த கொஞ்சம்: வினாயாட்டு சிங், பக்கிர் சிங் (கைத்த கொஞ்சம்) தங்கப் பதக்கம், தங்கப் பதக்கம்

ஸ்தலில் போனதுபோது அங்குள்ள இராணுவர்கள் உள்ள பூயமொன்று காட்டிவிட்டார்கள். நான் ஒரு அடிப்படுத்திப் போனதுகொண்டே போனேன். அந்த போய் சென்றது காலத்தில் தன்மமாள் போனதுபோது. வரவில்லை போதும், ஒவ்வொரு விவரத்திலும் நின்று அதை அவரும் நாளும் கவனித்துக்கொண்டேன். திரைப்படமாக இப்பொழுது விவரத்துக்குப் போய்மா. இது காலமொன்று, கவனித்துக் கொள்ளுதல் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளுதல் பரிபூரணமாக அனுபவிக்க முடிகிறது. ஆனால் கவனம் விட்டால் எல்லாம் காலப்போக்காக பாய்வுபெற அங்குமின் கொள்ளாது. கவனத்துக்கு கவனம் கவனத்தில் கவனம் நன்றி விழுகிறது என்பதுதான் தன்மமாள் கவிதை. அதில் உள்ள இன்பமும் ஒரு தனிதான்.

ராக பாகம் இவ்வொரு முகவியான அம்சம், இது விஷயத்தில் தன்மமாளுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உண்டு, அதாவது, ராகத்தை வெகு நேரம் ஆராய்விட்டுச் செல்லக் கூடாது. செல்லவும் முடியாது என்பதுதான், தன்மமாள் எந்த ராகத்தைப்பற்றி மூன்று நிமிஷம், பின்னொரு நிமிஷம் துக்கு மேல் கவனிப்பதைக் கூடக் கூடாது. அதற்கு மேல் ஒரு ராகத்தில் கிளப்பியாகத் தன்மமாள் இடமில்லை என்பது அப்போதே அபிப்பிராயம். அந்த மூன்று நிமிஷமும், ராகத்தில் கவனம், நினைவுகளும் தெளிவாகக் கவனமாகப்படும். மத்தி ராகத்தைக்கொண்டு நினைவு நினைவு என்னும், அதுவே ராகத்தின் பதில் சொல்லவே வேண்டாம். அவைகளுக்குக் கொடுத்து விவரத்து அரை நிமிஷத்தான். ஆனால், தற்காலத்தில் அந்த அபிப்பிராயம் பல்லவி ராகமாகப் பாடுகிறார்கள் இதில் என்னபோ தன்மமாளுக்கு விளங்குவதை

எல்லாம். இந்த ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் பின் வருமாறு நினைக்கிறார்:

'இந்தக் காலத்தில்தான் மனிதர்களைக் கட்டிப் பல்லவி ராகமாகப் பாடுகிறார்கள்!'

இந்த வாக்விவரம் தன்மமாள் அபிப்பிராயத்தை தனது வெளிப்படுத்துகிறது. அந்த இவ்விவரத்தில் சேர்க்க வேண்டிய வாக்விவரத்தில் இருக்கும் மூன்று.

இவ்வொரு விதத்தையும், அரை 'எடுத்துதல்' இவ்வொரு என்ன தெரிந்துகொண்டு, கருட்டி ராகம் பாடுவதும், கருட்டி ராகத்திற்குரிய நினைவுகளை மட்டும்தான் கொடுவார். அப்பொழுது, கருட்டி ராகமே ஓர் உருவெடுத்து வந்தது போலத் தோன்றும். அதாவது, கவனம் பார்ப்பது போன்ற ஒரு தெளிவு ஏற்படும். இன்னும், தற்கால தாக்கத்திற்கும் அது 'மொழி'க்கும்தான் ஏற்றம். இத்துத்தானியைக் கவனம் பாடுகிறதன் பது அங்குமின் கொண்டே விடப்பாது. பழைய கந்தாடக வழிதான், ஆனால் அது, புத்தம் புதிதாக இருக்கும், எங்கும் கவனம் பாடுகிறதில் இருக்கும், உண்மையான கவனம் கொள்ளும் அப்போதே தான்!

இப்பொழுது, தன்மமாள் எல்லாத்தன்ம எத்தனையோ மேலான அம்சங்கள் நினைத்திருந்தான். ஆனால், இவ்வொரு கவனம் போன்ற ஓர் அம்சம் உண்டு. அதுதான் மற்ற அங்குமின் கொண்டே அடிப்படை என்று சொல்ல வேண்டும். அதாவது, அந்த அம்சம் எல்லாம் பல்லவி ராகமாக எல்லாம் என்னதான். இவ்விவரத்தில் அந்த எல்லாம் கருவியும், ஆகையால், அது கேட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு போகச் செல்கிறது. குறையும் விவரமும் பழக்குவதோடு நின்று

1-1-67 & 8-1-67 ராஜித வித்யை உட்கர

தமிழ் ரகங்களுக்கும் வங்காளிபும் கிடைக்கும்

நல்லி

தெக்ஸ்டைல்ஸ்

ΠΡΟΪΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΗ

42567

தி.நகர் - சென்னை-17

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இளஞ்ஞானன் ஊம்பெனி லீயிடெட்
நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திரேலியர்கள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டிச்சேர் பின்புலம், மதுரை-1

வினாக்கள் : பம்பேயில், கலிகத்தா, சென்னை, சென்னை, தாயில், கெய்லாப்பூர், கெய்லாப்பூர், கெய்லாப்பூர், கெய்லாப்பூர்.

சீவனமுட சிசுவன்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

திருநாவுக்கரசர் திருவமுது செய்ய இசைத்தவுடனே வரம்பேட்டை காது லுடன் திருவமுது ஆயத்தம் செய்யத் தொடங்கினார். நாகவகையான அப் பைவ உண்டியும் கறியமுதும் சமைத் தனர். அப்பூதியுடன் தமது மூத்த புதல்வரான மூத்த திருநாவுக்கரசரை அழைத்து வாழைக் குருத்தை அரித்து வருமாறு கட்டளைவிட்டார். அச்செய் வன், "இத் திருத்தொண்டு நமக்குக் கிடைத்ததே" என்று மகிழ்ச்சியுடன் தொடங்கிவிட்டுச் சென்றும், தொட் டத்தில் உள்ள வாழையின் குருத்தை அறியும்போது ஒரு கொடிய நாகம் அந்தச் சிறுவனைத் தீண்டியது. அதைப் பொருட்படுத்தாத அந்தச் சிறுவன் அரிந்த வாழை இரையைத் தன் தாயிடம் கொடுத்தான். விஷம் தலைக்கேதிய தாய் தன்னை நாகம் தீண்டிய செவி தியை அறிவிக்காமல் விழித்து மாண்டாள். அதனைக் கண்ட அப்பூதியு ளளும் அவர் மனைவியாரும், "மகன் மாண்ட செய்தியை அப்பரடிகள் அறிந்தால் அமுது செய்வத் கடை யாகும்" என்று மனம் கலங்கினர். ஆகவே, மகனுடைய உயிர் தீயிலை உடலை ஒருபுறம் வைத்தனர், சிவியும் தடுமாற்றமின்றி, மலர்ந்த மூக்க துடன், வாசிப்ப் பெருத்தகையை

அழைத்து, திருவடி விளக்கி, "அமுது செய்ய 'தேவனெம்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர்.

திருநாவுக்கரசர் திருவுள்ளத்தில் திரு வருளால் ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. தடத்ததைத் திருவருளால் அரிந்த அவர், "மூத்த திருநாவுக்கரச எங்கே?" என்று கேட்டார். "அவர் இப்போது இப்ப உதவான்" என்றார் அப்பூதி யடிகள். "உவ்வை உணர்ப்பீர்" என்றார் திருநாவுக்கரசர். அப்பூதியடிகள் திகழ்த்தை உரைத்தார். "நன்று செய் தீர்; எவரே இவ்வாறு செய்வவர் வார்?" என்று பெருங் கருணை கூர்ந்து அப்பரடிகள் மாண்ட பிள்ளையின் சைத்ததைத் திருக்கோயிலுக்கு முன் கொண்டு வரச் செய்து, "ஒன்று கொளம்" என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

ஒன்று கொளவன் சித்தை வுளர்வன
ஒன்று கொளவன் நுமநி துணர்
ஒன்று கொளவன் தேவன் வகைய
ஒன்று கொளவன் அவர் வகையதனை

என்றே வித்தை மாண்ட மைத்தன் திருவருளால் உயிர் பெற்று எழுந்தான்.

அப்பூதியடிகள் அதுகண்டு அகமிக மகிழ்ந்தாலும், அப்பரடிகள் அமுது செய்வதற்குக் காலம் தாழ்த்துவ தற்கு விரும்பினார். அருளுடைய அவ் ளையறிந்த அப்பர் அப்பூதியடிகளின் திருமணக்கு எழுத்தருளி அமுது செய்து அருள் புரிந்தார்.

அப்பரடிகள் திருப்பழனம் சென்று அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித்துத் திருப் பதிகம் பாடியருளினார்.

மருத்தினை வகைத்தனை
வாழ்வை வாழ்வையும்
மருத்தியைத் தேவனை
மருத்தியைத் தேவனை
மருத்தியைத் தேவனை
மருத்தியைத் தேவனை
மருத்தியைத் தேவனை
மருத்தியைத் தேவனை

திருப்பழனத்தில் திருத் தொண்டு புரிந்து கொண்டு பல நாட்கள் தங்கியிருந் தார் வாகை.

பின்னர் திருவாரூரில் பூங்கோயில் மேலிய புற்றிடம் கொண்ட பண்ணிய ழூர்த்தியைத் தரிசிக்க விரும்பிப் புறப் பட்டார். அவாறு வநகையைக் கேள் விபுற்ற திருவாரூர் வாழும் அன்பர்கள் தகரை இக்கிர கோகமராக அவங் கரித்தனர். ஊர்ப்புறம் வந்து, "கருங்கடலில் கடலே புணையாக

கொண்டு டெய்லர் வந்த பெருந்தகை வரும் போது பெற்றோம்" என்று பெரிதும் உவந்து எதிர் கொண்டனர். எதிரே வந்த அடியார்களைச் சொல்வரசர் தொழுதார். "அன்பில்வாத அரும் பாதகராயிவ அம்மனிடம் தொடக் குற்று அதன் பயனாய் வந்த சூலை நோய் நீங்கப்பெற்ற அடியேன். புதிதாய் கொண்ட புண்ணியஸ்துடைய தொண்டருக்குத் தொண்டராய் புண்ணியம் பெறுவதுண்டுபோ?" என்று எழுதித் திருவிழைச் சென்றார்.

திருத் தொண்டர்கள் சூழப் பூங் கொயிலுக்குள் நுழைந்து தேவாலியன் மண்டபத்தை வணங்கினார். பின் உட்புகுந்து புத்திடம் கொண்டாளைக் கண்டு மண்ணின் விழித்து தொழுதார். கண்கள் நீர் பொழிய உடல் புனுகுமற, போற்றித் திருத் தாண்டகம் பாடினார்.

35. குரவர் இருவர்

தியாகேசப் பெருமானிடம் பிரியா விடை பெற்றுத் திருவாறூரிலின்றும் புறப்பட்டார் அப்பரதர். திருப்புகழாரின் எம்மையை அடைந்தார்.

திருஞானசம்பந்தர் சொழியிலின்றும் புறப்பட்டுப் பல திருப்பதிகளை வணங்கித் திருப்புகழார் வந்து முருக தாயனாது திரும்பத்தில் எழுத்தருள் விடுத்தார். யாகேசப் பெருந்தகையும் அவ்வூர் நோக்கி வருகின்றார் என்ற செய்தியைக் கேள்விப்பட்டார். அவரை எதிர் கொண்டு அழைக்க, அடியார் திருக் கூட்டம் புன்கூழப் புறப்பட்டு எதிரே சென்றார். திருஞான சம்பந்தர் எதிர் கொள்ள வருகிறார் என்று கேள்விப்பட்ட திருநாவுக்கரசர் எம்மையிலாத மயிர்ச்சி உண்டாக்கார். இரு பெருமக்களைச் சூழ்ந்துள்ள திருநீற்றுத் தொண்டரிழுநாய் இரண்டும் இரண்டும் நிலைக் கடல் அமைத்துப் போல் உலர்ந்தது.

அப்பரதிகள் வினாத்து சென்று திருஞானசம்பந்தரை இறைமுகினர். திருஞானசம்பந்தர் எதிரே இறைமுகி. "அப்பரே! நீர் சேலித்த திருவாறூரில் தீமழம் பெருமையை மனக்கு விடுத்த துறப்பினர்" என்று கேட்டருளினார். "திருவாறூரில் தீமழம் திருவாறூர்த் திருநாளின் திருப்பை நான் என்னொன்று எடுத்துரைப்பினர்?" என்று கூறிக் கீழ் வரும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார் அப்பர்:

நீரமந்தம் நீரமந்தம்
பெரிமான் போற்றி
யென்றுவருவோ டன்குலமாம்
தீமழம் போற்றி
காநாளும் முகமனமும்
உருவம் போற்றி
காநிலையாக் காந்
என்கைப் போற்றி
அருபத்த் தோக்கி
காநே போற்றி
அன்றாடம் ஈந்தாங்கு
நோய் தரும்
நீருநித்த நீரவருவம்
போற்றி போற்றி
நீருநித் தானே
போற்றி போற்றி

திருநாவுக்கரசர் ஆறார் இறைவரை இறைமுகித் திருப்பதிகம் பல பாடித் திருப்பணிகளைப் புரிந்து காண்கள் தோறும் சென்று தியாகப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தார்.

ருத்த விதான பணிப்பெய்த வந்திருநாளே மத்தகிளாதி பன்வன் சூழப் பணிபெய்தே வித்தகக் கோல் கொண்டார் மான விருதின அத்தன் குருர் குறிநா நானாம் அழகன்மான்

அந்த அற்புதத் திருப்பதிகத்தைக் கேட்ட திருஞானசம்பந்தருக்கு முன் விருத்த ஆவல் மிகுந்தது. "அப்பரே! பூம்பொய்கை சூழ்ந்த திருவாரூர் சென்று தெனாருமடைக் கண்டு வணங்கி மீண்டும் வந்து உம்பொரு தங்குவேன்" என்று கூறி விடைபெற்ற திருஞான சம்பந்தர் அப்பொழுதே திருவாரூரை நோக்கிச் சென்றார்.

திருநாவுக்கரசர் திருப்புகழாருள் புகுந்து, அரவணித்த அருணா அன்புடன் துதி செய்தார்: கண்ணீர் பொழிந்து, தண்டமிழ் மொழிந்து போற்றினார். கோயிலைச் சூழ்ந்துள்ள கிண்கிணிக் கொத்தி எடுத்து உழவாரப் பணி செய்தார்.

நீரமந்தம் நீரமந்தம் நீரமந்தம் விசம்புமாரி
வருவக் கண்ணி நீராவலர் இறைமுகி நின்ற
அழகத்தி கிண்கிணிக் அழகத்தி கண்ணி
தேவர்க்கும் தேவராயாக் திருப்புகழாரூரே

திருவாரூர் ஆறும் செஞ்சடைக் கடவுளைச் சேலித்த திருஞானசம்பந்தர் திருப்புகழாருக்குத் திரும்பினார். திருநாவுக்கரசர் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கினார். இருவரும் அப்பதியில் தங்கிவிருந்தனர். அப்பெருமக்கள் இருவரும் அங்கு சேர்ந்து உறையும் பெருமையைக் கேட்டு, சிறுத்தொண்ட

தலைமை ஆட்டாடுது!

இந் அரச சபையில் ஸ்டாலின் ஒருவர் கச்சேரி செய்து கொண்டிருந்தார். கச்சேரியைக் கேட்டும் கொண்டுபோன மத்திரி பிரதானிகளும், மற்ற மூன்று பிரதானிகளும் தலைமை ஆட்டாடுகிறதற்குக் கொண்டிருந்தனர். அரசு துக்கு ஒரு சத்தெனக் எழுந்தது. "என் பொருள் தலைமை ஆட்டாடுகிறீர்கள், உண்மையாகவே ரசிகர்களுக்கான அன்பு கமிசனாவதும் ஆட்டாடு எவக் கிருக்கோ" என்று. கச்சேரி முடிந்ததும் பிரதான மத்திரியை அழைத்துத் தமது சத்தெனத்தலை வெளியிட்டார் அவர்.

மறுதான் கச்சேரி தொடங்கியதற்கு முன்னும் பிரதான மத்திரி சபையில் உள்ளவர்களே சொக்கி. "மகாஜனங்களை இன்று அரசர் ஒரு கட்டளை இட்டிருக்கிறார்: அதாவது, இன்று நடைபெறப் போகும் கச்சேரி யின்போது அரசாவது தலைமை ஆட்டாடும் அவர் தலை, வான் கொண்டு தரைமேல் கட்டப்பட்ட வேண்டும் என்று கட்டளை விட்டிருக்கிறார்" என்று சொல்லிவிட்டு, அரசுத்தலை அமர்ந்தார். அவர்க்கேட்டதும் சபையில் உள்ளவர்கள் ஒங்க கொருவரும் தங்களை தலைமைக் கொண்டவாகப் பிரதிபலிக்கொண்டனர்.

கச்சேரி ஆரம்பமாகிற்று. ஸ்டாலின் அறிபுதமாகப் ஸ்டாலின், அரசாவது தலைமை ஆட்டாடு ரசிகர் பெருமேல் வந்தாலும் சற்று நேரம் வழித்தது. கட்டத்திலிருந்து ஒருசிலர் மட்டும் தங்களைவும் மற்றவர்களாகத் தலைமை ஆட்டாடு இவர்களை ரசித்தனர். மத்திரி பெருவாக அரசுத்தலை விட்டேழுந்து அரசனிடம் வந்து, "அரசே! உண்மையான ரசிகர்களைக் கண்டு கொண்டிருக்கோ?" என்றார்.

சொல்வது: ரசிகமணி டி. கே. சி.

தலை: 'கொண்டவயப்பன்'

நாயனாரும், இருநீலநகர நாயனாரும் இருப்புகளாகுக்கு வந்து முருகு நாயனார் திரும்படத்தில் இரு குரானமூர்த்திகளை வும் வணங்கி அவர்களோடு உணதவும் போடு பெற்றனர்.

இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்றபின் ஏனைய இருத்தவங்களை வணங்கித் திருத்தொண்டு புரிவ விரும்பிய நாயனாரும் சம்பந்தமும் புதுதூர் மேலிய புண்ணியரை வணங்கிப் புறப்பட்டனர். இருவருமாகத் திருக்கடலூர் சென்றனர். ஆங்கே உத்தர உணதத்த குன்றையிலியைத் தணியாத காத்துடன் வழிபட்டு, அன்புடன் திருப்பதிகம் பாடி வணங்கினார்கள். பின்னர் குருவியங்கையை நாயனார் அவர்களுக்குத் திருஅமுது செய்வித்தார்.

திருவிழிமிழலைக்கு நாயனாரும், ஆனாடைப் பீளையையும் சேர்ந்து வருவதை வந்த மக்கள் கூடப் பொங்கியது போல் காதுப் பொங்க எதிர்கொண்டு வணங்கி வருவெற்றார்கள். இரு மூர்த்திகளும் அத்திருத்தவத்தில் பல நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது மாரி குன்றியது; கானிரியும் நீரின்றி வந்தியது. அதனால் விளைவின்றி எங்கும் வறுமை மிகுந்தது; பொருள் பற்றாக ஏற்பட்டது. மக்கள் மட்டிலியால் பெரிதும் வருந்தினார்கள். சிலபெருமான் இரு பெருந்தலைகளான களது களவிலும் எழுந்தருளி, "நாட்டின் பஞ்சத்தால் நீங்கள் துன்புறுமாட்டீர்கள்; உங்களை வழிபடுவோருக்கு அனக்கும் பொருட்டு, நான் உங்களுக்கு நான்தொறும் படிக்காக தருவோம். அதனைக் கொண்டு அடியார் மிடிமைய அகற்றுவிடுங்கள்" என்று அருளிச் செய்தார். பொழுது புலர்ந்தது.

இரு சான்றோர்களும் திருக்கோலி துக்குச் சென்று பரமனைப் பாடிப் பரணர், நிறுக்குப் பீடத்தில் திருஞான சம்பந்தருக்கும், மேற்குப் பீடத்தில் திருநாயக்கரசருக்கும் இறைவர் படிக்காக எலத்து அருளினார். அதனைப் பெற்று குருமூர்த்திகள் "எல்லோரும் வந்து உண்க" என்று காவியிலும் மாவியிலும் பறைசாற்றச் செய்து அடியார்களுக்கு அன்னதானம் புரிந்தார்கள்.

அகலக் கண்டத் தண்டப்போக அருவாகி பெற்ற படிக்காக பண்ட நின்று வணங்கொறும் மரமன் அடியாராயுதன் எண்ணம் மட்டு உண்கவியை இவ்வீடு பொழுது பற்றிப்பெற்றிடு செல்லக் கருதிப் போதிட்டார் முக்கக் கருமம் தென்கெந்திப்பர்

திருஞான சம்பந்தர் அம்பிகையில்
ஞானப்பாதுண்ட திருமகனார். ஆத
லாம் அவருக்கு வாசிபுடன் சுடிய
காகம், மெய்யருத்தத் திருத்தொண்டு
புரிவிற காரணத்தால் வாகைப் பெருந்
தகைவார் வாகி வில்வாத காகம்
பெற்றார்கள்.

இரு பெருந்தகைவான்களது திரு
மடங்களிலும் அடியார்கள் தான்
தொடும் இரண்டு வேளையும் உண்ண
உண்ணக் குறைபாது திருவருளால்
வளரித்தது: எல்லோரும் இன்புற்றிருந்
தார்கள். வாயும் நம்ம மகிழ் பொழித்
தது; நயிவார் மனம் பொலச் செழித்
தது. வறுமைப் பெய் அகன்றது.

ஞானார்த்தியர் இருவரும் திரு
மறைக் காட்டின் எங்கிலை அடைந்
தனர். நறுமணச் சுமழும் புன்னை
மலர்ச் செருவ குற்றத் கட்டளையின்
மூன்றில்தோறும் சிறுமீளர்கள் முத்துக்
களைக் கொழிக்கும் வளமைவுடைய
வெத வயத்தில் விடைபயர் எழுந்
தருவிய திருக்கோவிலை வளம் அந்த
திரு பெருமக்களும் எம்பிரான் இரு
நாள் சென்றார்கள். முன்னே மணி
கண்டரை மறைகள் பூசித்துத் திருக்
காப்பிட்ட கதவம் அந்தான் முதல்
இந்நாள்வரை அடைத்தபடியேயுள்ள
திருவாழிவை அடைந்தார்கள்.

பழைமையாலிய வேதங்கள் திருக்
காப்பிட்ட திருவாழிவைத் திறக்கவக்
பாரி ஒருவரும் வராமைமால், அன்
பர்கள் அருமில் உள்ள ஒரு வழியே
சென்று அனை வழிபட்டு வந்தார்கள்.
"அப்பரே! வேதங்கள் பூசித்த விமலரை
நாம் இந்த நேரவாழிவில் சென்று
வணங்க வேண்டும். திருக்கதவம் திறக்
கும்படி பாடியவருளீராக" என்றார்
திருஞானசம்பந்தர். உடனே நாயரசர்.

மணலின் மேல்மேலே
வாழ்கை மங்கலோ
மண்ணிருவார்து
செல்லுமறைக் கட்டோ
கண்ண னாழைமக்
காணக் கதவித்து
நினைமறைத் திறத்தருள்
செய்யினோ"

என்று பாடினார்.

மண்ணின் பயன்
துய்க்கும் பாமர் பத்
துப் பாடல் பாடியும்
கதவம் திறக்கத்
தாழ்ந்த படியால்
திருக்கடைக் காப்பி
க் கிறக்கண்ட திருப்
பாடல்பாடினார்.

அரக்கன் கிரகம் அகத்திட நி
இவ்வெய்க்குள் எம்பெரு வானிடு
வந்தும் புனிதன் சூழ்மறைக் கட்டி
வக்க இவ்வயக் திறி இவ்வெ

இவ்வாறு அவர் பாடி முடித்த அள
வில், வேதவணப் பெருமான் திருவரு
ளால் மணிக்கதவின் தாள் நீங்கித்
திறத்தது. மொழிக்கு முதல்வராலிய
அப்பர் ஞானக் கண்டன் தொழுது,
விழுத்து பணித்தார். அன்பு மேலிட
என்பு உருகி இறைவரைப் பணித்து
பாமாலை சாத்திப் புறத்து வந்தார்கள்.

கதவு எப்போதும் திறத்திருக்க முடி
யுமா? அவசியத்தின்போது மூடிப்
சுடியதாக இருக்க வேண்டுமன்றோ?
வேதவண ஆவாக் கதவு திறக்கவும்
மூடிவராக இருக்க வேண்டும் என்று
எண்ணினார் அப்பரடிகள். திருஞான
சம்பந்தரை நோக்கி "இம்மணிக்கதவம்
அடைக்குமாறு பாடியவருளும்" என்றார்
சிவஞானமூண்ட சீர்காழிப் பேண்டி
வார் பதிகம் பாட எடுத்தவுடனே,
முதல் பாட்டிலேயே கதவம் திருக்
காப்பிட்டது.

வழிபாடு முடித்து, இரு குரு
ஸார்த்தியரும் திருமடத்துக்குத் திரும்
பினர். வாய்மை திறம்பாத வாசீசர்
திருமடத்தில் ஒருபுறத்தே படுத்துக்
கொண்டார். ஆயினும் அவருக்கு
உறக்கம் வரவில்லை. "நான் பாடிய
வுடன் திருக்கதவம் திறக்கவில்லை;

கதையைத் திறப்பித்த அடிவேலுக்கூட ஒளிக்குது சரி. திருத்தொண்டின் வட்டி மாயமாய் பாடி அடைப்பித்த சுவனாணப் பிள்ளையார் இங்கு வந்திருக்கிறார். அவருக்குக் காட்சியளிக்காமல் மறைவது முன்றியோ?" என்று பேசும் மூலார் அப்பர். உடனே, இதரவர் திருஞானசம்பந்தருக்குக் காட்சியளித்தார். அக்காட்சியைக் கண்டு பரமசிவப் பணிந்த சம்பந்தர், "அப்பிரி துயனைப் பாரும்" என்று காட்டினார்.

பாட அருளார் பரவக் கண்டேன்
பந்தர் கண்ட கண்டேன் மோகந்த பந்தி
ஆடல் றழுவம் அநீதக் கண்டேன்
அருகை அனல் கண்டேன் கங்கையாங்க
கோடையார் கடைவிடு கண்டேன்
கொடுகின்ற இரத்தகொடுக கொன்றவர்களுடன்
காடல் தளையொன்று கடைவிடு கண்டேன்
காடலும் அடிமன தான் கண்டவரே.

என்று பாடினார் கண்ணுதலைக் கண்ட அண்ணல்.

பின்னர் அப்பரும் சம்பந்தரும் காய் லார்த் திருக்கோவிலில் வழிபாடு செய்து விட்டுத் திருமறைக் காட்டுக்கு வந்தார்கள்.

இரு தவசிகளும் வேதாரண்யத் தில் தங்கிவிருந்தபோது சைவத் தமழக்கத் திருஞானசம்பந்தரை அழைத்து வருமாறு பாண்டிமாதேவி

சார் பங்கவாரிக்கரசியாரும், அமைச்சர் துயர்நிறையாரும் ஏவலகார ளுடைய சைவத்தனர். வந்தவர்கள், திருஞானசம்பந்தருடைய திருவடிவில் அணங்கி நின்றனர். அவர்களை நோக்கி, 'தங்குளவோ?' என்று வினவியார், 'சைவப்போனவர்'.

"நானே! உலகம் உய்ய வந்த தேவ ரீது உய்ய ஏற்றாவித்தங்களை நீனைப் போருக்குத் தீங்கு வகுமோ! ஒரு போதும் வராது. சைவிக சைவ தெநியை விடுத்து, சமீகரு தெநியை உடுத்த சமணர்கள் புரியும் கொடுமை களை இவ் வள்ளால் பொறுக்க முடியாது. தேவரீர் அங்கு எழுந்தருளுதல் போண்டும்" என்று அவர்கள் விவரணப் பம் செய்து கொண்டார்கள்.

"அத்தச் சமணரது பொய் தெநியை மாத்திச் சைவ மெய்ததெநியை ஏற்றி இடர் உண்போம்" என்று சம்பந்தப் பெருமான் தேய்வத் திருத்திறை தீண்டிது எழுந்தார்.

உடனே லாகேசர் அவரைத் தடுத்தார். "பேனாப்! துய்மையும், காய் மையும் இக்காத சமணர்கள் மானைய வீட சாவவும் கல்லவர்கள். அவர்கள் எனக்குச் செய்த தீங்குகள் பல. ஆக காக நீர் அங்கு செல்வ தான் இசைவ மாட்டேன்" என்றார். (தொடரும்)

- ☐ வலுவும் வரும் பிள்ளே; காலண்டர் வரும் முன்னே.
- ☐ கம்பெனியின் அழகு. காலண்டரில் தெரியும்.
- ☐ கல்பாணம் பண்ணிப்பார்! காலண்டர் வரவியிப்பார்.
- ☐ தீநிலா தெத்தி பாழ்! காலண்டரில்கா கடை பாழ்.
- ☐ காலண்டரில்காக கம்பெனியில் வேலை பார்க்க வேண்டாம்.
- ☐ ஆயிரம் பேரைக் கெஞ்சியவது ஒரு காலண்டர் வாக்கு.
- ☐ கெஞ்சல் மேல் கெஞ்சல் செய்தால், கஞ்சனின் காலண்டரும் தகரும்.
- ☐ ஆபீஸ் மாளோஜுரே காலண்டருக்கு ஆகாயம் பறக்கிறபோது, அட்டெண்டரெல்லாம் எம்மாத்திரம்?
- ☐ சின்னக் காலண்டரைக் கொடுத்து, பெரிய காலண்டரைப் பிடி.
- ☐ 'சீச்சி! இந்தக் காலண்டர் தள்ளுயிலே' என்னும்.

காலண்டர்
மொழிகள்
"அப்பக்கள்"

நான் வாங்கிய புடவை என் பத்திரிகை

“பிரது இந்தப் பாவனக்கு உதவு
தும்பது ரூபாய்க்குதான் புடவை. அதற்
குள் என் புடவை வேண்டுமானாலும் வாங்
கிக்ளோன்” என்று அவைர் கூறிய நான்
நிரூபிப்பேன்.

“இந்த வறையும் ஏற்பட்ட வேகை.
உதவிக்குத் தெரியும். பாதுகா இங்குள்ளான்
பிரதீபம் வேறு இந்த மாதம் ஏற்பட்டது
வழியாகவும்” என்று இவர் சொன்ன
குரலில் சொல்லியது. “ஓ, தும்பது ரூபாய்
புடவைகளைப் போதும்” என்று அவர் மன
கடன் உயர்ந்ததேன்.

தும்பது ரூபாய்க்கு நான் “சிக்க” புடவை
யாக வாங்கினேன் என்று மனம்மீட்டுகிறேன்
சிக்க அடைக்கு இருக்கும் மனம்மீட்டுகிறேன்.

பத்திக் அடைகள் ஏறி இறங்கியும் ஒரு
புடவைகள் என் மனக்கூறு பிடித்தான்
மீண்டும். “இது இரண்டு, இது அரை, இது
அரைக் கட்டை. அது சாயம் போதும். இது
தனித்தான் கருங்கும். இரண்டுக் கடை இரண்டு.
இது நீளம் குறைவு” என்று அவர் மன
கொண்டதே திருக்கிறேன். “சிக்க” அடைகள்
என் மனம் “மேன்மையான” இரண்டு
குறையும் பரவாவிடும். பாதுகா அடைகள்
பிடித்தமான புடவைகள் வாங்கிக் கொள்”
என்று தெரிவித்தான்.

அவர் சொன்ன பத்திரிகை இப்போதும்.
நானும் ஒரு பத்திரிகை கொடுத்தேன் கொண்டு.
(என் மனம் மனக்கூறு மீறின மத்திய எந்த
தமிழ்நாட்டில்) “என்பது என் பத்திரிகை
ரூபாய்க்கு வாங்குவதற்குள் சிக்க புடவை
வாங்குவதற்குள் குறைந்த விலைக்கு விலை
படுகிப் பட்டுப் புடவைகளைப் வாங்குகிறேன்”
உதவிக்கும்” என்று சொன்ன உதவி
பரிசுத்தாவது அடைவிலிருந்து மெல்லிய
என் மனம் இன்னும் தான் ஒரு அடைகள்
என்றுடன் ஏறி இறங்குவதற்கு உதவி
உதவித்தேன். “அப்படியே செய், பாதுகா
தான் பட்டுப் புடவை வாங்கிப் போகலாம்”
என்று கூறிக் காணு நோக்கி விடுகிறேன்
தத்திராக. நானும், இன்னும் மனக்கூறு
தான் ஒரு சிக்க குறைவுகளை என் மனம்
பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டே பரிசுத்த
அவரைப் பின்போடிக் கொண்டு.

மறு நான் பட்டுப் புடவைகள் விற்கும்
குறைந்த அடைகள் கொடுத்தேன் அடை
கொடுத்தேன். “பொருத்தமான பரிசுத்த
தான் மனம் குறைவாகவே அடைகிறது
என் கட்டை குறைவாகவே இன்னும்
தான் பரிசுத்தமான புடவைகளைப் கொடுத்தேன்”
என்று நான் என் மனம்
என்மேலும் என்மேலிருந்து என் மனம்
அடைக்குப் போக வேறுதான் தெரிந்தது.

அடைகள் வாங்கிக் கொடுத்தேன்
குறைந்த பரிசுத்தமான “வாங்கலாம்” வாங்க
கலாம். உதவி உதவி பாருங்கள்” என்று
அழைத்த மனக்கூறு பார்த்து விட்டு
என்மேல் இவர்களைக் கொண்டு வந்தது.

“என்பது ரூபாய்க்குப் பட்டுப் புடவை
வாங்க வந்தேன்” என்று தெரிவித்தான் அடை
காரன். அப்படி என் மனம் தனித்தான் “என்
என்மேல் என் உதவிக்கு உதவித்தது. அடை
காரன் சொன்ன புடவைகளைக் கொடுத்தான்
தும்பது ரூபாய் புடவை எடுத்தான் தெரிவி
வந்தது என்மேலேன்.

அதன் பரிசுத்தமான குறைந்த அடைகள்
கட்டை கொடுத்தேன் குறைவாக. தும்பது
பொருத்தமான மனம் மனக்கூறு அடைகள்
பரிசுத்தமான. அடை சிப்பந்திகள் பரிசுத்தமான
புடவைகளை எடுத்தும் பாருங்கள் மனம் குறைந்த
தேன் கொடுத்தேன். அப்படியே பரிசுத்தமான
பரிசுத்தமான அடை குறைவாக வந்தது
“வாங்கலாம், வாங்கலாம், அப்படியே குறைவாக
தும்பது குறைவாக புடவை வாங்கலாம்” என்று
உதவித்தேன். குறைந்த சிப்பந்தி குறைவாக
என்மேல் பரிசுத்தமான அழைத்தும் போய்
“உதவித்தது. பரிசுத்தமான குறைவாக வந்தது
“குறைவாக புடவைகள் தான் என் மனம் குறைவாக
கொடுத்தான். குறைவாகவும் குறைந்தது
குறைவாகவும். நானும் ரூபாய் மீது
என் மனம்மீட்டுக் கொடுத்தேன். அடைகள்
அடைகள் ஒரு தோட்டம் விட்டிருந்து,
அடைகள் வந்திருந்த மற்ற தாராளிகள்
என்மேல் தன்மனம் குறைந்த புடவைகள்
குறைவாகவும் வந்தது. என்மேல் உதவி
பரிசுத்த தெரிந்தது. அப்படியே அடைகள்
கொடுத்தான் போய் விடுவதற்கு என்மேல்
தொன்றியது.

தான் கொடுத்தேன் ஒரு ‘குறைவாக’ புட
வைகள் அடைவிலாகக் கொடுத்தேன் எடுத்தும்
தெரிந்தேன். அப்படியே தான் குறைவாக
குறைவாக வந்ததற்கு உதவித்தேன்
என்மேல் கொடுத்தேன் கொடுத்த என் மனம்
என் மனம்மீட்டுக் புடவைகள் அடைகள் குறைவாக
கொடுத்தேன்.

அதற்கு அரை அரை அடைகாரனைப்
பார்த்து. “அடா! இந்தப் புடவை
இன்னும்” என்று சொன்ன வந்தது. தான்
கொடுத்தேன் அவர் மனம் தந்தேன் மனம்
அரை அரை இறங்கித் தான் சொன்ன வந்த
அரை மனம்மீட்டுத் தும்பது விட்டு. என்மேல்
பார்த்துப் பார்த்துப் பார்த்து விடுவதற்கு.

தும்பது ரூபாய் புடவை வாங்க வந்தது
அரை என்மேல் பார்த்து மனம்மீட்டுப் போட்ட
அடைகாரன் மனம் இவர் ஒரு திமிடத்தில்
என் மனம்மீட்டுத் தன் அப்படியே தந்ததற்கு
என்மேல் பார்த்ததால், தான் பொருத்தமான
குறைவாக மனம்மீட்டுத் கொடுத்தேன் போதும்
அவர் தன் மனம்மீட்டுத் தன்மீது கொண்டு
என்மேல் பரிசுத்தமான பரிசுத்தமான அப்ப
பொருத்த அடை சிப்பந்தி கொண்டு வந்தது
தும்பது “உதவித்தது” எடுத்தேன் அவர்
அடைகள் வந்ததற்கு. பரிசுத்தமான அவர்
தும்பதுமீது.

மிகவு புடையவன் என்னை வெளியில்
கத்தான். நான் முன்பொருளில் வீசித்தல்
பார்த்து விட்டு எதிர்ப்பு புதுமலர்
அதிகாரிதான் தெரிவித்தான். என மகத்
துவன விளையத்தான் நான் மாரியாருக்கு
மகிசியை வெளியில் பெத்தி உ இக்கொண்ட
மிகுத்த புடைய என் கண்ணிவெயில் சீர்ப்
தாக்கம், அது மாரி புடையவைத புது
கத்தாக நான் கைதவாழ்ந்தேன். கண்
காரன் கண்ணிவா "அது எத்த மாரி
புடைய என்று சொன்னான். ஆட்டர் மயுதம்
கொண்டு துளையிட்டு முகங்கள் புது
கத்திதேன்" எனநான் என்னை என்று நினை
க்கவன் மாரிவிக் முயலாமல் சொல்
விட்டது. புது ஒரு கழிவா எத்த
"இன்னது" புடையவையே சொன்னது கத்த

காட்டுவதால் சொல்லிக் கைதவன் விட்டு
வெளியே கத்தினது. எனக்கு நன்றாக
கிடைத்து விட்டது.

இதனால் நெகண்டா இரத்த கண்ணி
வெளியே அருளும், கட்டிகள் மத்தியமாக
மிகவு மயுதவா.

"இது கண்ணி நான் இக்கண் மாரி
என் நெகண்டா கிடை: உன் புதுமலர்
கிடை: அருள் கைதவா புதுமலர்
மாரி" என்று துள் கத்திக் வெளியே
பொருளா. "மாரி" இவ்வாறு மாரி
இக்கண் மாரி கைதவா "அருள்
கைதவா கைதவா புதுமலர் இக்கண்
கைதவா"

இக்கண் மாரி புதுமலர் அருளா
கைதவா மாரி கைதவா கைதவா கைதவா

சென்ற இரவுகளே ஆரம்பப்பட்ட வந்த போய் மனத்தில் கலுத்தது. அடுத்துச் சென்ற மூன்று கடைகளிலும் துணியுறும் அமரே முத்திரைக் கொண்ட போன "என்பது ரூபாய் புணை" என்று கட்டியும் உரிக்கொண்டே சென்ற அமைத்தார். நான் மெனவாயாக உதாரணம் கும்பிப் போல் அமரே புணைகளையே போதுகட்டித் தந்து எவ்வளவு இருந்து விட்டேன்.

என் மனநிலை அமைதலுப் பூதிக்குக் கொண்டேன். நான் எவ்வளவு புணைகளையும் வெறுப்புடன் துத்திடுவதைப் பார்த்துவிட்டு, மிதி தமாதானக் குரலில் "மாடிப் பத்திரே இருப்போ மெனே போனும் போகட்டும். உனக்குப் பிடித்த புணைகளை எடுத்துக் கொள்" என்று தாழ்த்த குரலில் தெரிவிக்கவும், நான் உதாரணத்துடன் நிமிர்ந்து குள் போனேனே என்பதுதான் பத்து. இருபத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, கடைக்காரரிடம், "இந்த ரூபாய்! தாற்றுப் பத்து, தாற்றுப் பதின்மது ரூபாய்க்குள் புணை எடு" என்று அறி

வரைக் குரலில் தெரிவித்தேன். பிறகு என் கையைப் பார்த்து தந்தியுடன் புணைகளைப் பூதினேன். அவர் ஓர் அட்டைச் செட்டியுடன் நிமிர்ந்தோடிப் பெருமூச்சு விட்டார்.

கடைக்காரன் கடைக்காரன். அவனும் குப் போனவனின் மனநிலை தெரிவதான அவன் தந்தியைப்படி. தாற்றுப்பத்தைத்து ரூபாய் விலை வரும் புணைகளை என் மூன் அளவில் போட்டுக் கொண்டிருந்ததான் தானும் மிகவும் உயர்ந்ததும் பார்த்தாவதையேயும் இருந்தேன். புணை வெட்டித் தட்டிய என் கடைக்குப் படி இன்னும் பத்திரே. இருபதோ அறிவானது தான் கடைவிலை வரையால் போலிச் சமாளித்து விடலாம் என்ற தம்பிக்கைவந்ததால்!

"தாற்றுப்பத்தைத்து ரூபாய் புணை" என்றதும் எட்டென்று அடுத்த தெருவில் திறக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய துணைக்கடைபின் ரூபாய் வந்தது எனக்கு. அங்கு இந்த மிகவும் துணைக்கடை வரையால் புணைகள் வந்திருப்பதாக என் நினைவிலும் உறியது நினைவுக்கு வந்தது. உடனே இந்தக் கடை

ஒளி பெற்ற வடிவம்

நீறட்டன் வந்திருந்த சந்தம். சந்தத்தை எழுதினிக் கொண்டு வருவது மனிடம் பிரபத்தவந்தினை பவன். போப்பதும் வேகத்தி வேயி ஒளியின் காணவிலைச் செத்திப்பது பின்னர் வந்த கிள.

இது இத்தியானிக் குள் தோன்றியதால். அவ்வது மேல் தாடுகளைக் என்ற பிரச்சினையை ஆராய்க்கியவன் எழுப்புகின்றனர்.

காணத்தே மேதம் சந்தம் பிரமாணம் வன் பதை தமது பெரிவாசல்கள் அருகே எடுத்த துரைப்பதன். எனிலும் அது எவ்வாறு தெய பாணவாசல சமீபங்கிருந்ததில் நான்கி விபியக் போதித்து வைக்கப்பட்டது என்ற கென்கி எழுதினது. இதனைக் குறித்துச் சிவ பாண விடைபலிப்பது சிரமமெனிலும், சந்தத்தை அங்கப்போது செத்திப்பதும் குறித்துக்கொள்ளும் வேக மூன்ற. மேதம் தோன் திய மிதிது காணத்துக்குப் பிரதானத்து தடை மூலக்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்று அறி குரன் அபிப்பிராயங்குவினார்கள்.

இதற்கு 'ஒளிபெருத்து' கருக் கொடுத்தனர் விதாயைப் பெருமான் என்றும், அவரது உதவியால்தான் வேதவிபுலன் அருமை மதராபாரத காவியம் அறிபாப் போக்கிவமரக இன்னும் திகழ்த்து வருகிறது என்றும் கருகின்றனர். தேவ இத்தியச் கருக்கொடுத்தனர் சங்கத்தின் கிவ்வியம் எழுத தானி கொண்ட விதாய்க்கும் விவாச பகவானும்தான்.

இவ்வொத்து தேவத்து வந்த தக மேவதையும் அறிவெவ்வாறியு மாண வாரிடு பார்த்தோம் இதன் ஆசனிக் குள் மூலத்தில் மிதிருக்கினார்.

"இத்தியானிக் சந்திரம் தோன்றிய காணம் முதல் கருக்கு முறைமைப் பாய்ந்திரு துரையகத்தின் மூலமாயும், எழுத்து ரூபத்திலும், பன்னேடு போக்கிவிலைப் பாது காத்த வந்துவனார். தந்தமையம் செவ்வை மக்கள் மாதிரி - ஒரு வேகம் இவ்வொத்தத்த திரி - கருக்கொடுத்த வேகமாக எழுது பவர் உகவிக் எத்த நாட்டினும் இவ்வின்" என்ற அவர் உற்று.

நெரோ, பெயர்வதனில் காணத்தின் அதாவது மிற்றது பிரபத்தது நான்கு தாற்றுக்குகளுக்கிடையே மிகப் தோத்திக்குக் கருக்கி எழுதும் முறைமைக் கையாண்டுள்ள தா என்ற தெரிய வருகிறது. இதனைக் குறித்து இன்னும் ஏதேனும் தகவல் ஒரு க்கெண்டு இருக்கிறதாம்.

1587-ம் டக்கியல் கட்டிரா என்பவர், நெரோ முதலான மெனட்டர்களின் மேல் க்கென்கி குறிப்பெடுக்கக் கருக்கு முறை

மூன்றைப் பண்படுத்தினாராம். பின்பு பிராசன் தோத்திக்குப் பரவியிருக்கும். இவ்வொத்திக்குக் கண் கொருட்டாட்டிம் காண மிக், மி. பி. பத்தாம் நூற் றண்டிக்குத்து அருகேயுத்த வந்த கருக்கொடுத்து முறைமை இவ்வளவும் பாதுகாத்து வரு கிறார்கள். 1588-ம் டக்கிர் யுலுதி பிவரட் என்பவர்தான் மூன்றாம் நானி விசைபெத் அம்மைவார் காவத்திக்கு, முதல் முறையாக, கருக்கொடுத்து அக் கெய்க்கும் கொண்டிட்டார். எரிக் விவைய்க்கிப் பிரகத்த னுப் பரப்புவதற்கு இதனைப் பயன் படுத்தி வந்தனர்.

நீங்கள் மிகவும் வயதானவர்! சிறிய
விடியல் பதிலுறு வயதிற்குள்! நமஸ்கர்
கொண்டோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு முழுக்குப்
போட்டுட்டேன். அப்பன் ஆத்தா இவ்வாத
தாலே யாரோ உதவுக்காரங்க பள்ளிரங்கு
வாசு வரை கொழு போட்டு வளர்த்துட்டு,
அப்பறம், "பொடா பவயே! உங்கம்
கொம்பர் பெலிக! போய்ப் பொழைச்
செக்" என்று விட்டுட்டார்கள்.

பலம் வயதானவரே திண்ணு உலி கமல்
போய்! நாமனு எட்டணுக் கிடைத்தும்.
அப்போது நான் செழிப்பான காலம்.
தானுக்கு செவியனே ஒரு நாளைக் கழிச்சிட
லாம்! மலிகைக் கடைவிலே ஒருபிடி ஆனாகக்

ஆத்திரம் வந்தது. கிரமப்பட்டு அடக்கிவிட்
ட்டேன். அப்போதான் இங்கொரு தகவலும்
கொன்னுது! எழுபது கைகள் தள்ளி ஒரு
வாரியை அத்தப் படம் ஒடிக்கிட்டிருந்ததாம்.
அவ்வளவு தூரம் போயிட்டு வரப் பணம்
வேறுமே! கையிலே இரண்டணுக் காகதான்
இருக்கு..... எம்மா பண்ணாது! மலகியை
எத்தனைபோது விபரீதக் கதுவாகம்! அந்த
மாருத்துப் போய்ப்பட்டு வரணும்மென வெதவியே
நாமலியே இதுவரைவிய் தொனாத போசனை
எனவ்வாம் தோலரிஞ்சு.

இந்த திண்பிடுவெனே முதலாவி முதல்
அனுப்பிச்சு காரியத்தை முடிச்சுக்கிட்டு
வரபோதுதான், பாரு விட்டியெனோ, அந்தக்

— நடந்ததுதான் ருமீயங்கள் —

தகவல் கொடுத்தவர்:

நிரு அமெக்கல் செவ்வாது

(முடிபெற்ற போனிக் இணைப்பைக்)

கெட்டுக் காதுபோல் எழுதியவர்: 'மேன'

கொஞ்ச நாள் இருத்தேன். ஒரு நாளைக்கு.
ரணம், நெய், திணி மல்களையும் குழைக்க
உள்ளே விழைந்திட்டு இருந்ததற்குக் கடை
முதலாவி பார்த்துட்டு அப்படியே ஒரு
அதை வைச்சிட்டோரு! ஒரு மாசமா நான்
இப்படி விழைந்தேன். அவர் பார்த்ததிலேயே.
இன்னிக்குப் பார்த்துட்டோரு!

அவரு வைச்ச அறையிலே எனக்குக்
சொத்தமான ஒரு பல் சிறுத்திடுக்கி! அத்தப்
பக்கிலே என்னை வேதிலும் போச்சு.

அப்பறம் கொஞ்ச நாள் நிறுபடியும் பல்
கட்டாண்டியே கத்தினேன். அப்போதான்
கக்கடை மூத்து எவ்வா வேலைக்குச் சேர்த்துக்
கிட்டார். அவருவிட்டே வேலை செய்வதிலே
எனக்கு ஓர் ஆதாயம். அவரு எனக்கு
டென்ட் சிலிமா வரட்டி! எவ்வா அதுக்குப்
பக்கத்திலே கக்கடை வைப்பாரு. நான்
ம. விக்கக் கொட்டகைக்குள்ளே போயிட்டே
இருப்பேன். படம் மாப்பிப்பேன்.

இந்த வயசிலே எனக்கு இன்னொரு குறை.
ஒன்று நியாகாரது பாகவதர் ஆக்ட்
பயன்வின் படங்களைப் பார்த்துக்கிட்டே
இருக்கறதும். அதுவெனும் 'சிவகனி' என்
தியே அவரு பாட்டா 'சொப்பன் வாழ்விலே
மகிழ்ந்தேன்' ஒரு பாட்டு இருக்கே.... அது
மேய்ய எனக்கு கவிது!

டென்ட் சிலிமா கண்டிராக்டர்விட்டே
கேட்டே விட்டேன். அவரு இந்தக் தடவை
'சிவகனி' படம் கொண்டு வரப் போற
தினவன்று சொன்னாட்டேன். எனக்கு அந்தக்
கொட்டகைக்கே தி வைச்சடகாரமான்னு

சொப்பியாவியோ, 'சொப்பன் வாழ்வில்
மகிழ்ந்து' ரிக்கார்டு போடணும்?
வெதி ஜாஸ்தியாயிருக்கி!... மலர்வே
இருக்க எண்ணத்தைக் காரியமாகக் முடிவு
பண்ணிட்டேன். அத்தனை இடமும் வாய்ப்
பாகக் கிடைச்சப் போச்சி!...

மீனாம்பப் பொடி கண்களில் பட்டபாக்
கண்களைத் திறக்க முடியுமா? கண்களை

மூடக்கூடிய மிளகாய்ப் போடி ஒரு சமயம் கண்ணிதா திறக்கவும் உதவி செய்தது. போலீஸார் கண்ணியேதான்!

உலகநாதன் ஒரு ஐயுளிக்கடையில் உரிமை யானார். புலியங்குடியில் இரண்டு மூன்று ஐயுளிக் கடைகள்தான் உண்டு. அவைகளில் சற்றுச் செழிப்பான விவாபாரத்தைக் காண்பது உலகநாதன் கடைதான். அவருக்குச் சொந்த விடு உண்டு. பணமும் சேர ஆரம் பித்தது.

புலியங்குடியில் திரத்தரமான திரைப்படக் கொட்டகை கிடையாது. ஆய்வுப்போது நான்கைந்து மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை ஏதாவது சிரிச் சினிமாக் கொட்டகை திடெரெய்ந்து தோன்றும். ஓயிச் சினிமா வந்தவுட் டால் ஊர்க்காரர்களுக்குத் திருதான் பட்ட பாடு. எத்தப் பன்றய படமாக இருந்தாலும் புதிய ஆர்வத்துடன் சினிமாப் பார்க்கக் கிளம்பி விடுவார்கள். உலகநாதன் மனைவி காமாட்சிக்கு இக்கத் திரைப்பட மேடம் அதிகம். அந்த சிரிச் கொட்டகையில் காண் பிக்கப்படுமா அத்தனை படங்களையும் ஒன்று விடாமல் அவள் பார்க்குது விடுவாள்.

புலியங்குடியில் ஒரு ஈரத்தூக்கு மேலாக ஒரு சிரிச் சினிமா இயங்கி வந்தது. அன்று புரோடிரம் மாற்றும். ருதன் நாளை புலிா படத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவ னுடன் காமாட்சி, வீட்டை இழுத்துப் புட் டிக் கொண்டு குரந்தைகளுடன் சினிமாயுக் குப் புறப்பட்டு விட்டாள். போகும் வழியிற் கடைவீசிற்றுக் கணவலிடம் சாவியைக் கொடுத்து விட்டுப் போனாள்.

ஓயிச் சினிமாக் கொட்டகைக்குத் தன் னாக அதற்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு பல்காரக் கடைபும் தோன்றியிருந்தது. காமாட்சி அத்தப் பல்காரக் கடையில் தனக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நிறைவுப் பொட்டவக்கிா வாங்கிக்கொண்டு படம் பார்க்கப் போய் உட்கார்ந்தாள்.

உலகநாதன் ஒன்பது மணி அளவில் ஐயுளிக்கடையைப் பூட்டிக் கொண்டு வீட் டுக்குக் கிளம்பினார். அவர் நிதானமாக இரவு பத்து மணிக்கு மேல் சாப்பிடும் பழக்கம் உடையவர். வீட்டில் போய்க் காமாட்சி திரும்பும் வரை ஏழூய் படுத்திருக்கலாம் என்று வேகமாக நடந்தார்.

விட்டுக் கூடத்தில் காமாட்சி ஏதறி வைத் திருந்த மண்ணெண்ணெய் பலரிகை எரிந்து கொண்டிருந்தது. உலகநாதன் சட்டமடையைக் கழற்றி கோட்டைகளைக் காட்டப்பாண போதுதான் திருக்கிட்டு தள்ளார். கூடத்து அவமாரி திறந்து கிடந்தது. அதிலிருந்த துணிமணிகளில் கிழந்து கிடந்தன. அவமாரியில் இருக்கும் கைப்பெட்டி அடி வேறு ரூப வேறுகளில் கிடந்தன.

உலகநாதன் பதறிய கண்களில் போட்டி னது. அவ்விடம் பாரிசு கதிர் விட்டிருக்க தட்டிக்கொண்டிருந்தான். இத்தகைய பதற தான் கண்கள் அந்த ரூப துணி மீட்டுவதே சேவத் வகையில் சிவகிழ் பாய்வுகளாகி டிமிருந்து வந்திருந்த பாய்வு ஆகிவந்துச் சொச்சமில் அத்தப் போட்டிக் கிடம் காணக் கப்பட்டிருந்தது. ஆறடி இப்போது அத்த இடம் காண!

தாட்களாகத் தொடர்ந்து ஆறு ஆட்டம் வெகலி பார்த்தாச்சு. இன்னிக்கு ஒரு நாள் தான் அந்தப் படம் ஒடுமாம். சீர்த் முத லாளி தயவுசெய்து! என் ஆஸ்கார் கெட்டுட்டு அவர் தங்கியிருக்கிற இடத்திலேயே எனக்கு அதையும் கொடுத்தாரு. ஒருவேளை என் வீரங்களிலே பவிச் பளிச்சென்று மின்னுகிற மோதிரக்காரிப் பார்த்து நான் ஒரு பெரிய மைனார்ஸ் நினைக்கட்டார் போலே...! உலக

தாதன் வீட்டு மோதிரம்னு கண்டாரா? பணத்தை மாத்திரம் வெளியே காட்டாமல் மடியிலே கட்டிக்கிட்டேன். ஒரு பயனுக்கும் தெரியாது. பதினாறு ரூபாயை மாத்திரம் வெளியே கட்டக்கிட்டேன். எனக்கு அங் கணவுதான் தெவை. ஆனால் அந்த உலக தாதன் வீட்டு அலமாரியிலே நிறைய இருந்த கறப் பார்த்தவுடனே என்னவோ அதிப ஆகை! மனம் பேதலிச்சுப் போய் எடுத்துத்

இப்படிச் சொன்னால் என்ன?

✱

பிறகுடைய கதைகளின் கருத்தை எடுத்து, தன்னுடையதபோல் ஆனாலும் 'பிளாக் மார்க் கெட்' எழுத்தாளர்களை 'எடுத்தாளர்' என்று சொன்னால் என்ன?

★

✱

நடனம் என்ற பெயரில் காவியம் கையை யும் தோளையும் இடுப்பையும் அங்கங்களையும் குலுக்கிக் குலுக்கி ஆட்டும் நாட்டியத்தை 'ஆட்டியம்' என்றால் என்ன?

★

✱

தப்பும் தவறுமாக 'டைப்' செய்யும் 'டைப் பிஸ்ட்'டை, 'தப்பிஸ்ட்' என்று சொல்லுவாமே?

★

✱

வெறும் கவர்ச்சியை மட்டும் காட்டித் கொண்டு நடிப்புப் திறமை என்பது பூத்யமாக உள்ள கதாநாயகியை 'ஹிரோயின்' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஜீரோயின்' என்று சொன்னால் என்ன?

★

✱

ஒன்றிரண்டு படங்களில் தலை காட்டியதுமே, பதுரன்போல் பூரித்துத் தடித்து விடும் முன்னணி தடிகளைய 'முன்னணி தடிகை' என்று சொன்னால் என்ன?

— எம். ஏ.

அவேதனில் அப்படி என்ன இருக்கிறது? அற்புத 'எபேப்'

தலைவலி, நோவுகள்,
ஐதோஷம், அப்பா
முதலியவற்றிலிருந்து
உங்களுக்கு, மேலும்
துளிதமான, தீமையற்ற,
நிச்சயமான நிவாரணம்
அளிப்பதற்கு தான்!

அற்புத 'எபேப்' அடங்கிய
பக்கம்

அவேதன்

சில நிமிடங்களுக்குள்
செயல் புரிந்து, மனசிக்
கணக்காகப் பயனளிக்கிறது!

சாப்பிடும் அல்ல! 1-2 டேப்ளெட்டுகள்
மிக் கரும் உபாதைகளுக்கு அவேதன் லாபி
டுக்கள்: தலைவலி, பக்கவலி, தலைவலிக்
வலி, ஐதோஷம், அப்பா, பெண்ணின்
அபொலிமான கட்டளை, மற்றும் இதர
வலிகள்

நா

சுவாஸா

வாசாபாப் தெழிகல்

இதி-ஆர், லாபிப் ஆன்ட் லாபிப் இன்சார்போ
ரேபெட்டன் சிற்றிடம், டிரேட் லாப்களும்,
காசாந்த சிற்றிடம், கிளாசிகல் சிற்றிடம்,
இதர உபயோககர உரிமை பெற்றவர்கள்.

செய்து. இடையிலேயே அவைத் துடித்தது. தேவா வாரைப் பிரித்து இருந்தது உட்பட. மேல் தாள் போக உள்ளது காரணம் பழமாதை தட்டி, பிடி வாய் பிடித்தது துடிக்கி கணதையப் பார்த்து, 'தேவா' பெய்து தனதில் போட்டான் தரேஷ். மனத்தின் ஒருமிதமான திருப்பி. மதறுப் பெட்டி முதலில் பிரிவான சீராமாங்கன் கட்டப்பட்டிருந்தது. உதாரணம் கொட்புரித்தது. இவற்றை நெருங்கியும் தீவிர கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததான் தாவாரி கமலம். பின்னாலே உதாரணம் எவ்வாறு தரவேண்டியது என்று நினைத்து இருப்பது திருப்பி. மதறுவது பற்றி கவலை.

தேவா - சொந்தந்தரம் - 4

உட இத்தியத் தொழிதான் ஒருநிதம் வேலிக்காக மறுப் போட்டதில் யார் கவலை மீது அவனுக்கு வேலை கிடைத்து விட்டது. அம்மாதிரி நேரங்களில்தான் கண்ணுக்குப் பார்ப்பதற்கு உதாரணம் தலை மட்டுமே போடுவது தான் தீவிர கண்ணுக்குத் தள்ளும் தாவிக்காக ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி கவலைப் போகி கிடைக்கிறது தாவாருக்குத் திருப்பி இருப்பதற்கு கருவிகளாகத் தள்ளத் தவிராக இருந்த காலத்தில் தவிர தீவிர வேலை இருப்பது பித்த உட இத்தியா போடுவது என்ற விஷயத்தில் அவனுக்கு கவலை.

பின்னாலே 'தேவா' போட வரவேறுதான் தாவாரி. இதற்குள் அவன், "அம்மா! பிரசாத்திலும் திருந்னம் சொன்னிடுக கொன்ன மீக்கி கொடுத்தது கொன்னுதான். ஒரு தேவாயில் அவன் விட்டுக்குப் போய் கத்தி விடுகிறேன்" என்று சொல்லுபவன் மட்டும் கொண்டு கிண்டி விட்டான். தாவாரி போட தீவிரத்தைக் கொண்டுகி.

வாசலில் காண்பு மகன் போனதும், தாவாரி தவிராக தீவிரகொண்டிருந்தான். மகன் குடைத்தெடுத்தது. பின்னாலே சொல்லுகிற போது போட்டி படுக்கை வயத் தடவிப் பார்த்தான். தென்னா ஏதோ ஒரு பாய் அழுத்தியது.

"தான் இத்தெருத்துக்கு தரேஷ் எவ்வேதிக் கிண்டி விடுவான்" என்று கவலை தனக்குள் முனா முனாத்துக் கொண்டிருந்தான் அவன் மனம் தீவிரம் கொண்டிருந்தும் சம்பவங்களில் கவலிக்கலிய வாழ்க்கையில் இருந்து கருவிகளை பின்பும், திரைக்கு நன்றி கருவிகள் முன்னாலே நடந்த திவிரிக்கலையும், தடக்க விருப்பங்களையும் சித்தித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. தனி

வாய் உட்கார்த்து, வெளிக் கொடிய வாழ்க்கையில் இப்ப துன்பங்களில் உன்னம் தீவிரம், செய்தித் தான் அச்சடிப்பதற்காக வரும் பெயரில் கருவிக் கவிடுகிறது கவிடுதல் தீவிரம் போக வண்ணங்களில் கமல் கண்களில் தீவிரம் கொண்டு சென்றது.

"தரேஷ் என்ன செய்வப் போகிறேன்? அவனும்..." மேலே தீவிரம் உட்கமலத்தில் மகன் கவிடுதல். அதற்குப் பதில் நகரத்தில் ஒருநித பித்தி பட்டித்தது. மறுபடியும் என்னென்ன இன்னங்களாக எத்திரிக்கின்றன வேலா என்ற நிலம்.

இருப்பதற்கு கருவிகளுக்கு நன்றி தரேஷ் வயிற்றில் தாவிக்கொண்டிருந்தான் கிடைக்கி போனபடியில் கிடைக்கி கமலம், வாழ்க்கையில் பெரும் கருவிக் கவிடுதல்

விடுகிறது என்ற கருவிக் தெரிந்து கொள்ள வேண்டி அமைதி அந்த இன்னம் என்னென்ன துல் தீவிரத்துத் தாவாருடன் சென்ற பரிசுவிக்கப் போகிறது என்று உதாரணம்.

"கமலம் உதாரணம் பித்தி எப்படி இருக்கப் போகிறேன் என்றுதான் தெரிவிக்கலாம்" என்று கமலத்தில் கவலைத் தரேஷ் தாவாரி கொண்டு திரைகள் அதன் ஆபீசோ, உன்னமேனா அன்ற பரிசுவிக்கலாம் இன்னே அதுபவித்து அதுபவித்து கண்களில் மரத்துப் போய்விட்டது.

மகனிடம் பித்தி கவலைத் தாவாரி பித்தி கொன்ன முடியுவிக்கலாம். இவற்றிற் பித்தி கவலைத் தட்டி கொண்டு வந்தது. அவன் கவலைத் தாவாரி அமைத்தது மீக்கி; குழம் கவிடுதல் வேறுத்தையின்கி; மகனாகி சிறிது காலத்தான் ஆகிவிடுக்கும். கவிடுதல் கவலைத் - மீக்கி என்னும் புது உதவுக்குக் கவிடுதல் இருப்பதாகவே அவன் தட்டித் தெரிவிக்கலாம். பகல் முடிந்ததான் திரை. இரவு முடிந்ததான் பகல் என்ற நிலம் பகல் நடந்து கொண்டு போகது போல் அவன் வாழ்க்கையை முடிவு.

ஏதோ சம்பவங்கள் கமலத்துக்குத் தெரையு. கவலைத்தேயே சமாதானங்கள் எழுதிய அந்தச் சந்தேகங்கள் திரைத்தி சென்று கிடை.

"மகன் திரைத் சம்பவத்தில் என்னிடம் வரவான் சென்று கொண்டு இப்பொழுது வருத்தத்தில் கவலைத் தன்னிடம் கொன் டிருக்கிறேன்?" என்று கமலம் சிவ சாளரங்களில் போகிறதன்மூலம். அதையும்தான் திரைத் கொண்டு விடாமேனா என்ற ஒரு கிண்டிப் பரிசு சென்று பார்த்தான். மாதக் கடை? "எழுபது ரூபாயில் தலை உட்கமல் கவிடுதலுமாக என் சித்தித்தி சொல்

தான். பணம் கொடுக்கிறேன்" என்று கேட்டான். அவனிடம் புடவை இல்லை என்பதில்லை. வேண்டாத மனிதனின் பேசும் கவையுக்கு முதலில் வேறுபடி ஏற்படச் செய்து தூட அவர்காரத்தான். பிடித்த மனிதனுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பதும் அந்த வஸ்துக்கிடைத்தான். ரகுநாத வீதிக்கு வந்தான் அவன் பேசும் வேறுபடி. ஒரு பாக்கிச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். அதிலும் மாதக் கடைசியில் அவனிடம் கேட்டதற்குக் காரணமே அதுதான்.

"இருபத்தைந்து தேநீராவிறேனே. மாதம் பிறத்தான் கிஷ்கின் பணம் வரும். அதில் வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்" என்று சாத்தமாயிர் பதில் சொன்னான். புடவைவும் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டான். அவன் மிகவும் அருவாய்தான் இருந்தான். ரகுநாத அவன் அழகமும், அவன் வாங்கித் தந்த புடவைகளையும் மெய்களாய் என்று கமலம் எதிர்பார்த்தான். கமலம் மனிதனிடம் காட்டும் அன்புக்கெல்லாம் 'தொடரவில்லை' பத்திரம் ஒரு வார்த்தை புழக்கி அங்குதான் ரகுநாத்தின் கோகூர் அவஸ்தைப் புரையென்கிறது. அவன் காணாத திறக்கென்கிறது. "அன்று எழுபது ரூபாய் கேட்டுக்கொள். இந்தப் புடவைகளைத்தான்" என்று திண்புறம் பரிந்துக் கொட்டினான். சேன் பாக்க வராத அன்பைத் தாண்டிப் போட்டாவது மனத்திலிருந்து குத்தி இருப்பது என்று கமலமும் கட்டிக்கொண்டிருந்தான் போதும்!

"சரிதான். நன்றாக இருக்கிறது" என்று உடட்டு வாங்கிக் கொண்டு விட்டுப் போனான் இருந்த கிட்டான். அவனுடன் வாழ்க்கை தொடர்ச்சியே புதிதில் இது ஒரு ஒரு. இதைப் போல் அடுத்தும். கமலம் மனிதனால் வாய்த்ததில் பெரிய போக்கிலேயே செலுத்த கிட்டமாதிரி அவன் திறக்கென்கிறது. குளத்தில் குன்றியத் தெரிந்து கொள்ள முடியா கிட்டமாதும். அவன் கழல், வாக்ஷி கட்டி கண்டெழுத்துப் படாரம் போனதில்லையே! இந்தக் கூறித்தான் காய்த்துக்குப் புரையென்கிறது.

"எவ்வளவு வசதியைப் போனத்தான் கிட்டேத்தியாக இருக்கிறார்களா? வசதிகள் மனத்தில் ஏதாவது இருந்தான் என்பதில் கிட்டே சொல்லக் கூடாது" என்று ஒரு தாள் கேட்டான். கிட்டான்.

ரகுநாத அபட்சியமாகச் சொந்தான். "மற்றவர்களைப் போல இல்லை" என்று சொன்ன ஒரு வார்ப்பில் இருக்கக் வாழ்க்கை இனிக்கிறா! தான் இயல்புக்குப் பது கணக்குக் குறைபாடு இருக்கிறதா? தாண்டியிருந்து எவ்வளவுதான் போனது இருந்த கிஷ்கினை" என்று சற்றுக் செட்டைக்கொண்டே சொன்னான்.

"எனக்காக நீங்கள் எங்கள் பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம்" என்றான் ரோசத்துடன். "பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம்" உன்னிடம் நம்புகிறேன். அம்மனவதான். "வாய்க்குக் கழுவாய்க் கொண்டு கிட்டான். பெண் மனம் இம்மாதிரி அபட்சைப் பேசுக்கொண்டே எவ்வளவு புரிவதும் என்பதைப் போதித்திருப்பாள்!

திரைக் வசீததில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த தான். தாயைப் போகக் கமலம் ஆவத்தி மாணும். கவையுடன் தனிக் குடித்தனம் செய்து நடத்தாது மாநகரத்தான்.

"அடுத்த வாரம் அப்பா வந்து அதைத் துப் போகிறேன் என்று எழுதிவிடுக்கிறா" என்று கடித்தான் ரகுநாத்தின் கொடுத்தான். "சரி" என்று அதை வாங்கி மென்கலம் மேல் வைத்தான் ரகுநாத.

"படித்துத்தான் பாடுக்கொள்ள" என்றான் சற்றுக் கொய்த்துடன்.

"தீதான கொடுக்கி கிட்டாயே, தான் ஒரு நடை படிக்க வேண்டுமா" என்று அவன் திருப்பிக்கொண்ட கடித்தனம் கண்டிருப்பதில் கிட்டே ரகுநாத்தும் வந்தது கிட்டே வம்.

தாய்பத்தியை வாழ்க்கையில் மனம் கரு நருமில் இருந்து விருப்பமுடைய சம்பவங்கள் வரும் கட்டத்தில் செலுத்த மாணத்து விடுகிறது. சிவகமலம் கிஷ்கினை ஒரு கடிதம், ஓர் அபட்சையான வார்த்தை. சிவத்தியை வேறுபடியோ மனிதனின் கணத்திலே ஓர் அமைதி இவை போன்ற வாழ்க்கைத் துணுக்குகள் - புழல் போல் மனத்தின் வந்தாட்டில் குறுகுதும் குடைத்து கொண்டு இருக்கிறது.

கமலம் தான் விடு வந்து சொந்தான். ஓசைக் காதல்களில் கிட்டான். இவ்வளவு கடிது தாண்டித் குறுகுதே பிறந்து கிட்டே வந்து டாக்டர் அபிப்பிராயம் சொன்னார். கணத்திலே உடம்பைப் பற்றி ரகுநாத்திடம் ரோகம் கொக்கிவிட்டுப் போனதால் என்று யாழ்நூர், சென்னை வந்தார். கவையின் குணமறித்த கமலம் அதுவரைவிலும் ரகுநாத துக்குக் கடிதம் போடவேயில்லை.

கமலத்தின் தாய்ப்பாடு ரகுநாதனின் விட்டை அடைந்த போது விடு பூட்டிக் கிடந்தது. அடுத்த விட்டைக்குத் தவறாகச் சென்றி விசாரித்தார். "ரகுநாத விட்டைக் காவிச் சென்று ஒரு மாதமாகப் போகிறதே" என்று அண்ணல் விட்டுக்காரர்.

"எங்கே ருபியோலிக்கு இருர் என்று தெரியுமா?" என்று கமலத்தின் தாய்ப்பாடு.

"எங்கெங்கும் சொல்வதில்லை."

இதைப் பற்றிய தகவல் தெரிவிக்காமலே ரகுநாத் இருத் தது கமலத்தின் அப்பாவுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஒரு நாட் கமிஷன் விவரப்பாரம் செய்து கொண்டிருந்த பந்தர் தெரு விக்காத்தலுக்குப் போனார். "ரகுநாத் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி கமிஷன் ஏஜன்டு" என்று தொல்விக்குக் கொண்டிருந்த பவனம் இயல். இது இரண்டாம் ஆதிக்கம். பக்கத்தில் விசாரித்தார்.

"ரகுநாத் ஊரான இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு விவர பார்த்ததை மூடிவிட்டாரே" என்று செய்தி கிடைத்தது.

விட்டுக்காரர்களாகிய என்ஸெய்ஸ்தான் எங்கேயோட்டிருக்கிறார்? விற்றுவிட்டாது? விவரப்பாரத்தில் போனது தவிர எதற்கு எங்கும் ஏன் போய் விட்டதா? தவிரவற்றையாய் எங்கே போனார்? ஏன் பாருக்குத் ஒரு தகவலும் தெரிவிக்கவில்லை? பிரச்சினை மேல் பிரச்சினை எழும்பிக் கொண்டே போகின்றே தவிர விவர தெரியவில்லை. மாயாஜா மனம் குழம்பிச் சிதம்பித்து வின்றுவிட்டார்.

"ஏன் ஊர், கடை மூடிய பின் ஒரு முறை கூட அவரை திண்ணை பார்த்து விடுவதில்லை?" என்று ஏக்கத்துடன் கேட்டார்.

"மூடிய இடம் பார்த்ததற்குள், அப்பறம் அவர் என்னில் பட்டிவிட்டார்."

அடுத்தது அவருக்குத் திடீரென்று ஒரு பிராண்டி தொன்றிற்று. ரகுநாத் எங்கே வைத்திருந்த பாக்ஸிலே போய்க் கேட்டால் விவரமும் தெரிந்து கொண்டாரே என்று பார்க்கும் தொக்கிப் போனார். மாயாஜா அவருக்குப் போய்த்

தம் உதவையையும் சொல்லிக் கொண்டு விசுவத்தைக் கேட்டார். மகேசுவரர் ஒரு சம்பந்தமில்லை. அவருக்குத் தகவல்கள் கொடுக்கும்படி சொன்னார். பெரியவர் பின் தொடர்ச் சிப்பந்தி பெரிய கடைக்குப் புத்தகத்தை எடுத்து வந்து புரட்டிய பரிசுத்தார்.

"இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் எங்கெங்கு மூடிவிட்டாரே, ஐயம் மாதம் பந்தாரம் தெரிவிக்கும் பின் எங்கே இருக்கிறார். தம்பெனில் இருந்த எட்டாயிரத்து ரூபாய் எவ்வளவு சம்பளமாய் பெற்றுக்கொண்டு பாக்ஸிலில் வைக்கவை மூடி விட்டார்" என்று எங்கும் விவரக்கிணையும் சொல்லிய புத்தகத்தைப் 'படார்' என்று மூடினார்.

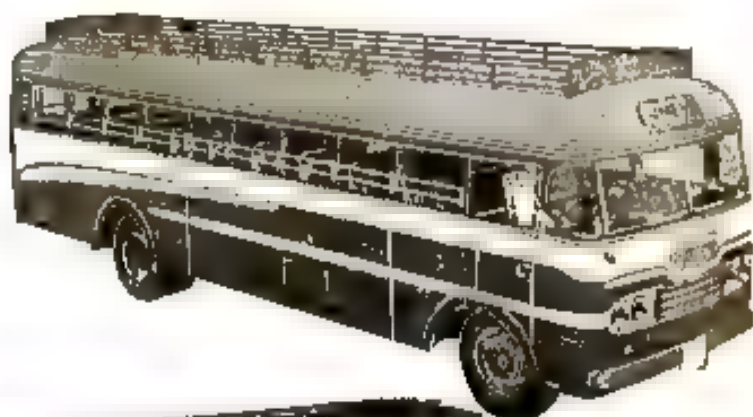
கடைசியாக மாயாஜா அவற்றையும்தம் மாயப்பிள்ளி விவரப்பாரத்தில் ஏதொடுத்து மகிழ்ந்து செய்து கையி என்னிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வளவு தவிர வேறு திணைகள் தீவாயமில்லை. இந்த வேலையத்தின் பேரில் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் கமலத்தைக் கூலத்து யோசிக்கவைத் திருப்பினார்.

அவர் விடுவதற்குமுன்னால் கமலம் ஆகப்பற்றியிருக்க வேண்டியிருந்ததற்குள். மூன்று நாட்கள் கமிஷன் அங்கு கொண்டிருக்கிறதற்குள், தம்பெனில் பெரியவர் பார்த்து ஆகப்பற்றியிருக்க வேண்டியிருந்ததற்குள். "ஊர், ஊர்" என்று திரிந்து தாத்தாவைக் கவி அகழக்கவும் சிவனம் இருந்தது.

"தம்பெனில் தவிரவற்றையும்தம்பெனில் பின்" என்று திணைத்துக் கொண்டே குழந்தையைப் பார்த்தார். ரகுநாத் பற்றி ஒருவரிடமிருந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

இரண்டு மாதங்களை விழித்துக் கொள்ளுகொள்ளுமாக்கச் செய்து வெளியிட்டார்.

டி.வி.எஸ். பஸ் பாடிகளின் புதிய கவர்ச்சியான முன் தோற்றம்

டி.வி.எஸ். தேவைக்கு உகந்த பஸ் பாடிகளை எந்தவித சேஸில்
மீதும்—அசோக் லேலண்டு கோமெட், பெட்போர்டு, டாட்ஸ், பர்கோ
டாடா மெர்சிடிஸ் பென்ஸ், வில்லிஸ் ஜீப், ஸ்டான்டர்ட் 20—
தயாரிக்கிறார்கள். அவை மிகவும் உறுதியானவை—ஆனால் லேசானவை;
எடை குறைவுள்ளவை. அதனால் எண்ணெய் செலவும்,
டயர் தேய்வும் குறைவு; சிக்கனமானது; காடு மூரடான சாலைகளைச்
சமாளிக்கும். பிரயாணிகளுக்கு மிக்க வசதி.

ஒவ்வொரு நாளும் சராசரி மூன்று பஸ் பாடிகள் கட்டுகிறோம்.
தேவைக்கு உகந்த கம்போசிட் மூழு ஸ்டீல் பாடி. சிறிய பஸ், உல்லாஸ்
பஸ், எக்ஸ்பிரஸ் வான், டெலிவரி வான், பிக்-அப் வான்.

அம்புலன்ஸ், மூடிய அல்லது திறந்த லாரி, ஸ்டீல் டிரைவர் காரின்,
டீப்பர் பாடி முதலியன தயாரிக்கிறோம்.

மற்ற விபரங்களுக்கு
சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட், மதுரை
(டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனம்)

வந்து சந்தித்துப் பெட்டி, படுக்கையை வளர்
கிகொண்டு, பக்கத்தில் இருந்த போர்ட்டு
ரிடம் கொடுத்து அங்கிருந்து பிணக்கப்படும
மற்றொரு ரயில் பெட்டியில் கொண்டு வரக்
கும்படி சொன்னான். ரயில் பெட்டியில் விரிப்
பதங்காப் போர்ட்டர் மூவரில் படுக்கையை
எடுத்துக் கொண்டு ஓடினான். கவலையைப்
பெட்டியுடன் பிளாட்டாரத்தில் உட்கார்த்தி
வைத்துவிட்டுப் போர்ட்டர் பிங்குடன் சென்
ருன். ஒரு பிரயாணியுடன் போர்ட்டர்
சர்ச்சை செய்து கொண்டிருந்தான். நிரேஷ்
சென்ஸ் வழியாய் பெட்டியிலுள்ள குதித்
துப் படுக்கையை விரித்து விட்டான். வெளி
யில் நின்று கொண்டிருந்த பிரயாணிக்
கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. நாய்பத்
தைத்து வயதைத் தாண்டித் தொப்பை விழுத்
திருந்ததால் துள்ளல் வழியாக நுழைய முடி
வாத நிலை. துடி இடத்தை நிரேஷ் பிடித்துக்
கொண்டு விட்டான் என்ற பொருளும்.
நிரேஷுக்கும் அவனுக்கும் வாய் வார்த்தை
வந்துவந்தது. அந்தப் பிரயாணியின் கோபத்
தைக் கெளரவியப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்
டிருந்த வங்காள மாத் ஓடுதா சொல்லிக்
கொண்டே வந்ததான். மூன்று குழந்தைகள்
சென்ஸிற்குச் செங்கிக் கொண்டு அவன் வீர
கிளையும், அந்த மாநில புடவைத் தலைப்
பையும் பிடித்து இருந்தன.

"போர்ட்டரி நீ யோய் அங்கே உட்
கார்த்திருக்கும் அம்மாவை அழைத்துக்
கொண்டு வா" என்று போர்ட்டரை அழைப்பி
வைத்தான் நிரேஷ்.

வெளியில் நின்று கொண்டிருந்த பிரயாணி
துள்ளல் வழியாய் நிரேஷ் விரித்திருந்த படுக்
கையில் மேல் ஒரு சிறு பெட்டியை
வைத்தான்.

"படுக்கையின் மேல் வைக்காதீர்கள்.
மேலே இடம் பாருங்கள்" என்றான் நிரேஷ்.

"படுக்கையை விரித்து விட்டாய் பெட்
டியை உவக்குச் சொத்தமோ? கம்மா விடா"
என்று மேலுற இரு கூடையை வைக்கத்
துக்கினான்.

"சொல்லுவது காநில விழவில்லை? அதை
வைத்தால் தூக்கி வெளியில் எறித்துவிடு
வேன்" என்று நிரேஷ் எச்சரித்தான். அந்த
வெட்டிவிட்டுத்து பிணக்கப்பட்ட வெண்டியப்
பெட்டியானதால் உள்ளே விளக்கு ஏற்றப்
படவில்லை.

"உன் வெண்டியைக் கவனித்துக் கொண்டு
போடா. எமாயினில் வைவை வைத்தால்..."
என்று செவ்வாக என்று சொன்னாலும் இருந்
தான் அந்த வயது வந்தவன்.

"உன் மிரட்டலுக்குப் பயப்படுகிறவன்
இல்லை அப்பா..." என்று கூடையை
எடுத்துப் பிளாட்டாரத்தில் போட்டான்
நிரேஷ்.

போர்ட்டர் மூவரே வரக் கமலம் பின்
தொடர்ந்தான். அப்பொழுதுதான் அந்தப்
பிரயாணி நிரேஷின் ஷர்ட் காவரைப்
பிடித்து உறுக்கினான். நிரேஷுக்கு ரொண்
பிறந்தது. "மேயை வைவை வைக்காதே,
எடுடா" என்று இரைத்து கொண்டே
அவன் கையைப் பிடித்துத் தன்விருக.

"ஒத்தெனவே வைத்துக் காது அடைக்கல்
யோய் இருக்கு. இப்ப நீங்கள் 'நினைவ் என்னை'
வேறு காதுக்குள்ளே அடைக்கப்பெட்டிருக்கீர்.
பாருக!"

"நிரேஷ்! நிரேஷ்!" என்று கமலம்
விதிட்டான்.

அந்தப் பிரயாணி கையை மூலிக்
கொண்டே "பாஸ்டரி!" என்ற ஆக்
வெதரில் நீசப் பதத்தை நிரேஷிடம் விசினான்.

"பாஸ்டா பாஸ்டரி!" என்று பதி
துக்கு ஆகவெதரில் கேட்டுக் கொண்டு
துள்ளவிட்டுத்து குதித்து அந்தப் பிரயாணி
யின் கன்னத்தில் "பாரி!" என்று ஓர் அறை
விட்டான். "நிரேஷ்! நிரேஷ்!" என்று
கதிரவடியை கமலம் அவன் கையைப் பிடித்து
நிறுத்தினான்.

அந்தப் பிரயாணி எதிரில் நின்ற கமலத்
தைப் பார்த்தான். நிரேஷ் சட்டையின்
கையைக் கருட்டிக் கொண்டே "நீ பேசாமல்
இருமா, பாஸ்டரிடாமோ?" என்று
விசரித்து நின்றான்.

அதை வாகுவியே பிரயாணி ஒரு நிமிடம்கூட
அங்கே நிற்கவில்லை. ரயில் பெட்டியிலுள்ள
வைத்திருந்த சாமானை ஒரு கையில் தூக்கிக்
கொண்டான். மற்றச் சாமான்களையும் மற்ற
ஒரு கையில் சுமத்து மற்றொரு பெட்டி
யைப் பார்க்கக் கிளம்பி விட்டான். அந்த
வங்காள மாத் நிரேஷைத் திட்டுக்கொண்டே
பித்தொடர்ந்தான். "பேசாமல் வா" என்று
அவனா அந்தட்டினை அப் பிரயாணி. ரயில்
பெட்டியின் விளக்கு அப்பொழுதுதான்
போடப்பட்டுப் பிரகாசமாய் எரிந்தது.
திருப்பிப் போன பிரயாணிகைக் கமலம்
உற்றுக் கவனித்தான்.

"பெட்டியிலுள்ள ஏதிகொன், அம்மா!
இவன் இல்லை, இவன் அப்பன் வந்தாலும்
என்னிடம் வரவாட்ட முடியாது" என்று
விரும்பப் பேசினான் நிரேஷ்.

"இவனேதானேடா உன் அப்பன், நிரேஷ்!"
என்று கவலையில் உள்ளம் அறைகவைத் துடித்
தது. வாய்க் வார்த்தைகள் சிக்கி, வெளி
வராமலே மடித்து போயின.

♦ ராஜாஜி மலர்
♦ அரசாங்க ஆணை
♦ முரண்பாடு
தன்னிர் தேவை
விவகார குறைய வழி

ராஜாஜி மலரைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். மலருக்குச் சிறுமாக விளங்கும் திரு ம. பொ. சி., மவுண்ட் பாட்டன், டாக்டர் ஹைமன்ஸ் ஆகிய மூவரின் சிறப்பான கட்டுரைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு ராஜாஜிவிளிடம் உள்ள ஆழ்ந்த அன்பும் தூய்மையான பக்தி கலந்த நட்பும் அனவிடிக் கரீயது என்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

ராஜாஜியைத் தனியங்கத்தில் 'பஞ்சம பிதாமஹ'ருக்கு ஒப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறீர்கள். அதைப் போலவே, ராஜாஜியை, ராஜாஜி என்ற பெருமை பெற்ற ஒரே அரசரான ஜனகருக்கும் ஒப்பிடலாம். ஜனகர், அரசு பதவியில் ஆசை வைக்காமலும் அதே சமயம் கடமைகளில் தவறாமல் ராஜா காரியங்கள் செய்வனே நன்கு நடைபெறுமாறு பார்த்துக் கொண்டும் தம்முடைய பொருள் பகுதியைத் தத்துவ வேதாந்த விசாரணைகளிலேயே செலவிட்டுக் கொண்டும் இருந்தார். அதைப் போலவே, நம் ராஜாஜியும் 'கவர்னர் ஜெனரல்' போன்ற பெரும் பதவிகளில் இருந்தும்கூட அதைப் பற்றிப் பெருமையோ, நினைப்போ இல் லாமல் தம்முடைய கடமையிலேயே கண் ணும் கருத்துமாக இருந்து வந்திருக்கிறார். கால்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் இந்தத் தன்மை தவறாமல், பகிரங்கமாகக் கண்டித்துத் தீயிர மாகப் போராடி வருகிறார். இத்தப்போரப் பட்டத்துக்கு, நமது மக்கள் கொடுக்கும் முழு மூச்சான ஆதரவும், ஊக்கமும்தான் ராஜாஜிக்குத் தள்ளாத நிலையமென்றும் இளைமைய யும் சக்தியையும் கொடுக்கக் கூடியனவே.

சென்னை - 13

9-12-66

சே. ராகவன்

சென்னைவிலே டவுன் பஸ் அரசாங்க ஸ்கீலாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் லாபம் இல்லை. நஷ்டம் உண்டாகிறது. அதே சமயம் திருச்சி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் தமிழார் துறையில் பஸ் போக்கு வரத்து நடைபெறுகிறது. அதனால் அரசாங்கத்துக்கு வரியின் மூலமாக நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. அதிபாடு திருச்சி, மதுரை முதலிய நகரங்களில் பஸ்ஸுக்கு அதிக தேரம் காத்திருக்க வேண்டியும்கூட. பஸ் பிர வாகனிகள் எண்ணியமாவும் நடத்தப்படு கிறார்கள். அநாவசியமாக இன்னவகில், துறை களில் அரசாங்கம் துஷ்பந்தம் ஆன ம துஷ்பந்த இடம் போல அந்தத் துறை உருப்படாது.

வேலூர் குரியநாராயணன்.

கீழ்க்கி 18-12-66-ல் 'மென்மையிலவுப் பெண்ணரசி'க்காக ஒவியர் 'வினா' கீட்டி.

முகன் சித்திரத்தைப் பார்த்தேன். கைதயின் அமைப்புக்கும் சித்திரத்துக்கும் முரண்பாடு இருந்தது. மலர்வேணியன், நீலவல்லியன் தம்பி, ஆனால் படத்திலோ மலர்வேணிய மன்னர் கமார் ஐம்பது வயது மதிக்கத்தக்க தோற்றமுடையவரால் மலர்வேணியன்தான் நினைக்கிறார்! கைதயின் சம்பவங்களை வாச கர்கள் மனத்தில் நினைவூட்ட சித்திரமும் துணை புரிய வேண்டும்.

திருச்சி

28-12-66

கமலா ராஜகோபாலன்

வயதுத் தொத்ததில் ஏற்பட்ட தவறான கட்டி கட்டித்தகு நகறி.

- ஆதிதேவ.

தோர்வழத்தார் டவுன், 4வது வார்டு 'ராமசாமி நாயுடு வே அடி'யில் கமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் கோவை நகர சபையாரால் குடிதண்ணீருக்காக ஒரு போரில் கிணறு தோண்டப்பட்டது. அதில் கமார் 45 அடி தண்ணீரில் வந்தது. பிறகு பூமி மட்டத்தில் ஒரு குழாயை (கமார் 3 அங்குல விட்டம் உள்ளது) மட்டும் பொருத்தி மேற் கொண்டு எந்த வேலையும் செய்யாமல் சென்று விட்டனர். நகரசபைக்கு தங்கள் சென்று பல முறை அதிகாரிகளிடம் செலுத்தி கேட்டுக் கொண்டும் இதுவரை மேற்படி போரில்கிணறுக்குப் பம்பு செட் வைத்துத் தண்ணீர் தொட்டி அட்டி மக்களுக்குத் தண்ணீர் விநியோகம் செய்ய எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்து கமார் இரண்டு டாலர்கள் ரூபாய் வரை நகரசபை செலவு செய்தும், அது மக்களுக்கு உபயோகப்படாமல், குடி தண்ணீருக்கு ஏற்பித் தவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கோவை,

8-12-66

ஜி. பாலகிருஷ்ணன்

விவகார ஏற்றத்துக்குக் காரணமே உணவுக் கட்டுப்பாடுதான் என்பது கண்கண்ட உண்மை. உணவு கண்ட்ரோல் நீக்கினால் தான் விவகாரிகள் குறையும். எடுத்த கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்தால் கெவரலக் குறைவு என்பதற்காக? மக்கள் கஷ்டப்படத்தான் வேண்டுமா? பணம் வாங்கிக் கொண்டு கோட்டுப் போடும் மக்கள் இருக்கும் காரை தாம் எதைவும் செய்ய லாம் என்று எண்ணுவதை மக்கள் ஆட்சி என்று எண்ணும் கூற முடியுமா?

கம்பம்

வி. நடராஜன்

ஸ்வஸ்திக்

பரப்பும்டு காஸ்டர் ஆயில்

படியாத கேசத்தையும் படியச்
செய்கிறது—நாள் முழுவதும்
மழமழப்பாய் வைக்கிறது

கொத்தியான வாரிவிடப்பட்ட
கொச்சி மிக்க கேசம்...
என்றைக் கவரும் பளபளப்
புள்ள கரும் கேசம்—நாள்
முழுவதும் மழமழப்புடன்
நிறைச் செய்வது ஸ்வஸ்திக்
பரப்பும்டு காஸ்டர் ஆயில்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., மும்பாய்

**நீங்கள் அவனுக்கு மிருதுவாய் வேபோரப்பைத் தடவும் போதே
குடு பிறந்து, இதமும் ஏற்படுகிறது...உங்கள் குழந்தை வசதியாய்
மூச்சுவிட முடிகிறது. இரவு முழுதும் நல்ல தூக்கம் அவனுக்கு**

வசதிக்கு உங்களைத்தான் நம்புகிறான் குழந்தை.
ஜலதோஷத்தினால் அவன் பாதிக்கப்படும்போது
மிகக் வேபோரப்பைத் தடவினால் போதும்.
உங்கள் அன்புக் குழந்தை அவனுடைய மார்பு,
தொண்டை, மூதுகு, மூக்கின் சுற்றுப்புறம் ஆகிய
வற்றின்மீது விக்ஸ் வேபோரப்பைத் தடவுகின்றன.
மூக்கடைப்பு கரைவதைக் கண்முன்னால் பார்க்கலாம்.
மீண்டும் அவன் ரொங்கியமாய் சுவாசிக்கிறான்.
காரணம்: ஜலதோஷத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட
பகுதிகள் இதமான, ஆவி வடிவிலுள்ள மருந்துகள்
ஏழே விக்ஸ்களில் அடைகின்றன. இனி குழந்தையைப்
படுக்க விடுங்கள். குழந்தை என்னுடைய தூங்கும்
பொழுது, இரவு முழுவதும் வேபோரப் தன்
பணியைத் தொடர்ந்து செய்கிறது. விடிவதற்குள்
ஜலதோஷம் அநேகமாய் நீங்கி, உங்கள் பிரிவாக்குதல்
பாதியாக விளையாட்டுப் பிள்ளை உற்சாகத்துடனும்,
உடல் தலமுடனும் விழித்தெழுகிறான்.

விக்ஸ் வேபோரப் ஜலதோஷத்துக்கு இன்றிரவே தடவுங்கள்